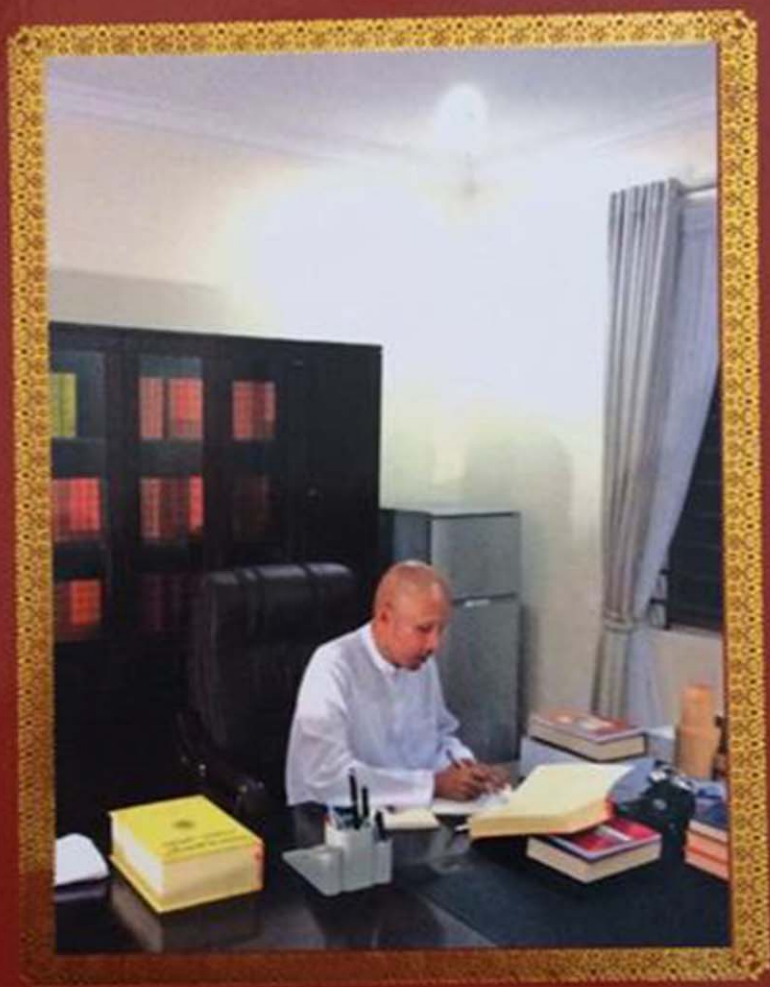

សិក្សាព្រះសូត្រ

ភាគទី២

រៀនសូត្រដោយ

ស្រីព្រះសុខាណា

ចំនួន ម៉ឺន សាវត្ស

ពាក្យប្រារព្ធ

សៀវភៅ **សិក្សាព្រះសូត្រ** នេះ គ្រាន់តែជាជំនួយឱ្យមាន ចំណូលចិត្តក្នុងការអានព្រះត្រៃបិដក ដោយខ្ញុំព្រះករុណា ខ្ញុំបាទ ស្រង់ឈ្មោះតាមលំដាប់នៃព្រះសូត្រ ប្រារព្ធិចារិក និងការគង់ ប្រថាប់នៅនៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ ព្រមដោយភិក្ខុសង្ឃ ហើយមាន សេចក្តីនៃព្រះធម៌ខ្លះ អត្ថន័យក្នុងព្រះអដ្ឋកថាខ្លះ គ្រាន់បានជាទី ជ្រះថ្លាក្នុងការអាន ឬការស្តាប់ ចម្រើននូវពុទ្ធានុស្សតិជាដើម ។

នៅចុងក្រោយអដ្ឋកថា **និយមនិកាយ** ឈ្មោះថា **សុមន្តល- វិនាសិនី** មានការរំលឹកគុណដូច្នោះថា ព្រះថេរៈមាននាមប្បញ្ញត្តិ ដែលគ្រូទាំងឡាយដាក់ឱ្យថា **ពុទ្ធខេយ្យសៈ** ជាបុគ្គលប្រដាប់ដោយ សទ្ធា ចំណេះដឹង និងសេចក្តីព្យាយាមដ៏ហ្មត់ចត់ក្រែកលែង ។ ជា បុគ្គលដែលគុណសម្បត្តិ មានសីល អាចារៈ ភាពស្មោះត្រង់ និង ភាពទន់ភ្លន់ជាដើម តាំងឡើងហើយ ។ ជាបុគ្គលមានសមត្ថភាព ក្នុងការសិក្សារៀនសូត្រ ក្នុងលទ្ធិរបស់ខ្លួន និងលទ្ធិរបស់អ្នកដទៃ ប្រកបដោយបញ្ញាឈ្លាសវៃ មានអំណាចក្នុងញាណ ដែលអ្វីៗ មិនអាចកម្ចាត់បាន ក្នុងព្រះសាសនារបស់ព្រះបរមសាស្តា ព្រម-

ដោយអង្គកថា ដោយឡែកអំពីការសិក្សាព្រះត្រៃបិដក ។ ជា
បុគ្គលដ៏ធំមួយអង្គក្នុងការចេះដឹងនូវវេយ្យាករណ៍ ប្រកបដោយ
សេចក្តីសុខដែលកម្មសម្បត្តិឱ្យកើតឡើងហើយ ទាំងពាក្យសម្តី
ច្បាស់លាស់ ពីរោះរណ្តំ ផ្អែមល្អែម ជាពាក្យដែលគួរពោល
ប្រាសចាកទោស ជាមហាករីដ៏ប្រសើរ ពេញលេញដោយចំណេះ
ដឹងប្រាកដប្រជា ជាគ្រឿងប្រដាប់វង្សនៃព្រះថេរៈទាំងឡាយ មាន
ប្រក្រតីនៅក្នុងមហាវិហារ តវង្សថេរវាទ មានញាណតាំងមាំល្អ
ហើយ ក្នុងឧត្តរិមនុស្សធម្ម ដែលប្រដាប់ដោយគុណ មានអភិញ្ញា
៦ ជាដើម ជាប្រភេទដែលមានបដិសម្តីទាជាបរិវារ បានរចនា
ហើយ (នូវអង្គកថានេះ) ។

សូមឱ្យពុទ្ធបរិស័ទ មានទាន សីល ភាវនា ជាឧបនិស្ស័យ
បានគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការសម្រេចមគ្គផល និង កុំភ័យមានសេចក្តី
អន្តរាយ ឬគ្រឿងរារាំងអ្វីណាមួយឡើយ ។

ឆ្នាំពេញ ១៥ កើត ខែឧស្សុន ព.ស.២៥៥៧
ខ្ញុំព្រះករុណា ខ្ញុំបាទ ប៊ុន សាវណ្ណ

មាតិកា

លេខ្លោះអត្ថបទ

ទំព័រ

I- ព្រះសុត្តន្តបិដកខ្មែរលេខ ១៨

- ពាក្យគួរយល់ដឹង	១
១- បាដិកសូត្រ	២
២- ឧទុម្ពរិកសូត្រ	៦
៣- ចក្កវត្តិសូត្រ	១០
៤- អគ្គញ្ញសូត្រ	១៤
៥- សម្បសាទនីយសូត្រ	១៩
៦- បាសាទិកសូត្រ	២៦

II- ព្រះសុត្តន្តបិដកខ្មែរលេខ ១៩

- ពាក្យគួរយល់ដឹង	៣៤
១- លក្ខណសូត្រ	៣៥
២- សិដ្ឋាលកសូត្រ	៥០
៣- អាដានាដិយសូត្រ	៥៦
៤- សង្កឹតិសូត្រ	៦៤
៥- ទសុត្តរសូត្រ	៦៨

III- ទីយនិកាយ ៣៤ សូត្រ

១- ព្រហ្មជាលសូត្រ	២- សាមញ្ញផលសូត្រ
៣- អម្ពដ្ឋសូត្រ	៤- សោណាទណ្ឌសូត្រ
៥- កូដទន្តសូត្រ	៦- មហាលិសូត្រ
៧- ជាលិយសូត្រ	៨- មហាសីហនាទសូត្រ
៩- ចោដ្ឋបាទសូត្រ	១០- សុភសូត្រ
១១- កេវដ្ឋសូត្រ	១២- លោហិត្វសូត្រ
១៣- តេវិជ្ជសូត្រ	១៤- មហាបទានសូត្រ
១៥- មហានិទានសូត្រ	១៦- មហាបរិនិព្វានសូត្រ
១៧- មហាសុទស្សនសូត្រ	១៨- ជនវសភសូត្រ
១៩- មហាគោវិន្ទសូត្រ	២០- មហាសមយសូត្រ
២១- សក្កប្បញ្ញសូត្រ	២២- មហាសតិប្បដ្ឋានសូត្រ
២៣- បាយាសិរាជញ្ញសូត្រ	២៤- បាដិកសូត្រ
២៥- ឧទុម្ពិកសូត្រ	២៦- ចក្កវត្តិសូត្រ
២៧- អគ្គញ្ញសូត្រ	២៨- សម្បសាទនីយសូត្រ
២៩- បាសាទិកសូត្រ	៣០- លក្ខណសូត្រ
៣១- សិង្គាលកសូត្រ	៣២- អាដានាដិយសូត្រ
៣៣- សង្កឹតិសូត្រ	៣៤- ទសុត្តរសូត្រ

ព្រះសុត្តន្តបិដកខ្មែរលេខ ១៨

និយមនិកាយ ធាតុវគ្គ មាន ៦ ព្រះសូត្រ គឺ

- ១- បាដិកសូត្រ
- ២- ឧទុម្ពរិកសូត្រ
- ៣- ចក្កវត្តិសូត្រ
- ៤- អគ្គញ្ញសូត្រ
- ៥- សម្បសាទនីយសូត្រ
- ៦- បាសាទិកសូត្រ ។

ពាក្យគ្រូយល់ដឹង

ព្រះពុទ្ធចចនៈមាន ៥ និកាយ

ទិយនិកាយមាន ៣៤ សូត្រ មជ្ឈិមនិកាយមាន ១៥២ សូត្រ
 សំយុត្តនិកាយមាន ៧៧៦២ សូត្រ អង្គុត្តនិកាយមាន ៩៥៥៧ សូត្រ
 ចំណែកខុទ្ទកនិកាយ គឺ បាឋៈ ១៥ និង វិនយបិដក ព្រមទាំង
 អភិធម្មបិដក ។

១. ធានីកសុត្រ

ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅអនុប្បិយនិគម ក្នុងមល្លជនបទ ។ ក្នុងកាលនោះ បរិព្វាជកភក្ត្រគោត្រ បានចូលក្នុងសំណាញ់ញាណនៃព្រះពុទ្ធអង្គ ទ្រង់បានយាងទៅកាន់អារាមរបស់បរិព្វាជកនោះឯង ។

ភក្ត្រគោត្របរិព្វាជក បន្ទាប់ពីធ្វើបដិសណ្ឋារៈចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគហើយ បានទូលព្រះអង្គអំពីរឿងសុនក្ខត្តលិច្ឆវិបុត្រ ធ្លាប់មកកាន់អារាមនេះ ហើយសុនក្ខត្តលិច្ឆវិបុត្របានពោលអំពីការលះបង់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ មិនបាននៅពីងផ្នែកនឹងព្រះដ៏មានព្រះភាគទៀតឡើយ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់អំពីដំណើររបស់សុនក្ខត្តលិច្ឆវិបុត្រ ពោលលាព្រះអង្គ ឈប់ពីងផ្នែកជាមួយនឹងព្រះអង្គដោយអាងថា ព្រះអង្គមិនសម្តែងនូវឥទ្ធិបាដិហារ្យឱ្យដល់ខ្ញុំព្រះអង្គ ព្រះអង្គមិនបានបញ្ញត្តនូវច្បាប់ទម្លាប់ដល់ខ្ញុំព្រះអង្គ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់សុនក្ខត្តៈ កាលបើតថាគត ធ្វើឥទ្ធិបាដិហារ្យ ជាធម៌ដ៏ប្រសើរក្រៃលែង ជាធម៌របស់មនុស្សក្តី

មិនធ្វើក្តី ... , កាលបើតថាគតបញ្ញត្តនូវច្បាប់ទម្លាប់ក្តី មិនបញ្ញត្ត
ក្តី ធម៌ដែលតថាគតបានសម្តែងហើយ ដើម្បីប្រយោជន៍ឱ្យអស់ទៅ
នៃទុក្ខណា ធម៌នោះរមែងដឹកនាំបុគ្គលអ្នកប្រព្រឹត្តតាមធម៌ ឱ្យអស់
ទៅនៃទុក្ខនោះ ដោយប្រពៃទេតើ ។

អដ្ឋកថាពន្យល់ថា កាលបើធម៌ដែលព្រះតថាគតត្រាស់
សម្តែងនោះ ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីអស់ទុក្ខដោយប្រពៃ ដល់អ្នកបដិបត្តិ
តាមធម៌នោះ ដូច្នោះ តើចាំបាច់ធ្វើឥទ្ធិពាដិហារ្យបានប្រយោជន៍អ្វី
ធ្វើក្តីមិនធ្វើក្តី មិននាំឱ្យសាបសូន្យពាក្យទូន្មានរបស់ព្រះអង្គឡើយ។
តាមពិត ព្រះតថាគត បំពេញព្រះចារមីមក ដើម្បីឱ្យមនុស្សនិង
ទេវតាទាំងឡាយ បានសម្រេចនូវព្រះនិព្វាន មិនមែនដើម្បីឱ្យធ្វើ
ពាដិហារ្យនោះទេ ។ សុនក្ខត្តលិច្ឆវិបុត្រ ជាបុគ្គលពាលល្ងង់ខ្លៅ
រមិលគុណ ពោលគឺ៖ ជៀលព្រះរតនត្រៃ លាចាកសិក្ខាបទ គេច
ចេញអំពីធម្មវិន័យនេះទៅ ដូចសត្វដែលទៅកើតក្នុងនរក ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់សម្តែងអំពីសុនក្ខត្តលិច្ឆវិ-
បុត្រកាលពីនៅបួស ជាមួយនឹងអចេលកៈម្នាក់ដែលប្រព្រឹត្តដូច
សុនខ ដើរវារជើង ៤ យកមាត់ត្របាក់ស៊ីនូវអាហារដែលគេចាក់
ចោលលើផែនដី ។ ព្រោះហេតុតែ សុនក្ខត្តលិច្ឆវិបុត្រធ្លាប់ជា
អចេលកៈមិច្ឆាទិដ្ឋិក្នុងជាតិមុន ដែលព្រះពុទ្ធអង្គទ្រង់ត្រាស់សម្តែង

ក្នុងនាមទកស្សបជាតក ទើបធ្វើឱ្យលោកកើតសេចក្តីជ្រះថ្លាជាមួយនឹងអចេលកៈដែលប្រព្រឹត្តដូចសុនខនោះថា អើហ្នំ សមណៈនេះ ជាព្រះអរហន្តល្អពេកណាស់ ។ ក្រោយមក ៧ ថ្ងៃប៉ុណ្ណោះ អចេលកៈនោះ បានស្លាប់ទៅកើតជាអសុរកាយ ឈ្មោះកាលកញ្ជឹកៈ ។

សុនក្ខត្តលិច្ឆវិបុត្រ បានសម្គាល់ខុសចំពោះអចេលកៈម្នាក់ទៀត ឈ្មោះកឡារមជ្ឈកៈ ថាជាព្រះអរហន្តផងដែរ ។ ក្រោយមក មិនយូរប៉ុន្មាន អចេលកៈឈ្មោះកឡារមជ្ឈកៈ បានត្រឡប់មកមានប្រពន្ធកូន អត់លាភ អត់យស ហើយស្លាប់ទៅ ។

បន្តមកទៀត ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់អំពីអចេលកៈឈ្មោះ បាដិកបុត្រ ដែលសុនក្ខត្តលិច្ឆវិបុត្រមានការគាំទ្រយ៉ាងមាំទាំ ។ អចេលកៈឈ្មោះបាដិកបុត្រនេះ ជាអ្នកពោលកុហក មានអំនួតអួតអាង បានប្រកាសធ្វើឥទ្ធិបាដិហារ្យឱ្យក្រែលែងជាងព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទីបំផុតត្រូវចាញ់ខ្លួនឯងយ៉ាងដំណំ ។ ក្នុងកាលនោះ ព្រះពុទ្ធអង្គទ្រង់បានសម្តែងព្រះធម៌ញ៉ាំងបរិស័ទរាប់ម៉ឺននាក់ដែលសុនក្ខត្តលិច្ឆវិបុត្របបួលឱ្យមកមើលបាដិហារ្យ ឱ្យបានរួចពីចំណង ឆ្លងអន្លង់ធំ ។

ខាងចុងនៃព្រះសូត្រ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់

សម្តែងអំពីការបញ្ញត្តនូវច្បាប់ទម្លាប់ក្នុងលោកផ្សេងៗ ឱ្យភក្តី-
គោត្របរិព្វាជកបានស្តាប់ សម្រេចនូវសេចក្តីជ្រះថ្លាចំពោះព្រះដ៏-
មានព្រះភាគ ហើយប្តេជ្ញាថា ខ្ញុំព្រះអង្គនឹងប្រុងរក្សាចំពោះតែ
សេចក្តីជ្រះថ្លានោះឯងឱ្យបានប្រពៃ ។ ភក្តីគោត្របរិព្វាជក បាន
ឧបនិស្ស័យនៃមគ្គផល ទៅក្នុងភពខាងមុខ ដោយសារបានស្តាប់
នូវព្រះសូត្រនេះអំពីព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។

សូមអនុមោទនា !

ព្រោះសក្កាយទិដ្ឋិ

ព្រោះសក្កាយទិដ្ឋិ ទើបនាំឱ្យមានរឿងខ្វល់នឹងខ្លួនឯង
ប្រកាន់ខុសផ្សេងៗ ដូចពួកអចេលកៈ និងសុនត្តត្តលិច្ឆវិបុត្រ
ជាដើម ។ កាលដែលបានកំណត់ដឹងនូវបញ្ចក្ខន្ធ ចូលកាន់ភូមិ
ព្រះអរិយៈ ឈ្មោះថា ចូលកាន់ភូមិដ៏ស្នប់រំងាប់ រៀបរយ ។

២. ឧទុម្ពិកសត្រ

ព្រះពុទ្ធអង្គទ្រង់គង់នៅលើភ្នំគិល្ណកូដ ទៀបក្រុងរាជគ្រឹះ ។ សម័យនោះ និគ្រោធបរិព្វាជក អាស្រ័យនៅក្នុងបរិព្វាជការាម ជារបស់ព្រះនាងទេវីឧទុម្ពិកា មួយអន្លើដោយបរិព្វាជកបរិស័ទ ជាច្រើន ប្រមាណ ៣០០០ នាក់ និយាយសើចហើ ប្រកបដោយ តិរច្ឆានកថា ។ សន្ទានគហបតី ជាព្រះអនាគាមី បានអញ្ជើញមក ជួបនឹងនិគ្រោធបរិព្វាជក ហើយបានពោលសរសើរព្រះដ៏មាន- ព្រះភាគថា ទ្រង់សេពនូវសេនាសនៈដ៏ស្អាត តាំងនៅក្នុងព្រៃ- ស្រោង មានសំឡេងតិច ប្រាសចាកពាក្យសម្តីរបស់អ្នកផង សមគួរដល់ការស្ងប់ស្ងាត់របស់មនុស្ស និង គួរដល់ការលាក់ខ្លួន ពូនអាត្មាបាន ។ និគ្រោធបរិព្វាជកបានរិះគន់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ថា ព្រះអង្គចូលចិត្តនៅទីស្អាតៗ ព្រោះមិនហ៊ានចេញមកចរចា ល្បួងប្រាជ្ញាជាមួយនឹងអ្នកណាៗនោះឯង បើព្រះសមណគោតម គប្បីមករកបរិស័ទនេះ ពួកយើងគួរសាកសួរលោកមួយប្រស្នា ល្បួងមើលដែរ ពួកយើងត្រូវចាប់បង្វិលព្រះសមណគោតមនោះ ឱ្យដូចជាគេចាប់បង្វិលផ្កាឯងទេមិនខាន ។ សន្ទានគហបតី នឹក

អាណិតនិគ្រោធបរិព្វាជក គិតថា បើព្រះដ៏មានព្រះភាគស្តេច
យាងមក នឹងបានដាក់ចុះនូវមានះដូចជាទង់ដែលបរិព្វាជកនេះ
បានលើកឡើង ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ជ្រាបពាក្យឆ្លើយឆ្លងរបស់សន្ទាន-
គហបតី ជាមួយនឹងនិគ្រោធបរិព្វាជកដោយទិព្វសោត ហើយទ្រង់
ក៏បានយាងចុះពីលើភ្នំគិណ្ណក្នុងមកក្នុងគ្រានោះឯង ។ កិច្ចសន្ទនា
ក៏បានចាប់ផ្តើមក្នុងប្រធានបទគឺ « ការខ្ពើមបាបដោយតបៈ » តើ
ការខ្ពើមបាបដោយតបៈ ដូចម្តេចឈ្មោះថា បរិបូណ៌ ដូចម្តេច
ឈ្មោះថា មិនបរិបូណ៌ ។

ព្រះពុទ្ធអង្គ ទ្រង់ត្រាស់អំពីឧបក្ខិលេសនៃអ្នកប្រព្រឹត្តតបៈ
ជាបន្តទ្រង់ត្រាស់អំពីក្រមរ សំបក ស្រាយ ខ្លឹមនៃអ្នកប្រព្រឹត្តតបៈ
នោះ ប៉ុន្តែអ្វីដែលប្រសើរវិសេសជាងការប្រព្រឹត្តនូវតបៈនោះៗ
ទៅទៀត គឺព្រហ្មចរិយធម៌សម្រេចមគ្គផល តាមការទូន្មាននៃ
ព្រះតថាគត ។

ទោះជានិគ្រោធបរិព្វាជក បានសូមខមាទោសចំពោះ
ព្រះដ៏មានព្រះភាគក៏ដោយ ប៉ុន្តែប្រព្រឹត្តទៅដោយមាយាលាក់ពុត
ជាបុគ្គលមានអំនួតអូតអាង មិនអាចទទួលយកការណែនាំអំពី
ព្រះដ៏មានព្រះភាគបានឡើយ ទើបព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា បុគ្គល

អ្នកចេះដឹង ជាអ្នកមិនអួតអាង មិនមានមាយា ប្រកបដោយជាតិ
ជាអ្នកត្រង់ ចូរមកចុះ តថាគតនឹងប្រៀនប្រដៅ ... ។

ព្រោះហេតុតែនិគ្រោធបរិញ្ញាជក និងពួកបរិស័ទទាំងបីពាន់
នាក់នោះ មិនទាន់មានឧបនិស្ស័យសម្រេចមគ្គផល ទើបព្រះដ៏-
មានព្រះភាគ ព្រះអង្គមិនបានហាមឃាត់មារ ដែលមកចូលជ្រែក
ពួកបរិញ្ញាជកទាំងអស់នោះឡើយ ហើយព្រះអង្គទ្រង់ហោះត្រឡប់
ទៅលើភ្នំគិណ្ណកូដរិញ្ញ ឯសន្ទានគហបតី ក៏បានចូលទៅកាន់ក្រុង
រាជគ្រឹះ ក្នុងពេលនោះដែរ ។

អង្គកថាប្រាប់ថា ពួកបរិញ្ញាជកទាំងនោះ មិនបានសម្រេច
គុណវិសេស ព្រោះស្តាប់នូវព្រះសូត្រនេះក៏ពិត ប៉ុន្តែបានជា
ឧបនិស្ស័យនៃភ័ព្វវាសនា តទៅខាងមុខ ។

សូមអនុមោទនា !

ឧបក្កិលេសនៃអ្នកប្រព្រឹត្តតបៈ

ព្រោះតែមិនបានទទួលនូវពុទ្ធាវាទ សិក្សាកំណត់ដឹងនូវ
ឧបាទានកូន្ទ ទើបមិនមាននូវមគ្គព្រហ្មចរិយធម៌ ។ ព្រោះមិនមាន

នូវមគ្គព្រហ្មចរិយធម៌ ទើបមិនអាចគាស់រំលើងនូវបូសគល់នៃ
ឧបក្កិលេសបាន ទោះជាប្រព្រឹត្តតបៈតាមបែបផ្សេងៗ ឬបានអ្វីៗ
នៅក្នុងលោកនេះ យ៉ាងណាក៏ដោយ ។

លោកនៃការរស់នៅ គឺគ្រាន់តែជាអារម្មណ៍របស់ចិត្តតែ
ប៉ុណ្ណោះ ដោយបរមត្ថ គិរ្យចារម្មណ៍ សទ្ទារម្មណ៍ គន្ធារម្មណ៍
រសារម្មណ៍ ជោដ្ឋព្វារម្មណ៍ និង ធម្មារម្មណ៍ ។ ដូច្នេះ អ្វីដែលជា
ការរស់នៅក្នុងលោក គឺចិត្តដឹងអារម្មណ៍នោះៗហ្នឹងឯង ព្រោះ
បានអប់រំចិត្តានុបស្សនាសតិប្បដ្ឋាន ទើបបានមិនប្រកាន់ចិត្តដឹង
អារម្មណ៍ថាជាតួខ្លួនឡើយ ។ កាលបើឃើញត្រឹមតែចិត្តដឹង
អារម្មណ៍ប៉ុណ្ណោះ តើមាននោះជារបស់អញមកពីណា ។

៣. ចក្កវគ្គិសូត្រ

ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅនាដងព្រៃ ជិតមាតុលានគរ ក្នុងដែនមគធៈ ។ ពួកមនុស្សរាប់ម៉ឺននាក់ បានចូលក្នុងសំណាញ់- ញាណនៃព្រះពុទ្ធអង្គ ព្រមដោយភិក្ខុសង្ឃ ។ ពួកមនុស្សក្នុង មាតុលានគរ បានថ្វាយចង្ហាន់ដល់ព្រះសង្ឃពីរម៉ឺនអង្គ ដែលមាន ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធជាព្រះប្រធាន។ ភក្ត្រកិច្ចរួចហើយ ទើបព្រះបរម- សាស្តាទ្រង់ត្រាស់សម្តែងប្រាប់ឱ្យភិក្ខុទាំងឡាយ មានខ្លួនជាទីពឹង មានខ្លួនជាទីពំនាក់ កុំមានរបស់ដទៃជាទីពឹងពំនាក់ឡើយ ។

ក្នុងពាក្យថា មានខ្លួនជាទីពឹងពំនាក់នេះ គឺសំដៅយក លោកិយធម៌ និងលោកុត្តរធម៌ឈ្មោះថាខ្លួន ព្រោះហេតុដូច្នោះ ទើបព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ជាបន្តថា ចូរមានធម៌ជាទីពឹង មានធម៌ជាទីពំនាក់ កុំមានរបស់ដទៃជាទីពឹងពំនាក់ឡើយ ។

ពាក្យថា កុំយករបស់ដទៃជាទីពឹងពំនាក់ គឺជាពាក្យ បដិសេធទីពឹងយ៉ាងដទៃ ។ ដោយពិត អ្នកដទៃរមែងជាទីពឹងនៃ អ្នកដទៃ មិនបានឡើយ ព្រោះអ្នកដទៃនឹងបរិសុទ្ធដោយសេចក្តី ព្យាយាមរបស់អ្នកដទៃផ្សេងទៀត មិនបានហ្នឹងឯង ។

ព្រះបរមសាស្តា ទ្រង់ត្រាស់សម្តែងសតិប្បដ្ឋាន ៤ មក
បញ្ជាក់ត្រង់ពាក្យដែលថាមានខ្លួនជាទីពឹង គឺមានសតិប្បដ្ឋាន ៤
នេះឯងដែលជាទីពឹង ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សតិប្បដ្ឋាន ៤ នេះថា
ជាទីគោចររបស់បិតា កាលបើអ្នកទាំងឡាយប្រព្រឹត្តក្នុងទីគោចរ
ជាវិស័យដែលមានមកអំពីបិតារបស់ខ្លួនដូច្នោះ មារក៍មិនបាននូវ
ចន្លោះ មិនបាននូវអារម្មណ៍ឡើយ ។

ជាបន្តក្នុងព្រះសូត្រនេះ ព្រះបរមសាស្តា ទ្រង់ត្រាស់ថា
**កុសលានំ ភិក្ខុវេ ធម្មានំ សមាធានហេតុ ឯវមិនំ បុត្តំ
បវឌ្ឍតិ** ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បុណ្យនេះ រមែងចម្រើនឡើង
ព្រោះហេតុមកអំពីបានសមាទាននូវកុសលធម៌ទាំងឡាយ យ៉ាង
នេះឯង ។

បទថា **កុសលានំ** គឺធម៌ដែលមិនមានទោសជាលក្ខណៈ ។

បទថា **សមាធានហេតុ** គឺ ព្រោះហេតុសមាទានហើយ
ប្រព្រឹត្ត ។

បទថា **ឯវមិនំ បុត្តំ បវឌ្ឍតិ** ដោយសេចក្តីថា ផល
បុណ្យដែលជាលោកិយនិងលោកុត្តរនេះ រមែងចម្រើនយ៉ាងនេះ
ឯង ។ ម្យ៉ាងទៀត ពាក្យថា ផលបុណ្យ គប្បីជ្រាបថា បានដល់
ទាំងបុណ្យ ទាំងផលរបស់បុណ្យថ្នាក់ខ្ពស់ៗ ។

នៅក្នុងព្រះសូត្រនេះ ព្រះពុទ្ធអង្គទ្រង់ត្រាស់ផលបុណ្យជា
លោកិយ ដោយសិរីសម្បត្តិរបស់ស្តេចចក្រពត្តិ ដល់ខាងចុងនៃ
ព្រះសូត្រ ព្រះបរមសាស្តា ទ្រង់ត្រាស់វិបាកនៃលោកុត្តរកុសល ។

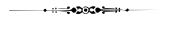
ត្រង់បទថា **ឯវចិទំ បុព្វំ** ដោយសេចក្តីថា សូម្បីបុណ្យ
ដែលជាលោកុត្តរនេះ រមែងចម្រើនរហូតដល់អស់អាសវៈ ។
ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ត្រាស់ព្រះធម៌ទេសនាបញ្ចប់ដោយព្រះអរហត្ត
ជាទីបំផុត ។

ក្នុងពេលចប់ព្រះសូត្រ ព្រះភិក្ខុពីរម៉ឺនអង្គសម្រេចព្រះ-
អរហត្ត ចំណែកពុទ្ធបរិស័ទជាងប្រាំបីម៉ឺននាក់ បានក្រេបជីកនូវ
ទឹកអម្រឹត ក្នុងគ្រានោះឯង ។

សូមអនុមោទនា !

ធម៌ជានីតិ១

ក្រៅអំពីការចម្រើនឡើងនូវកុសលធម៌ កំណត់ដឹងឧត-
ទានកូន្ទ តើមានអ្វីក្នុងលោកនេះដែលនាំឱ្យអស់ខ្លល់ ដូចជា រូប
ស្អាត សំឡេងពីរោះ ប្រទេសជឿនលឿន កាមគុណជាទិព្វ ។ល។

ដោយពិត អ្វីដែលនាំឱ្យមានទុក្ខកង្វល់ មិនចេះអស់ មិនចេះហើយ គឺកិលេសក្នុងចិត្តខ្លួនឯង ដូច្នោះទើបត្រូវស្វែងរកសេចក្តីស្ងប់ដោយ ការប្រព្រឹត្តធម៌តែប៉ុណ្ណោះ ។

មនុស្សយើង តែងតែអន្ទះអន្ទែង ក្រវល់ក្រវាយក្នុងរបស់ ដែលខ្លួនឯងហ្វូងហែង មិនបានសិក្សាកំណត់ដឹងការពិតឡើយ ។ អ្វីជាការពិត ? គឺអ្វីណាដែលកើតឡើង អ្វីនោះឯងជាការពិត ព្រោះមានបច្ច័យត្រឹមត្រូវ ។ បើសិក្សាកំណត់ដឹងការពិតបាន ហើយ ក៏រមែងលះបង់នូវចំណង់ក្នុងរបស់ដែលអត់ ដែលមិនមាន មិនអន្ទះអន្ទែង ក្រវល់ក្រវាយ ទៅតាមចំណង់នោះឡើយ ព្រម សុខចិត្តជាមួយនឹងអ្វីដែលកើត ដែលមាន កំពុងប្រាកដ ហើយក៏ ចាក់ធ្លុះ យល់ដឹងច្បាស់ថា អ្វីជាការពិត ។

៤. អគ្គញ្ញសូត្រ

ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅប្រាសាទរបស់មិគារមាតា ក្នុងវត្តបុព្វារាម ជិតក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះ វាសេដ្ឋសាមណេរ និងការទ្វាជសាមណេរ មានប្រាថ្នានឹងបួសជាភិក្ខុ ទើបធ្វើ តិក្ខិយបរិវាស ក្នុងសម្ភាក់នៃភិក្ខុទាំងឡាយ ។

អដ្ឋកថាថា សាមណេរទាំងពីរអង្គនេះ កើតក្នុងត្រកូល ព្រាហ្មណមហាសាល មានទ្រព្យ ៤០ កោដិដូចគ្នា ជាអ្នកបានរៀន ចេះចប់គម្ពីរត្រៃវេទ ។ ព្រោះស្តាប់ វាសេដ្ឋសូត្រ ក្នុងមជ្ឈិម- និកាយ ក៏បានដល់ព្រះត្រៃសរណគមន៍ លុះស្តាប់ តេវិជ្ជសូត្រ ក្នុង ទិយនិកាយហើយ ក៏បួសជាសាមណេរ ដល់ពេលនេះ មានប្រាថ្នា នឹងបួសជាភិក្ខុទៀត ទើបនៅតិក្ខិយបរិវាស ។

នៅវេលាថ្ងៃរសៀល ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ចង្អុលក្នុងទី វាល ត្រង់ម្លប់ប្រាសាទ ។ សាមណេរទាំងពីរអង្គនេះ បាននាំគ្នា ដើរចង្អុលតាមព្រះដ៏មានព្រះភាគ ដោយគិតថា ក្រែងបានស្តាប់ ព្រះធម៌អំពីព្រះអង្គ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់សន្តនា ជាមួយនឹងសាមណេរទាំងពីរអង្គដោយព្រះហឫទ័យអនុគ្រោះ ។

បទសន្ទនា តាំងនៅក្នុងប្រធានបទគឺវណ្ណៈទាំង ៤ ផ្ដើមដោយ
ការប្រកាន់វណ្ណៈរបស់ពួកព្រាហ្មណ៍ ថាវណ្ណៈព្រាហ្មណ៍ប្រសើរ
បំផុត ហើយជេរប្រទេចសាមណេរទាំងពីរអង្គថា ចោលវណ្ណៈ
ដ៏ប្រសើរ ត្រឡប់ទៅកាន់វណ្ណៈថោកថយ គឺចូលកាន់សម្នាក់
សមណៈត្រងោល ជាវណ្ណៈខ្មៅវិញ ។

ព្រះពុទ្ធអង្គទ្រង់ត្រាស់សម្ដែងអំពីការងារ តាមផ្លូវកាយ
ផ្លូវវាចា និងមនោកម្ម ដែលបែងចែកមនុស្សឱ្យប្រសើរ ឬឱ្យមិន
ប្រសើរ ។ ក្នុងវណ្ណៈទាំង ៤ វណ្ណៈណាក៏អាចប្រព្រឹត្តព្រហ្មចរិយ-
ធម៌បាន កាលបើប្រព្រឹត្តធម៌ដាក់ចុះនូវភារៈ អស់អាសវៈ សម្រេច
ប្រយោជន៍របស់ខ្លួនតាមលំដាប់ហើយ មានតណ្ហាជាគ្រឿងចង
ក្នុងភពអស់រលីងហើយ មានចិត្តផុតស្រឡះហើយ ព្រោះបាន
ត្រាស់ដឹងដោយប្រពៃ បុគ្គលក្នុងវណ្ណៈនោះ ប្រាកដជាបុគ្គល
ប្រសើរលើសជាងវណ្ណៈទាំងនោះដោយធម៌ពិត មិនមែនដោយ
អធម៌ទេ ។ ធម៌ជាគុណដ៏ប្រសើរបំផុតក្នុងប្រជុំជន ទាំងបច្ចុប្បន្ន
និងបរលោក ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់យ៉ាងពីរោះ គួរជាទីរីករាយ
ជ្រះថ្លាណាស់ គឺព្រះអង្គត្រាស់សម្ដែងថា ម្នាលវាសេដ្ឋៈ អ្នក
ទាំងឡាយមានជាតិផ្សេងៗគ្នា មានឈ្មោះផ្សេងៗគ្នា មានគោត្រ

ផ្សេងៗគ្នា មានត្រកូលផ្សេងៗគ្នា ចេញចាកផ្ទះមកកាន់ផ្ទះ បើ
មានគេសួរថា លោកទាំងឡាយជាអ្វីដូច្នោះ ចូរប្រាប់ទៅគេវិញថា
យើងជាសមណសក្យបុត្តិយ៍ ។ ម្នាលវាសេដ្ឋៈ បើជនណាមាន
សទ្ធា គឺការជឿស្តងចុះស៊ប់ហើយ មានបួសដុះតាំងខ្ជាប់មាំមួន
ក្នុងតថាគត ទោះបីសមណព្រាហ្មណ៍ ទេវតា ព្រហ្ម ឬនរណា
មួយក្នុងលោក ក៏មិនអាចនឹងបំបែរឱ្យត្រឡប់បានឡើយ ជននោះ
គួរនិយាយយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំជាបុត្រ ជាឱរសនៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ
កើតមកអំពីព្រះឱស្ឋរបស់ព្រះអង្គ កើតមកពីធម៌ ធម៌ពាក់តែងមក
ជាធម្មទាយាទ ។ ព្រោះហេតុអ្វីបានជាតថាគតសម្តែងដូច្នោះ
ម្នាលវាសេដ្ឋៈ ព្រោះពាក្យថា ធម្មកាយ ដូច្នោះក្តី ព្រហ្មកាយ ដូច្នោះ
ក្តី ធម្មភូត ដូច្នោះក្តី ព្រហ្មភូត ដូច្នោះក្តី គឺជាឈ្មោះរបស់តថាគត ។

ជាបន្តក្នុងព្រះសូត្រ ព្រះបរមសាស្តាទ្រង់ត្រាស់អគ្គញ្ញ-
សូត្រ គឺព្រះអង្គទ្រង់លើកអំពីការចម្រើនឡើងនៃលោកផែនដី
អារកស្សព្រហ្មច្យុតមកកើតជាមនុស្ស ... ។ **សំគិ ខោ វាសេដ្ឋ្វា
ឯវមេវស្ស ខត្តិយមណ្ឌលស្ស ឃោរណេន អគ្គញ្ញោន
អក្ខរេន អភិទិត្តិ អហោសិ** ។ ម្នាលវាសេដ្ឋៈ ហេតុដូច្នោះ
អក្ខរៈដែលជាច្បាប់ចាស់ បានកើតឡើងដល់ខត្តិយមណ្ឌលនោះ
យ៉ាងនេះឯង ។

បទថា **អគ្គស្នេហា** ដោយសេចក្តីថា ការកើតឡើងនៃអក្សរ ដែលកើតឡើងក្នុងសម័យនៃលោកកើតឡើង ដែលបានដឹងគ្នា ទៅវិញទៅមកថា លើស ឬក្នុងចំណែកដ៏លើស ។

អក្ខរៈ គឺជាពាក្យសម្រាប់កំណត់ឈ្មោះ បញ្ញត្តហៅ ដូចជា ហៅថា **ខត្តិយោ** ជាដើម ។ មិនមែនចំពោះតែអក្ខរៈប៉ុណ្ណោះទេ ពួកមនុស្សទាំងនោះ បានធ្វើការអភិសេកបុគ្គលនោះ ដោយការ លើកតម្កើងដល់ទៅ ៣ ដងថា សូមឱ្យព្រះអង្គជាធំក្នុងស្រែរបស់ ពួកយើង ដូច្នោះឯង ។ ព្រះមហាសម្មតិជាក្សត្រក្នុងកាលនោះ គឺ ជាព្រះបរមពោធិសត្វនៃពួកយើង ។

ពាក្យហៅវណ្ណៈទាំង ៤ គ្រាន់តែអក្ខរៈដែលមនុស្សក្នុង កាលនោះ សន្មតទៅតាមការងារប៉ុណ្ណោះ ចំពោះអ្វីដែលបែងចែក សត្វឱ្យប្រសើរ ឬឱ្យថោកទាប គឺនៅលើកម្ម បានដល់កុសលកម្ម ឬអកុសលកម្មហ្នឹងឯង ។ នៅខាងចុងនៃព្រះសូត្រ ព្រះដ៏មាន- ព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា

ខត្តិយៈជាជាតិប្រសើរបំផុតក្នុងប្រជុំជន ដែលជាអ្នករលឹក ដល់គោត្រ ចំណែកបុគ្គលដែលបរិបូណ៌ដោយវិជ្ជានិងចរណៈ គឺ ប្រសើរបំផុតក្នុងពួកទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយ ។

សាមណេរទាំងពីរអង្គនោះ កំពុងបង្ហោនចិត្តដោយស្មារតី

នឹករលឹកដល់សេចក្តីនៃព្រះសូត្រនេះឯង ក៏បានសម្រេចព្រះ-
អរហត្ត ព្រមដោយបដិសម្តីទាំងឡាយ ។

សូមអនុមោទនា !

មនុស្សសាងការងារ ការងារសាងមនុស្ស

បើប្រៀបទៅនឹងសាសនាអាទិទេព មនុស្សយើងហ្នឹងឯង
ដែលជាព្រះមួយអង្គ សម្រាប់សាងខ្លួនឯង ពីព្រោះមនុស្សត្រូវ
ធ្វើការងារ ។ ការងារល្អសាងមនុស្សឱ្យល្អ ការងារអាក្រក់ សាង
មនុស្សឱ្យអាក្រក់ ការងារសាងបរលោករៀងៗខ្លួន ជាពិសេស
ណាស់នោះ គឺការងារសម្អាតចិត្តរបស់ខ្លួនឱ្យផ្លូវផង ចូលកាន់
ភូមិព្រះអរិយៈ ។

៥. សម្បទាទិយសត្រ

ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅបារិវារិកម្ពុរន៍ ក្នុងស្រុក នាឡន្ទា ជិតដល់វេលាចូលវស្សាទី ៤៥ នៃព្រះអង្គ ។ ក្នុងពេល នោះ ព្រះសាវីបុត្ត បានក្រាបថ្វាយបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះអង្គជ្រះថ្លាចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ យ៉ាងនេះថា សមណៈបុព្វាហុណ៍ឯទៀត ដែលមានញាណដ៏ លើសលប់ជាងព្រះដ៏មានព្រះភាគ ក្នុងការត្រាស់ដឹង ក្នុងកាល កន្លងទៅហើយ ក៏មិនមាន ក្នុងកាលខាងមុខ ក៏មិនមាន ក្នុងកាល ឥឡូវនេះ ក៏មិនមាន ។

ព្រះសាវីបុត្ត មិនមានចេតោបរិយញ្ញាណ ជ្រាបទៅក្នុង ព្រះគុណនៃព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយដោយសព្វគ្រប់ឡើយ ប៉ុន្តែ ព្រះសាវីបុត្តអាស្រ័យសាវកបារមីញាណ ទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ថា **អរិយ មេ ភន្តេ ធម្មន្ទយោ** បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះអង្គបានដឹងដោយអនុមានញាណនៃធម៌ គឺការកាន់យកតាម ន័យនៃសាវកបារមីញាណហ្នឹងឯង ។

បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ប្រៀបដូច នគរចុងដែនរបស់

ព្រះរាជា មានជើងបន្ទាយមាំ មានសសរខ្លោងទ្វារកំពែងមាំ មាន
 ច្រកទ្វារតែមួយ អ្នករក្សាទ្វារនៃនគរនោះ ជាបណ្ឌិត ឈ្មោះថា
 មានប្រាជ្ញា ហាមប្រាមនូវពួកមនុស្សដែលខ្លួនមិនធ្លាប់ស្គាល់ បើក
 ឱ្យតែពួកមនុស្សដែលខ្លួនធ្លាប់ស្គាល់ឱ្យចូលទៅ ។ អ្នករក្សាទ្វារ
 នោះ កាលដើរត្រួតត្រាមើលផ្លូវកំពែងខ្លាត់ខ្លែងដោយជុំវិញនៃ
 នគរនោះ ក៏មិនបានឃើញនូវទី ត នៃកំពែង ឬចន្លោះនៃកំពែង
 ឡើយ ដោយហោចទៅ សូម្បីគ្រាន់តែឆ្មាចេញរួចក៏ពុំមានដែរ ។
 អ្នករក្សាទ្វារនោះមានគំនិតយ៉ាងនេះថា ពួកសត្វដែលធំៗណាមួយ
 ចូលមកកាន់នគរនេះក្តី ចេញទៅវិញក្តី សត្វទាំងអស់នោះ រមែង
 ចូលមកឬចេញទៅ តាមទ្វារនេះប៉ុណ្ណោះ សេចក្តីនេះ យ៉ាង-
 ណាមិញ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះអង្គបានដឹងតាមទំនងធម៌
 (អដ្ឋកថាថា អនុមានញ្ញាណនៃធម៌) យ៉ាងនោះដែរ ។

ព្រះសារីបុត្តបានសម្តែងបច្ចន្តនគរ ១ , កំពែង ១ , ផ្លូវដើរ
 ជុំវិញកំពែង ១ , ទ្វារ ១ , មនុស្សយាមទ្វារដ៏ឆ្លាត ១ , សត្វធំដែល
 ចូលចេញតាមទ្វារ ១ និងសម្តែងការប្រាកដនៃសត្វទាំងនោះដល់
 អ្នកយាមទ្វារនោះ ១ ។ ចំពោះឧបមាទាំងនេះ គប្បីជ្រាបដូចតទៅ :

- ១- ព្រះនិព្វានដូចព្រះនគរដ៏សុខសាន្ត
- ២- សីលដូចកំពែងដ៏រឹងមាំ

៣- ហិរិដូចផ្លូវដើរព័ទ្ធជុំវិញកំពែង

៤- អរិយមគ្គដូចទ្វារនៃព្រះនគរ

៥- ព្រះធម្មសេនាបតីដូចអ្នកយាមទ្វារដ៏ឆ្លាត

៦- ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយ ដែលត្រាស់ដឹងគ្រប់កាល
ទាំងបី ដូចសត្វធំៗដែលចូលចេញតាមទ្វារ ។

៧- ការប្រាកដដោយសីលនិងសមថៈជាដើមរបស់ព្រះ-
សម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយនោះ ដល់ព្រះធម្មសេនាបតី ដូចការប្រាកដ
នៃសត្វធំៗដល់អ្នកយាមទ្វារដ៏ឆ្លាត ។

ព្រះធម្មសេនាបតីសារីបុត្ត ធ្លាប់ចូលទៅរកអ្នកបួសដទៃ
ក្រៅព្រះពុទ្ធសាសនា អស់ ៩៥ នាក់ហើយ រហូតទាល់តែបានចូល
គាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគនៅគុហាស្លូករខាតា ដើម្បីស្តាប់ព្រះធម៌
ទើបបាននូវសាវកបារមីញ្ញាណ ឥឡូវនេះ បានប្រកាសគុណរបស់
ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយដោយអនុមានញ្ញាណ អាស្រ័យសាវក-
បារមីញ្ញាណនោះឯង ដូចមានក្នុងព្រះសូត្រស្រាប់ ពោលគឺ

- ទ្រង់លះនូវនិវរណធម៌ទាំង ៥ មានព្រះហឫទ័យតាំង
ខ្ជាប់ល្អក្នុងសតិប្បដ្ឋានទាំង ៤ ចម្រើននូវពោជ្ឈង្គ ៧ តាមគួរដល់
សេចក្តីពិត បានត្រាស់ដឹងនូវអនុត្តរសម្មាសម្ពោធិញ្ញាណ ។

- ទ្រង់សម្តែងធម៌ ក្នុងកុសលធម៌ទាំងឡាយគឺពោធិ-
បក្ខិយធម៌ ៣៧ ប្រការ ជាព្រះធម៌ទេសនាដ៏ប្រសើរក្រៃលែង ។
- ទ្រង់សម្តែងធម៌ ញ៉ាំងបុគ្គលឱ្យស្គាល់នូវអាយតនៈ
ទាំងឡាយក្នុង ៦ ក្រៅ ៦ ជាព្រះធម៌ទេសនាដ៏ប្រសើរក្រៃលែង ។
- ទ្រង់សម្តែងធម៌ ក្នុងដំណើរចុះកាន់គភ៌ទាំងឡាយមាន
៤ យ៉ាង ជាព្រះធម៌ទេសនាដ៏ប្រសើរក្រៃលែង ។
- ទ្រង់សម្តែងធម៌ ក្នុងអាទេសនវិធី គិរិធីសម្រាប់ទាយ
មាន ៤ យ៉ាង ជាព្រះធម៌ទេសនាដ៏ប្រសើរក្រៃលែង ។
- ទ្រង់សម្តែងធម៌ ក្នុងទស្សនសមាបត្តិទាំងឡាយ ៤ យ៉ាង
ជាព្រះធម៌ទេសនាដ៏ប្រសើរក្រៃលែង ។
- ទ្រង់សម្តែងធម៌ ក្នុងបុគ្គលប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយ ៧ ពួក
ជាព្រះធម៌ទេសនាដ៏ប្រសើរក្រៃលែង ។
- ទ្រង់សម្តែងធម៌ ក្នុងបធានធម៌ គឺពោជ្ឈង្គទាំង ៧
ជាព្រះធម៌ទេសនាដ៏ប្រសើរក្រៃលែង ។
- ទ្រង់សម្តែងធម៌ ក្នុងបដិបទាទាំងឡាយ ៤ យ៉ាង ជា
ព្រះធម៌ទេសនាដ៏ប្រសើរក្រៃលែង ។
- ទ្រង់សម្តែងធម៌ ក្នុងភស្សសមាចារ គឺកិរិយាប្រព្រឹត្តល្អ
ដោយវាចា បានដល់ការមិននិយាយសម្តីប្រកបដោយមុសាវាទផង

មិននិយាយពាក្យញុះញង់ ដែលធ្វើឱ្យគេបែកបាក់គ្នាផង មិន
និយាយនូវពាក្យដែលកើតពីការប្រណាំងប្រជែងផង ជាអ្នកមិន
ប្រាថ្នាចង់ឈ្នះ ពិចារណាដោយបញ្ហាទើបពោលផង និយាយ
នូវសម្តីគួរឱ្យអ្នកផងយកទុកក្នុងហឫទ័យ តាមកាលគួរផង នេះ
ជាព្រះធម៌ទេសនាដ៏ប្រសើរក្រៃលែង ។

- ទ្រង់សម្តែងធម៌ ក្នុងបុរិសសីលសមាចារ គឺថា ជា
អ្នកមានសច្ចធម៌ផង មានសទ្ធាផង មិនកុហកផង មិននិយាយ
រូសរាយហួសហេតុផង មិននិយាយបញ្ជាក់បញ្ចៀងផង មិននិយាយ
គំរាមគេផង មិននាំទៅនូវលាភដើម្បីលាភផង ជាអ្នកមានទ្វារ
គ្រប់គ្រងក្នុងឥន្ទ្រិយទាំងឡាយ ដឹងប្រមាណក្នុងភោជន ប្រព្រឹត្ត
ស្មើ ប្រកបរឿយៗនូវសេចក្តីព្យាយាមជាគ្រឿងភ្ញាក់រលឹក មិន
ខ្ជិលច្រអូស ប្រារព្ធសេចក្តីព្យាយាម មានឈាន មានសតិ មាន
បដិភាណដ៏ល្អ មានគតិ គឺប្រាជ្ញាជាគ្រឿងស្តុះទៅ មានប្រាជ្ញា
ជាគ្រឿងទ្រទ្រង់ មានគំនិតជាអ្នកមិនជាប់ជំពាក់ក្នុងកាមទាំង-
ឡាយផង មានសតិផង មានប្រាជ្ញាខ្ជាប់ខ្ជួនផង នេះជាព្រះធម៌-
ទេសនាដ៏ប្រសើរក្រៃលែង ។

- ទ្រង់សម្តែងធម៌ ក្នុងអនុសាសនវិធាទាំងឡាយ ៤ យ៉ាង
ជាព្រះធម៌ទេសនាដ៏ប្រសើរក្រៃលែង ។

- ទ្រង់សម្តែងធម៌ ក្នុងវិមុត្តិញ្ញាណនៃបុគ្គលដទៃ ជាព្រះ-
ធម៌ទេសនាជ័ប្រសើរក្រៃលែង ។

- ទ្រង់សម្តែងធម៌ ក្នុងសស្សតវាទទាំងឡាយ ៣ យ៉ាង ជា
ព្រះធម៌ទេសនាជ័ប្រសើរក្រៃលែង ។

- ទ្រង់សម្តែងធម៌ ក្នុងបុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ ជា
ព្រះធម៌ទេសនាជ័ប្រសើរក្រៃលែង ។

- ទ្រង់សម្តែងធម៌ ក្នុងចុត្តបបាតញ្ញាណ ជាព្រះធម៌-
ទេសនាជ័ប្រសើរក្រៃលែង ។

- ទ្រង់សម្តែងធម៌ ក្នុងឥន្ទ្រិវិធា ២ យ៉ាង ជាព្រះធម៌-
ទេសនាជ័ប្រសើរក្រៃលែង ។

ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយ ដែលកន្លងទៅហើយក្តី ដែល
នឹងមានក្នុងកាលជាអនាគតក្តី គឺមានព្រះញាណស្មើៗនឹងព្រះ-
តថាគត ព្រះពុទ្ធបរមគ្រូនៃយើង ក្នុងការត្រាស់ដឹងហ្នឹងឯង ។
នៅខាងចុងនៃព្រះសូត្រ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា
ម្នាលសារីបុត្ត អ្នកចូរពោលនូវធម្មបរិយាយនេះ ដល់ពួកភិក្ខុ ភិក្ខុនី
ឧបាសក ឧបាសិកា ឱ្យរឿយៗចុះ ។

សូមអនុមោទនា !

បទុបតេនៈ

ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ប្រៀបដូចជាផ្កាល្វករិក
ព្រះធម៌ ប្រៀបដូចជាកេសរនៃផ្កាល្វក
ពុទ្ធបរិស័ទ ប្រៀបដូចជាមេឃ្មុំហើរទៅនាំយកកេសរផ្កា
ល្វក មកធ្វើក្បាលទឹក ។ ក្បាលទឹកឃ្មុំជាឈ្មោះនៃការសម្រេច
មគ្គផល ។

តថាគតគប្បីកើតជាទេវតា ឬកើតជាគន្ធាត្រាច់ទៅតាម
អាកាស ព្រោះអាសវៈណាក្តី គប្បីដល់នូវភាពនៃខ្លួនជាយក្ស និង
ជួបប្រទះនូវភាពនៃខ្លួនជាមនុស្ស ព្រោះអាសវៈណាក្តី អាសវៈ
ទាំងអស់នោះ របស់តថាគត អស់ហើយ បានកម្ចាត់បង់ហើយ
ធ្វើឱ្យរហូតចំណងហើយ ។ ផ្កាល្វកស ដុះឡើងផុតពីទឹក មិនជាប់
ដោយទឹកយ៉ាងណា តថាគតមិនជាប់ដោយលោក យ៉ាងនោះឯង
ម្ចាស់ព្រាហ្មណ៍ ព្រោះហេតុនោះ តថាគតជាព្រះពុទ្ធ ។

៦. ធានាទិកសុត្រ

ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅក្នុងប្រាសាទ នាអម្ពវន៍ របស់ពួកសក្យៈ ដែលមានឈ្មោះថា វេធាញ្ចៈ ប្រែថា អ្នកហាត់ បាញ់ធ្នូ ។ សម័យនោះឯង និគ្គណ្ណនាដបុត្ត ទើបតែធ្វើមរណកាល ថ្មីៗក្នុងនគរបាវា ។ ព្រោះតែការប្រកាសលទ្ធិដែលមិនមែនជា និយ្យានិកធម៌ មិនប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីស្របរំងាប់ បានធ្វើឱ្យពួកនិគ្រន្ត ដែលជាសិស្សបែកបាក់គ្នា ចាក់ដោតគ្នាដោយលំពៃងតិមាត់ ។

ព្រះចុន្ទៈ ជាប្អូនព្រះសារីបុត្ត នៅចាំវស្សាក្នុងក្រុងបាវា បានចូលទៅរកព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុដែលជាព្រះឧបជ្ឈាយ័ ថ្វាយ បង្គំក្រាបទូលរឿងរ៉ាវនោះ ។ ព្រះអានន្ទភ្លេច បាននាំព្រះចុន្ទៈ ចូលគាល់ព្រះបរមសាស្តា ហើយក៏បានក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មាន- ព្រះភាគនូវពាក្យដែលមានមូលហេតុ គួរនឹងក្រាបបង្គំទូល ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់សម្តែងអំពីសាស្តាក្នុងលោក និងការប្រកាសធម៌ ព្រមទាំងសាវករបស់សាស្តានោះ ។ ទំព័រ ២៥៤ ព្រះអង្គត្រាស់ថា ម្ចាស់ចុន្ទៈ ក៏ឥឡូវនេះ តថាគតជាសាស្តា ជាអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធ កើតឡើងហើយក្នុងលោក ទាំងធម៌សោត

តថាគតបានសម្តែងប្រពៃហើយ ប្រកាសទុកប្រពៃហើយ ជា
និយ្យានិកធម៌ ជាធម៌ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីសេចក្តីស្ងប់រំងាប់ ជាធម៌
ដែលព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធប្រកាសទុកហើយ ទាំងពួកសាវ័កក៏តថាគត
បានពន្យល់ ឱ្យដឹងច្បាស់សេចក្តីក្នុងព្រះសទ្ធម្មហើយ ទាំងព្រហ្ម-
ចរិយធម៌ដ៏បរិបូណ៌សព្វគ្រប់ ក៏តថាគតបានធ្វើឱ្យជាក់ច្បាស់ដល់
សាវ័កទាំងនោះ ធ្វើឱ្យងាយឡើង ធ្វើឱ្យមានបទរូបរួម ធ្វើឱ្យមាន
បាដិហារ្យ គឺថាជាធម៌នាំអ្នកបដិបត្តិឱ្យចេញចាកទុក្ខបាន រហូត
ដល់ពួកទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយ សម្តែងបានដោយប្រពៃ ។

ម្នាលចុន្ទៈ ឥឡូវនេះ តថាគត ក៏ជាសាស្ត្រា ជាថេរៈ អ្នកដឹង
រាត្រី បួសយូរ តាំងនៅអង្វែង ចម្រើនវ័យដោយលំដាប់ហើយ ។

ម្នាលចុន្ទៈ ក្នុងកាលឥឡូវនេះ តថាគត មានពួកភិក្ខុជា
ថេរៈជាសាវ័ក ជាអ្នកឈ្លាសវៃដឹកនាំភ្ញៀវក្លា ដល់នូវធម៌ក្សេម
ចាកយោគៈ អាចប្រាប់នូវព្រះសទ្ធម្មបាន អាចសង្កត់សង្កិននូវ
បរហ្មវាទដែលកើតឡើងហើយ ឱ្យជាពាក្យដែលខ្លួនសង្កត់សង្កិន
រៀបរយ ជាពាក្យប្រកបដោយធម៌ ហើយសម្តែងធម៌ព្រមទាំង
បាដិហារ្យបាន ។

ម្នាលចុន្ទៈ ក្នុងកាលឥឡូវនេះ តថាគត មានពួកភិក្ខុជាន់
កណ្តាលជាសាវ័កផង ។ ... មានពួកភិក្ខុខ្លីជាសាវ័កផង ។ ...

មានពួកភិក្ខុនិចាស់ជាសារិកាផង ។... មានពួកភិក្ខុនិជាន់កណ្តាល
ជាសារិកាផង ។ ... មានពួកភិក្ខុនិខ្លីជាសារិកាផង ។ ... មានពួក
គ្រហស្ថជាឧបាសក មានសម្លៀកបំពាក់ស ប្រព្រឹត្តព្រហ្មចារ្យ
ជាសារីកំផង ។ ... មានពួកគ្រហស្ថជាឧបាសក មានសម្លៀក-
បំពាក់ស បរិភោគកាម ជាសារីកំផង ។ ... មានពួកគ្រហស្ថជា
ឧបាសិកា មានសម្លៀកបំពាក់ស ប្រព្រឹត្តព្រហ្មចារ្យ ជាសារិកា
ផង ។ ... មានពួកគ្រហស្ថជាឧបាសិកា មានសម្លៀកបំពាក់ស
បរិភោគកាម ជាសារិកាផង ។

ម្នាលចុន្ទៈ ឥឡូវនេះ ព្រហ្មចរិយធម៌របស់តថាគត ក៏មាំមួន
ផ្សាយទូលាយទៅ មានអ្នកចេះដឹងច្រើនក្រាស់ក្រែល ទាំងពួក
ទេវតានិងមនុស្ស ក៏សម្តែងបានដោយប្រពៃហើយ ។

ទំព័រ ២៥៨ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលចុន្ទៈ ព្រោះហេតុ
នោះ ធម៌ទាំងឡាយណា ដែលតថាគតបានត្រាស់ដឹង សម្តែងទុក
ល្អហើយ ក្នុងលោកនេះ គួរឱ្យអ្នកទាំងអស់រួមគំនិត មកប្រជុំ
រូបរួមផ្ទៀងផ្ទាត់ នូវអត្ថដោយអត្ថ ព្យញ្ជនៈដោយព្យញ្ជនៈក្នុងធម៌
នោះ ដែលជាហេតុឱ្យព្រហ្មចារ្យនេះ តាំងនៅមាំ បិតថេរអស់
កាលយូរ ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ជនច្រើន ដើម្បីសេចក្តីសុខដល់
ជនច្រើន ដើម្បីអនុគ្រោះដល់សត្វលោក ដើម្បីសេចក្តីចម្រើន

ដើម្បីជាប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីសុខ ដល់ទេវតានិងមនុស្ស
ទាំងឡាយ ។ ព្រះពុទ្ធអង្គទ្រង់ត្រាស់នូវធម៌ទាំងឡាយនោះ គឺ
ពោធិបក្ខិយធម៌ ៣៧ ប្រការ មានសតិប្បដ្ឋាន ៤ ជាខាងដើម
មានអរិយមគ្គអង្គ ៨ ជាខាងចុង ។ ម្ចាស់ចុន្ទៈ ពួកអ្នកនោះឯង
ជាអ្នកព្រមព្រៀងគ្នា ជាអ្នកមានចិត្តរីករាយ មិនទាស់ទែងគ្នា
គប្បីសិក្សាចុះ ។

ទំព័រ ២៦៤ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សម្តែងថា ម្ចាស់ចុន្ទៈ
តថាគតសម្តែងធម៌ ដើម្បីរារាំងនូវអាសវៈទាំងឡាយ ដែល
ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងបច្ចុប្បន្នផង ដើម្បីកម្ចាត់បង់នូវអាសវៈទាំងឡាយ
ដែលប្រព្រឹត្តទៅក្នុងលោកខាងមុខផង ។

- អាសវៈទាំងឡាយ ដែលប្រព្រឹត្តទៅក្នុងបច្ចុប្បន្ន អដ្ឋកថា
ប្រាប់ថា អាសវៈទាំងឡាយដែលកើតឡើង ព្រោះមានបច្ច័យជា
ហេតុ (ដីកាប្រាប់ថា ការស្វែងរកនិងការបរិភោគនូវបច្ច័យ ៤ ជា
ហេតុ) ។

- អាសវៈទាំងឡាយ ដែលប្រព្រឹត្តទៅក្នុងលោកខាងមុខ
អដ្ឋកថាប្រាប់ថា អាសវៈទាំងឡាយដែលកើតឡើងព្រោះមានការ
ឈ្លោះប្រកែកទាស់ទែងគ្នា (ឥន្ទ្រនៈ) ។

- អរាសវានិ សំវរាយ គឺដើម្បីបិទ បានដល់ មិនឱ្យ

អាសវៈទាំងនោះចូលមកបាន ។

- អរសវានំ បដិឃាតាយ គឺដើម្បីកម្ចាត់ ដោយការ
ទម្លាយឫសគល់ នូវអាសវៈទាំងឡាយនេះ ។

- ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់សម្តែងអំពីការពិចារណា
បច្ច័យ ៤ មានចីវរបុច្ច័យជាដើម ។

- ព្រះអង្គ ទ្រង់ត្រាស់សម្តែងអំពីសុខល្អិតានុយោគ គឺ
ប្រកបខ្លួនឱ្យប្រព្រឹត្តទៅក្នុងការស្រួល ៤ យ៉ាង ជារបស់ថោកទាប
មិនប្រកបដោយប្រយោជន៍ និង សុខល្អិតានុយោគ ៤ យ៉ាង
ផ្សេងទៀត ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីត្រាស់ដឹង ដើម្បីព្រះនិព្វាន សម្រេច
បានជាព្រះអរិយបុគ្គល ។

- ព្រះអង្គទ្រង់សម្តែងអំពីព្រះខីណាស្រព មិនប្រព្រឹត្តកន្លង
នូវឋានៈទាំងឡាយ ៩ យ៉ាង ។

- ព្រះអង្គទ្រង់សម្តែងអំពីព្រះញាណរបស់ព្រះអង្គ ដែល
មិនមានអ្វីមករារាំង សម្រេចដល់ព្រះអង្គនៅនាគល់ព្រះពោធិ-
ព្រឹក្ស ពេលត្រាស់ដឹងនោះឯង ។

- ព្រះតថាគត ត្រាស់សម្តែងតែពាក្យក្នុងកាលគួរ ពាក្យ
សច្ចៈ ពាក្យពិត ពាក្យជាប្រយោជន៍ ពាក្យជាធម៌ ពាក្យជារិះរយ
ក្នុងធម៌ទាំងឡាយគ្រប់កាលទាំងបី ។

- ព្រះតថាគត ត្រាស់ដឹងហើយដោយប្រពៃ នូវអារម្មណ៍
ទាំង ៦ មានរូបារម្មណ៍ជាដើម ។

- ព្រះតថាគត សម្តែងប្រាប់ ចង្អុលបង្ហាញ នូវហេតុណា
ក្នុងរវាងការត្រាស់ដឹងនិងបរិនិព្វាន ហេតុទាំងអស់នោះ សុទ្ធតែ
ពិត មិនត្រឡប់ទៅជាដទៃឡើយ ។

- ព្រះតថាគត ត្រាស់យ៉ាងណា តែងធ្វើយ៉ាងនោះ ធ្វើ
យ៉ាងណា តែងត្រាស់យ៉ាងនោះ ។

- ព្រះតថាគត ជាបុគ្គលដ៏លើសលប់ មិនមានបុគ្គលដទៃ
គ្របសង្កត់បាន ទ្រង់ចង្អុលបង្ហាញនូវហេតុពិត ទ្រង់ផ្សាយនូវ
អំណាចទៅក្នុងលោក ព្រមទាំងទេវលោក មារលោក ព្រហ្ម-
លោក សមណព្រាហ្មណ៍ និងពពួកសត្វ ព្រមទាំងមនុស្ស ជា
សម្បត្តិទេព ។

- ព្រះដ៏មានព្រះភាគ មិនព្យាករនូវពាក្យដែលមិនប្រព្រឹត្ត
ទៅដើម្បីវិបស្សនា មិនប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីអរិយមគ្គ និងមិនប្រព្រឹត្ត
ទៅដើម្បីព្រះនិព្វានឡើយ ប៉ុន្តែទ្រង់ព្យាករនូវអរិយសច្ច៍ទាំង ៤ គឺ
ធម៌ទាំងឡាយដែលប្រព្រឹត្តទៅក្នុងភូមិបី វៀរតណ្ហា ព្រះអង្គទ្រង់
ព្យាករថា នេះជាទុក្ខសច្ច៍ ឯចំណែកតណ្ហាជាហេតុឱ្យកើត ឱ្យ
ចម្រើនឡើងនូវទុក្ខនោះឯង ព្រះអង្គទ្រង់ព្យាករថា នេះជាទុក្ខ-

សមុទ្រយសចូ។ ការមិនប្រព្រឹត្តទៅនៃសច្ចៈទាំងពីរនោះ គឺទុក្ខសច្ចៈ និងទុក្ខសមុទ្រយសច្ចៈ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ព្យាករថាជាទុក្ខ-និរោធសច្ចៈ ឯចំណែកអរិយមគ្គ គឺការកំណត់ដឹងទុក្ខ ការលះសមុទ្រយ និងការធ្វើឱ្យជាក់ច្បាស់នូវនិរោធព្រះអង្គទ្រង់ព្យាករថា នេះជាទុក្ខនិរោធតាមិនីបដិបទា បានដល់មគ្គសច្ចៈហ្នឹងឯង ។

- ខាងចុងនៃព្រះសូត្រ ព្រះពុទ្ធអង្គទ្រង់សម្តែងសតិប្បដ្ឋាន

៤ ជាធម៌សម្រាប់លះបង់នូវមិច្ឆាទិដ្ឋិទាំងអស់ ។

សម័យនោះឯង ព្រះឧបទានដ៏មានអាយុ ឈររក់ព្រះដ៏-មានព្រះភាគ បានក្រាបទូលព្រះអង្គអំពីសេចក្តីអស្ចារ្យ និងគួរឱ្យជ្រះថ្លាណាស់ ចំពោះធម្មបរិយាយនេះ ទើបព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ធម្មបរិយាយនេះ ជា **ធានាវិនិច្ឆ័យ** ។

សូមអនុមោទនា !

ជ្រះថ្លាក្នុងចិត្ត

សេចក្តីជ្រះថ្លា ជាកម្លាំងចិត្ត ដែលធ្វើឱ្យចិត្តមានសុខភាពល្អ និងចម្រើនទៅដោយការងារជាប្រយោជន៍ ម្យ៉ាងទៀត សេចក្តីជ្រះថ្លាគឺជាអនវដ្ឋសុខ បានដល់សេចក្តីសុខដែលប្រាសចាក

ទោស សុខក្នុងចិត្ត ជាមនោកម្មនាំឱ្យមានវិបាកជាសុខ មិន ត្រឹមតែប៉ុណ្ណោះ សេចក្តីជ្រះថ្លាក្នុងព្រះរតនត្រ័យ គឺជាបាទនៃ លោកុត្តរធម៌ទៀតផង ។

អ្នកដែលមានបញ្ហា មានសេចក្តីជ្រះថ្លាជាភូមិឋាន គ្រាន់ តែគិតប៉ុណ្ណោះ ក៏បានសេចក្តីសុខសម្រាប់រស់នៅទៅហើយ មាន ចាំបាច់ទៅធ្វើបាប ចិញ្ចឹមជីវិតខុស និងឈ្មោះទាស់ទែងអី រស់នៅ ដោយសម្មាអាជីវោ ។

លោកនៃការរស់នៅ គឺជាអារម្មណ៍របស់ចិត្ត បើត្រឹមតែ ចិត្តដឹងអារម្មណ៍ប៉ុណ្ណោះ តើមានអ្វីជារបស់យើង មានអ្វីជាយើង មានអ្វីជាខ្លួនយើង ។

ចិត្តជាធម្មជាតិ តែងដឹងអារម្មណ៍ល្អ ឬមិនល្អជាធម្មតា ដូច ផែនដីជាទីរងទទួលរបស់ល្អ ឬមិនល្អជាធម្មតា ដូច្នោះ ឱ្យតែចិត្ត ប្រាកដលក្ខណៈត្រឹមតែជាចិត្តប៉ុណ្ណោះ នេះជាចិត្តានុបស្សនា- សតិប្បដ្ឋាន ជាដំណើរចេញចាកលោក ។

ព្រះសុត្តន្តបិដកខ្មែរលេខ ១៩

និយមន័យ ធាតុតិកត្ត មាន ៥ ព្រះសូត្រ គឺ

- ១- លក្ខណសូត្រ
- ២- សិដ្ឋាលកសូត្រ
- ៣- អាដានាជិយសូត្រ
- ៤- សង្កឹតិសូត្រ
- ៥- ទសុត្តរសូត្រ

ពាក្យគ្រូយល់ដឹង

ទេសនា សាសនា កថា នៃព្រះសូត្រ :

- រវាងហារទេសនា សម្តែងដោយបញ្ញត្តិសព្ទ
- យថានុលោមសាសនា ទូន្មានតាមអធ្យាស្រ័យ
- ទិដ្ឋិវិនិវេបនកថា ពោលដោះទិដ្ឋិ ៦២ ។

១- លក្ខណសម្បត្តិ

ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់ប្រថាប់នៅនាមហាវិហារ
ព្រះជេតពន ព្រះអង្គត្រាស់សម្តែងអំពីមហាបុរសប្រកបដោយ
មហាបុរិសលក្ខណៈ ៣២ ប្រការ ។

មហាបុរិសលក្ខណៈ ៣២ ប្រការ

- ១- ផ្ទៃព្រះបាទទាំងគូរាបស្មើសព្វអន្លើ
- ២- ផ្ទៃព្រះបាទទាំងគូខាងក្រោមមានរូបចក្រ
- ៣- ព្រះបណ្ឌិតិកែងព្រះបាទវែង
- ៤- ព្រះអង្គលើគឺម្រាមព្រះបាទនិងព្រះហស្តវែងៗ
- ៥- ផ្ទៃព្រះហស្តនិងផ្ទៃព្រះបាទទន់លើយ
- ៦- ផ្ទៃព្រះហស្តនិងផ្ទៃព្រះបាទប្រទាក់ដោយក្រឡា
- ៧- មានព្រះបាទដូចជាអណ្តែតឡើងខាងលើ
- ៨- ព្រះជង្ហាគឺស្នងរៀវមូលត្រសូល
- ៩- ទ្រង់ឈរ អាចស្តាប់អង្គុលព្រះជាណាគឺជង្គង់ ដោយ
ផ្ទៃព្រះហស្តទាំងពីរបាន ។

១០- វត្ថុគុយ្យៈ បិតនៅក្នុងស្រោម

- ១១- ព្រះធីរិវណ្ណ ដូចសម្បុរនៃមាស
- ១២- ព្រះធីរិវណ្ណ ផ្លូវផង់ មិនជាប់ដោយតូលី
- ១៣- ព្រះលោមា ក្នុងរណ្តៅមួយ មានតែមួយសរសៃ
- ១៤- ព្រះលោមា ងឡើងលើជាទក្ខិណារដ្ឋ ពណ៌ខៀវ
ស្រស់ ដូចជាពណ៌នៃផ្កាអញ្ជ័ន ។
- ១៥- ព្រះកាយត្រង់ ដូចជាកាយព្រហ្ម
- ១៦- ព្រះមិសៈ ៧ កន្លែងពេញលេញបរិបូណ៌ គឺខ្នងព្រះ-
ហស្ត ខ្នងព្រះបាទ ចង្កូយស្នា និងព្រះសូរង ។
- ១៧- ព្រះកាយពាក់កណ្តាលខាងលើ ដូចកាយរាជសីហ៍
- ១៨- ព្រះបិដ្ឋិគឺខ្នងពេញស្មើបរិបូណ៌
- ១៩- កម្ពស់ព្រះកាយនិងព្យាមប្រវែងគ្នា ដូចជាបរិមណ្ឌល
នៃដើមជ្រៃ ។
- ២០- ព្រះខន្ធប្បទេសគឺព្រះសូរងមូលសម
- ២១- សរសៃប្រសាទសម្រាប់ទទួលរសអាហារឆ្មារល្អិតល្អ
- ២២- ព្រះហនុគឺចង្កា ដូចចង្ការាជសីហ៍
- ២៣- ព្រះទន្ធចំនួន ៤០ គត់
- ២៤- ព្រះទន្ធរាបស្មើល្អ
- ២៥- ព្រះទន្ធមានរបៀបជិតស្និទ្ធុល្អ

២៦- ព្រះទាហ៍គីចង្កូមទាំង ៤ ភ្លឺសស្អាត

២៧- ព្រះជីវ្ហាគីអណ្តាតធំវែង

២៨- ព្រះសូរសៀងក្រាងក្រអៅ ដូចសំឡេងមហាព្រហ្ម
បញ្ចេញព្រះវាចាពីរោះ ដូចសំឡេងសត្វកររិក ។

២៩- ព្រះនេត្រខៀវស្រស់ដូចពណ៌ផ្កាត្រកៀត

៣០- ដួងព្រះនេត្រ ដូចដួងភ្នែកកូនគោ

៣១- ព្រះឧណ្ណាលោម គឺរោមដុះចន្លោះចិញ្ចឹម មានពណ៌
សក្បុស ទន់ដូចសំឡី ។

៣២- ព្រះសីសៈ ដូចប្រដាប់ដោយក្បាំងព្រះភក្ត្រ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់សម្តែងអំពីបុណ្យបារមីជា
បុព្វកម្មដែលនាំឱ្យសម្រេចបាននូវមហាបុរិសលក្ខណៈ ៣២ ប្រការ
នេះ ដោយព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ចែកជា ២០ ចំណែកដូចតទៅ :

ចំណែកទី ១ គឺព្រះតថាគតជាមនុស្សក្នុងជាតិមុនៗ តែង
ត្រេកអរក្នុងវិចីសច្ចុផង ក្នុងធម៌គីកុសលកម្មបថ ១០ ផង ក្នុងការ
ទូន្មាននូវឥន្ទ្រិយផង ក្នុងសេចក្តីសង្រួមផង ក្នុងការសម្អាតផ្លូវ-
កាយជាដើម មានសីលជាទីអាស្រ័យនៃសមថវិបស្សនា ព្រមទាំង
ឧបោសថកម្មផង ក្នុងកិរិយាមិនបៀតបៀនសត្វទាំងឡាយផង ក្នុង

អំពើដែលមិនរូសរាន់ (ដោយកិលេស) ផង សមាទានមាំទាំ
ប្រព្រឹត្តគ្រប់ទាំងអស់ ។ ព្រោះកម្មនោះឯង ទើបតថាគតបាន
ទៅកាន់ស្ថានសួគ៌ សោយសេចក្តីសុខ សេចក្តីសម្រាន្ត និងសេចក្តី
ត្រេកអរ លុះច្បូតចាកស្ថានសួគ៌នោះ បានមកកើតក្នុងមនុស្ស-
លោកនេះវិញ ក៏មានផ្ទៃព្រះបាទទាំងគូរាបស្មើល្អ (លក្ខណៈទី១) ។

ចំណែកទី ២ គឺព្រះតថាគតកើតជាមនុស្សក្នុងជាតិមុនៗ ជា
អ្នកនាំនូវសេចក្តីសុខមកឱ្យដល់ជនច្រើននាក់ ជាអ្នកបន្ទោបង់នូវ
ភ័យគឺសេចក្តីភ្ញាក់ផ្អើលនិងសេចក្តីតក់ស្លុត ជាអ្នកខ្វល់ខ្វាយក្នុង
ការគ្រប់គ្រងរក្សា ការពារ ។ ព្រោះកម្មនោះ តថាគតបានទៅកាន់
ស្ថានសួគ៌ ហើយសោយសេចក្តីសុខ សេចក្តីសម្រាន្ត និងសេចក្តី
ត្រេកអរ លុះច្បូតចាកស្ថានសួគ៌នោះមក តថាគតបានកើត
នៅក្នុងមនុស្សលោកនេះទៀត ក៏បាននូវរូបចក្រត្រង់ផ្ទៃព្រះបាទ
ទាំងពីរ ប្រកបដោយខ្នងកង់និងដុំ ព្រមទាំងកាំមួយពាន់មាន
ចន្លោះស្មើគ្នា (ជាលក្ខណៈទី ២) ។

ចំណែកទី ៣ គឺព្រះតថាគត ជាមនុស្សក្នុងជាតិមុនៗ ដឹង
ច្បាស់នូវភ័យអំពីសេចក្តីស្លាប់ ដែលហៅថាមរណៈចំពោះខ្លួនឯង
ហើយ បានរៀនសូត្រចាកការសម្លាប់សត្វដទៃ ។ ព្រោះអំពើ
សុចរិតនេះឯង តថាគតបានកើតក្នុងស្ថានសួគ៌ សោយផលវិបាក

របស់កម្មដែលបានធ្វើទុកល្អហើយ ។ លុះច្បុកចាកទេវលោក
នោះ បានមកកើតក្នុងមនុស្សលោកនេះទៀត ក៏បាននូវលក្ខណៈ
ទាំង ៣ នេះ ក្នុងភពនេះ គឺជាអ្នកមានកែងជើងវែងទូលាយ ១
(លក្ខណៈទី ៣) មានកាយត្រង់ល្អស្អាត ដូចជាកាយព្រហ្ម មានភ្នែក
ល្អ មានរូបនៅក្មេង មានទ្រង់ទ្រាយល្អ មានជាតិល្អ ១ (លក្ខណៈ
ទី ១៥) និងមានព្រះអង្គុលីទន់ល្ងន់វែងៗល្អ ១ (លក្ខណៈទី ៤) ។

ចំណែកទី ៤ គឺព្រះតថាគតកើតជាមនុស្សក្នុងជាតិមុនៗ ជា
អ្នកឱ្យនូវខាទនីយភោជនីយាហារ និងទឹកដែលគួរលិទ្ធ គួរភ្នក្ស
ដែលមានរសជាតិដ៏ឧត្តមថ្លៃថ្លា ។ ព្រោះសុចរិតកម្មនោះ ទើប
តថាគតរីករាយក្នុងឧទ្យាននន្ទវន័ អស់កាលយូរ ។ លុះច្បុកមក
កើតក្នុងមនុស្សលោកនេះ ក៏បាននូវសាច់ដ៏ពេញក្នុងទីទាំង ៧
កន្លែង ទាំងផ្ទៃព្រះហស្តនិងព្រះបាទ ក៏ទន់ល្ងន់ផង (ជាលក្ខណៈទី
១៦) ។

ចំណែកទី ៥ គឺព្រះតថាគតជាមនុស្សក្នុងជាតិមុនៗ បាន
ធ្វើហើយ បានប្រព្រឹត្តនូវការសង្គ្រោះដោយល្អ ដល់ពួកជនច្រើន
នាក់ ដោយសង្គហវត្ថុ ៤ ប្រការ បានដល់ទាន ១ ការប្រព្រឹត្ត
ឱ្យជាប្រយោជន៍ ១ ពាក្យជាទីស្រឡាញ់ ១ មានធន្នៈក្នុងការតាំង
ខ្លួនស្មើ ១ ទើបទៅកាន់ស្ថានសួគ៌ដោយគុណ គឺការមិនប្រមាទ

មិនមើលងាយ ។ លុះតថាគតច្បុកចាកស្ថានសួគ៌នោះ មកកើត
ក្នុងភពនេះទៀត ក៏បាននូវលក្ខណៈទាំងពីរនេះ គឺជាអ្នកមានផ្ទៃ
ព្រះហស្ត ផ្ទៃព្រះបាទទន់ល្ងន់ ដូចជាសំឡីដែល គេថ្កោលអស់ ១០០
ដង ១ (លក្ខណៈទី ៥) និងមានផ្ទៃព្រះហស្ត ផ្ទៃព្រះបាទប្រទាក់
ដោយក្រឡា ដូចជាសំណាញ់ ១ (លក្ខណៈទី ៦) ។

ចំណែកទី ៦ គឺព្រះតថាគតជាមនុស្សក្នុងជាតិមុនៗ បាន
ពិចារណាជាមុនរួចហើយ ទើបពោលពាក្យដែលប្រកបដោយអត្ថ
ទាំងប្រកបដោយធម៌ បានពន្យល់ប្រយោជន៍ដល់ជនច្រើននាក់ ជា
អ្នកបាននាំមកនូវប្រយោជន៍និងសេចក្តីសុខ ឱ្យដល់សត្វទាំងឡាយ
ជាអ្នកមិនមានសេចក្តីកំណាញ់ បានចាត់ចែងនូវការបូជាធម្មទាន។
ព្រោះសុចរិតកម្មនោះឯង តថាគតបានទៅកាន់ សុគតិនោះ លុះ
ដល់មកកើតក្នុងភពនេះ ក៏បាននូវលក្ខណៈទាំងពីរ ដើម្បីភាព
នៃសេចក្តីសុខដ៏ឧត្តម ។ តថាគតមានព្រះបាទ ដូចជាអណ្តែត
ឡើងលើ មានសន្លាក់កជើងប្រតិស្ឋានល្អ មានសាច់និងឈាម
ប្រផ្ងូរ បិទបាំងដោយស្បែក និងមានជង្គង់ល្អ (លក្ខណៈទី ៧)
លក្ខណៈម្យ៉ាងទៀត គឺមានព្រះលោមា ឯឡើងលើជាទក្ខិណាវដ្ត
វិលវង់ព័ទ្ធពេនទៅខាងស្តាំ កូចមូលដូចជាកុណ្ណល និងមានពណ៌
ខៀវ ដូចជាពណ៌នៃផ្កាអញ្ជ្រូន (លក្ខណៈទី ១៤) ។

ចំណែកទី ៧ គឺព្រះតថាគតជាមនុស្សក្នុងជាតិមុនៗ តែង
ប្រាថ្នាដូច្នោះថា ធ្វើម្តេចហ្ន៎ ជនទាំងឡាយនេះ នឹងចេះដឹងនូវ
សិល្បសាស្ត្រ វិជ្ជា ចរណៈ និងការងារទាំងឡាយ បានដោយ
ឆាប់រហ័ស ឯសិល្បសាស្ត្រណា មិនបៀតបៀនដល់អ្នកណាមួយ
តថាគតបានបង្រៀននូវសិល្បសាស្ត្រនោះ យ៉ាងឆាប់រហ័ស មិន
ឱ្យលំបាកអស់កាលយូរឡើយ ។ ព្រោះតថាគត បានធ្វើកុសលកម្ម
នោះ ដែលជាកម្មញ្ញាំងសុខឱ្យចម្រើន ទើបបាននូវព្រះជង្ហាគីស្នង
ដ៏ល្អ រៀរមូល ដូចជាស្នងនៃសត្វទ្រាយ (លក្ខណៈទី ៨) ។

ចំណែកទី ៨ គឺព្រះតថាគត ជាមនុស្សក្នុងជាតិមុនៗ ជា
អ្នកចង់ចេះ ចង់ដឹង បានចូលទៅរកបញ្ចជិត ហើយសាកសួរនូវ
ប្រស្នា បានស្តាប់ដោយគោរព ធ្វើសេចក្តីឱ្យតាំងនៅខាងក្នុង
ហើយចំណាំនូវពាក្យ ដែលប្រកបដោយប្រយោជន៍តែម្យ៉ាង ។
ព្រោះកម្មដែលប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីបាននូវប្រាជ្ញានោះ ទើបតថាគត
កើតមកជាមនុស្ស មានព្រះធីដ៏ល្អិតផ្លូវផង រលីងស្រិល រអិល
ធ្វូលីធ្លាក់មក គឺធ្វូលីមិនជាប់ព្រះកាយឡើយ (លក្ខណៈទី ១២) ។

ចំណែកទី ៩ គឺព្រះតថាគត ជាមនុស្សក្នុងជាតិមុនៗ បាន
អធិដ្ឋានទុកនូវសេចក្តីមិនក្រោធផង រន្ធទានផង ហើយបានឱ្យនូវ
សំពត់ទាំងឡាយ មានសាច់ម្តដ្ឋ មានពណ៌ស្រស់ ។ តថាគត បិត

នៅក្នុងភពមុនៗ បានបរិច្ចាគទាន ហាក់ដូចជាទឹកភ្លៀងដែលធ្លាក់
ចុះមកលើផែនដី ដូច្នោះឯង ព្រោះកុសលកម្មនោះ តថាគតច្បុក
ចាកមនុស្សលោក បានចូលទៅកាន់ទិព្វវិមាន បានសោយផល
វិបាកនៃអំពើដែលខ្លួនបានធ្វើហើយ ជាអ្នកមានពណ៌សម្បុរកាយ
ដូចមាស លុះច្បុកមកកើតក្នុងភពនេះ បានគ្របសង្កត់នូវមនុស្ស
ទាំងអស់ដោយពណ៌សម្បុរមាសភ្លឺបំព្រង (លក្ខណៈទី ១១) ដូចជា
ព្រះឥន្ទដែលប្រសើរជាងពួកអសុរ ដូច្នោះឯង ។

ចំណែកទី ១០ គឺព្រះតថាគត ជាមនុស្សក្នុងជាតិមុនៗ បាន
រាប់អាននូវញាតិ មិត្ត និងសម្លាញ់ស្និទ្ធស្នាល ដែលប្រាត់ប្រាស
និរាសបាត់មុខ អស់កាលយូរហើយផង ជាអ្នកត្រេកអរក្រៃលែង
ព្រោះបានធ្វើគេឱ្យព្រមព្រៀងគ្នាផង ។ ព្រោះកម្មនោះ តថាគត
បានទៅកាន់ស្ថានសួគ៌ សោយសេចក្តីសុខសម្រាន្ត និងសេចក្តី
ត្រេកអរ លុះច្បុកចាកស្ថានសួគ៌នោះ មកកើតក្នុងមនុស្សលោក
នេះទៀត ក៏បាននូវវត្ថុគុយ្យៈដ៏កំបាំងក្នុងស្រោម ជាអង្ការយវៈ
ដែលគេត្រូវបិទបាំងដោយសំពត់ (លក្ខណៈទី ១០) ។

ចំណែកទី ១១ គឺព្រះតថាគត ជាមនុស្សក្នុងជាតិមុនៗ បាន
លែលក ពិចារណា គិតហើយទើបសម្លឹងមើលនូវការសង្គ្រោះ
ដល់មហាជនដោយស្មោះស្មើ ជាអ្នកបានធ្វើនូវគ្រឿងសក្ការៈ

តម្រូវតាមគុណវិសេសនៃបុរសនោះៗ ក្នុងកាលមុនថា បុរសនេះ គួរបាននូវទានជាគ្រឿងសក្ការៈនេះ ។ ព្រោះកុសលកម្មនោះ តថាគតបានទៅកាន់ទេវលោក លុះច្បាតចាកស្ថានសួគ៌មកក្នុង អត្តភាពជាមនុស្សនេះ ក៏បាននូវមហាបុរិសលក្ខណៈពីរ គឺជាអ្នក មានបរិមណ្ឌលនៃកាយ ដូចជាបរិមណ្ឌលនៃដើម្បី ១ (លក្ខណៈ ទី ១៩) និងកាលបើឈរដោយមិនបាច់ឱនខ្លួនចុះ អាចស្នាបប៉ះ ពាល់ព្រះជាណុដោយព្រះហស្តទាំងពីរបាន ១ (លក្ខណៈទី ៩) ។

ចំណែកទី ១២ គឺព្រះតថាគត ជាមនុស្សក្នុងជាតិមុនៗ តែង ប្រាថ្នា និងប៉ុនប៉ងនូវភាពមាំមួននិងសេចក្តីចម្រើន ដល់ពួកជន ដទៃថា ធ្វើដូចម្តេច កុំឱ្យជនទាំងឡាយសាបសូន្យចាកសទ្ធា សីល សុតៈ ចាគៈ បញ្ញា លោកិយធម៌ ព្រមដោយគុណ គឺសេចក្តីល្អ ច្រើនប្រការទៀត និង ទ្រព្យធន ធញ្ញាហារ ស្រែចម្ការ កូនប្រពន្ធ សត្វជើង ២ សត្វជើង ៤ ញាតិ មិត្ត ជេវពង្ស ព្រមទាំងកម្លាំង ពណ៌សម្បុរកាយ សេចក្តីសុខទាំងពីរប្រការ ។ ព្រោះកុសលកម្ម នោះ ដែលតថាគតបានធ្វើ បានសន្សំ ទើបតថាគតបានទៅកាន់ ទេវលោក លុះតថាគតច្បាតមកកាន់អត្តភាពជាមនុស្សនេះ ក៏បាន នូវមហាបុរិសលក្ខណៈទាំង ៣ នេះ គឺមានចំណែកពាក់កណ្តាល ព្រះកាយខាងលើ រាងស្រដៀងនឹងពាក់កណ្តាលខ្លួនខាងមុខនៃ

រាជសីហ៍ ១ (លក្ខណៈទី ១៧) មានព្រះបិដ្ឋិតីខ្នងពេញស្មើ ឥត
មានចង្កូរជកខ្នងត្រង់កណ្តាលឡើយ ១ (លក្ខណៈទី ១៨) និង
មានព្រះសូរង ដង ក មូលសម ១ (លក្ខណៈទី ២០) ។

ចំណែកទី ១៣ គឺព្រះតថាគត ជាមនុស្សក្នុងជាតិមុនៗ ជា
អ្នកមិនបានបៀតបៀន មិនបានប្រទូស្តដល់ប្រជុំជន ដោយដៃ ឬ
ដោយដំបង ដោយដុំដី ឬក៏ដោយគ្រឿងសស្ត្រារុំធាតឡើយ ហើយ
ក៏មិនបានប្រើឱ្យគេសម្លាប់ បៀតបៀន ចាប់ចង សម្តុតគំរាមឱ្យ
អ្នកណាៗភ័យខ្លាចនោះដែរ ។ ព្រោះកម្មនោះឯង ទើបតថាគត
ចាកមនុស្សលោកទៅ បានរីករាយក្នុងស្ថានសួគ៌ ដល់នូវសេចក្តី
សុខ ព្រោះធ្វើអំពើដែលមានផលជាសុខ ។ លុះមកកាន់អត្តភាព
ជាមនុស្សនេះ ក៏បាននូវប្រសាទគឺសរសៃល្អិតឆ្មារដ៏ក្រៃលែង
សម្រាប់ទទួលរសអាហារ ប្រជុំស្រោបព្រះសូរង ធ្វើឱ្យអាហារ
ជ្រួតជ្រាបផ្សព្វផ្សាយស្មើគ្នាសព្វសព្វសព្វកាយ (លក្ខណៈទី ២១) ។

ចំណែកទី ១៤ គឺព្រះតថាគត ជាមនុស្សក្នុងជាតិមុនៗ ជា
អ្នកមិនសម្លឹងសម្លក់មើលដោយទោសចិត្ត មិនមៀងមើលដោយ
ចុងភ្នែក កន្ទុយភ្នែក ព្រោះដោយចិត្តស្អប់នោះឡើយ ផ្ទុយមកវិញ
តថាគតជាអ្នកមានចិត្តស្មោះត្រង់ ពេចពិលរមិលមើលត្រង់ពេញ
ភ្នែក គឺជាអ្នកសម្លឹងមើលមហាជន ដោយចក្ខុគួរស្រឡាញ់ ។

តថាគត បានទៅសោយផលវិបាកក្នុងសុគតិ រីករាយក្នុងសុគតិ នោះ លុះច្បូតចាកទេវលោក មកកើតក្នុងអត្តភាពជាមនុស្សនេះ ក៏បាននូវមហាបុរិសលក្ខណៈទាំងពីរនេះ គឺមានព្រះនេត្រខៀវ ស្រស់ ១ (លក្ខណៈទី ២៩) និងមានដួងព្រះនេត្រដូចកែវភ្នែកកូន គោ ១ (លក្ខណៈទី ៣០) ។

ចំណែកទី ១៥ គឺព្រះតថាគត ជាមនុស្សក្នុងជាតិមុនៗ ជា ចម្បងនៃពពួកជន ក្នុងសុចរិតធម៌ទាំងឡាយ ជាអ្នកត្រេកអរក្នុង ការប្រព្រឹត្តធម៌ មានជនច្រើននាក់ជាបរិវារ លុះតថាគតចាក លោកមនុស្សនេះទៅ ក៏បានសោយផលនៃបុណ្យក្នុងស្ថានសួគ៌ ។ តថាគត សោយផលនៃសុចរិតនោះហើយ បានច្បូតមកកើតក្នុង មនុស្សលោកនេះ ក៏មានសីលៈហាក់ដូចជា ប្រដាប់ដោយក្បាំង ព្រះភក្ត្រស្រេចស្រាប់ (លក្ខណៈទី ៣២) ។

ចំណែកទី ១៦ គឺព្រះតថាគត ជាមនុស្សក្នុងជាតិមុនៗ ជា អ្នកកាន់ពាក្យសច្ចៈ មានវាចាក្លរជឿ រៀរចាកពាក្យមិនពិត គឺជា អ្នកមិនក្លែងពោលពាក្យមិនពិត ចំពោះជនណាមួយនោះឡើយ និយាយតែពាក្យពិត ទៀងទាត់ត្រឹមត្រូវ ។ ព្រោះកុសលកម្មនេះ ។ល។ លុះតថាគត ច្បូតចាកស្ថានសួគ៌ មកកើតក្នុងអត្តភាពជា មនុស្សនេះ ក៏បាននូវមហាបុរិសលក្ខណៈទាំងពីរ គឺព្រះលោមា

ក្នុងរណ្តៅមួយៗ តែមួយសរសៃៗ គ្រប់រណ្តៅរោមទាំងអស់ ១ (លក្ខណៈទី ១៣) និងព្រះឧណ្ណាលោម រោមប្រជុំចិញ្ចើម មាន ពណ៌សស្អាត ទន់ល្ងន់ដូចជាសំឡី ១ (លក្ខណៈទី ៣១) ។

ចំណែកទី ១៧ គឺព្រះតថាគត ជាមនុស្សក្នុងជាតិមុនៗ មិន បានពោលពាក្យបង្កហេតុ ឱ្យបែកបាក់ចាកការព្រមព្រៀងគ្នាឡើយ ហើយក៏មិនពោលពាក្យឱ្យគេឈ្លោះទាស់ទែងគ្នា ឬពាក្យដែលឱ្យ គេធ្វើអំពើមិនគួរគប្បីអ្វីនោះដែរ តថាគត ពោលតែពាក្យល្អ ជា ពាក្យធ្វើសេចក្តីមិនវិវាទឱ្យចម្រើន និងពាក្យផ្សះផ្សាជនដែលបែក- បាក់គ្នាហើយ ឱ្យព្រមព្រៀងគ្នាវិញ ត្រេកអររីករាយជាមួយគ្នា ។ ព្រោះកុសលកម្មនោះ ។ល។ លុះតថាគតច្បុកចាកស្ថានសួគ៌ មក កើតក្នុងមនុស្សលោកនេះ ក៏បាននូវមហាបុរិសលក្ខណៈទាំងពីរ នេះ គឺមានព្រះទន្ម ៤០ គត់ ១ (លក្ខណៈទី ២៣) និងព្រះទន្ម ជិតស្និទ្ធល្អ ១ (លក្ខណៈទី ២៥) ។

ចំណែកទី ១៨ គឺព្រះតថាគត ជាមនុស្សក្នុងជាតិមុនៗ មិន បានពោលពាក្យអាក្រក់គ្រោតគ្រាត ដែលជាពាក្យជេរ ជាពាក្យ បង្កហេតុឱ្យទាស់ទែងគ្នា បៀតបៀនគ្នា ជាពាក្យដែលធ្វើឱ្យឈឺ ចិត្ត និងជាពាក្យមើលងាយនូវពពួកជនឡើយ ។ តថាគត ពោល តែពាក្យ ដែលជាទីស្រឡាញ់ពេញចិត្ត ផ្អែមល្អែម ទន់ភ្លន់ ប្រកប

ដោយប្រយោជន៍ គួរតម្កល់ទុកក្នុងហឫទ័យ នាំមកនូវសេចក្តីសុខ
ដល់គ្រូចៀកនៃអ្នកដែលបានស្តាប់ឮ ។ តថាគត បានសោយផល
នៃបុណ្យក្នុងស្ថានសួគ៌ បានសោយផលនៃសុចរិតកម្មនោះហើយ
ច្បុកមកកាន់អត្តភាពជាមនុស្សនេះ ក៏បាននូវមហាបុរិសលក្ខណៈ
ទាំងពីរ គឺ មាននូវព្រះជីវាធំវែង ១ (លក្ខណៈទី ២៧) និងមាន
សំឡេងក្រាងក្រអៅ ដូចជាសំឡេងព្រហ្ម កាលបើបញ្ចេញវាចា
ក៏លាន់ឮពីរោះ ដូចសំឡេងសត្វករវិក ១ (លក្ខណៈទី ២៨) ។

ចំណែកទី ១៩ គឺព្រះតថាគត ជាមនុស្សក្នុងជាតិមុនៗ មិន
ពោលពាក្យឥតប្រយោជន៍ ពាក្យរាយមាយឡើយ តថាគត តែង
បន្ទាបង់នូវពាក្យដែលឥតប្រយោជន៍ផង ពោលតែពាក្យដែល
មានប្រយោជន៍ ជាពាក្យនាំមកនូវសេចក្តីសុខដល់ជនដ៏ច្រើន
ផង តថាគត ជាអ្នកមានគន្លងនៃពាក្យមិនរាយមាយ ។ ព្រោះ
កុសលកម្មនោះ ។ល។ លុះច្បុកចាកស្ថានសួគ៌ មកកាន់អត្តភាព
ជាមនុស្សនេះវិញ ក៏មាននូវព្រះហនុគីចង្កា ដូចជាចង្ការាជសីហ៍
(លក្ខណៈទី ២២) ។

ចំណែកទី ២០ គឺព្រះតថាគត ជាមនុស្សក្នុងជាតិមុនៗ បាន
លះបង់ការចិញ្ចឹមជីវិតខុស និងបានបំពេញនូវការចិញ្ចឹមជីវិត
ដោយសម្មាអាជីវៈបានស្អាតល្អ ដែលប្រព្រឹត្តទៅជាធម៌ដ៏ស្មោះស្មើ

ពិចារណាការងារ

ការងារសំខាន់ណាស់ ឱ្យសម្រេចបំណងប្រាថ្នាគ្រប់យ៉ាង សូម្បីការត្រាស់ដឹងជាព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ក៏បានសម្រេចពីការងារដែរ ការងារជាហេតុនៃសេចក្តីសុខ សេចក្តីសម្រេច ព្រមទាំងការដល់ ត្រើយ ។ ព្រោះហេតុដូច្នោះ ត្រូវពិចារណាការងារ កាន់យកតែ ការងារសុចរិតត្រឹមត្រូវមកជាមិត្ត រួមដំណើរជីវិតរហូតអវសាន ។

ត្រូវប្រយ័ត្នកិលេសក្នុងចិត្តខ្លួនឯង ដែលអូសទាញឱ្យ ប្រព្រឹត្តកម្មជាទោស ។

ត្រូវគ្រប់គ្រងលោភៈ ដោយសន្តោស គ្រប់គ្រងទោសៈ ដោយសីល និងគ្រប់គ្រងមោហៈ ដោយអប់រំចម្រើនសតិគ្រប់ ការងារជាកុសល ។

២. សិដ្ឋានកសិកម្ម

ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅវត្តវេឡូវន៍ ជិតក្រុង រាជគ្រឹះ ក្នុងសម័យនោះ បុត្រគហបតីម្នាក់ឈ្មោះសិដ្ឋាលកៈ ក្រោកឡើងពីព្រឹក ចេញពីក្រុងរាជគ្រឹះ ប្រណម្យអញ្ជូលី ថ្វាយ បង្គំទិសទាំងឡាយ ៦ គឺទិសធំ ៤ និងទិសខាងក្រោមផង ទិស ខាងលើផង ។

រៀបរាប់រឿងខ្លះ សិដ្ឋាលកមាណពនេះ ជាកូនគហបតី មហាសាល មាតាបិតា មានទ្រព្យ ៤០ កោដិ នៅក្រុងរាជគ្រឹះ ជាព្រះសោតាបន្នបុគ្គលទាំងពីរនាក់ នៅតែសិដ្ឋាលកៈជាកូន ប៉ុណ្ណោះ ជាបុត្រជួនហើយមិនទាន់មានសទ្ធាក្នុងព្រះរតនត្រ័យ ទៀត ។ មាតាបិតា តែងតែទូន្មានណែនាំរឿយៗ ឱ្យកូនចូលទៅ គាល់ព្រះសាស្តា ចូលទៅរកព្រះអគ្គសាវ័ក ព្រះមហាកស្សបៈ ជាដើម ប៉ុន្តែសិដ្ឋាលកៈជាកូនតបថា ការចូលទៅរកសមណៈ ទាំងឡាយ មិនមានដល់កូនទេ ព្រោះចូលទៅហើយត្រូវថ្វាយបង្គំ វាណាំឱ្យឈឺខ្នង ប្រឡាក់ជង្គង់ ចាំបាច់ត្រូវអង្គុយនឹងដីប្រឡាក់ សំពត់ចាស់អស់ រួចហើយត្រូវសន្តនា មានការស្មិទ្ធស្នាល ក្រោយ

មកត្រូវនិមន្តឱ្យទទួលចីវរបិណ្ឌបាតជាដើម កាលបើដូច្នោះ រមែង
វិនាសប្រយោជន៍ ។ ក្រោយមក បិតាជិតនឹងទទួលមរណភាព
បានឱ្យឱវាទដល់កូន ប្រាប់កូនឱ្យថ្វាយបង្គំទិសទាំងឡាយ ដោយ
បិតាកិតថា កូននឹងបានទទួលការណែនាំពីព្រះដ៏មានព្រះភាគ ឬ
ព្រះអរិយសាវ័កទាំងឡាយ កូននឹងបានដឹងគុណព្រះពុទ្ធសាសនា
ហើយបានធ្វើបុណ្យជាទីពឹងតទៅ ។

នៅពេលជិតភ្នំ ព្រះបរមសាស្តាទ្រង់ពិចារណាសត្វលោក
ដោយពុទ្ធចក្ខុ បានទតព្រះនេត្រឃើញសិង្គាលកមាណព កំពុង
ថ្វាយបង្គំទិសទាំងឡាយ ទ្រង់ព្រះតម្រិះថា ថ្ងៃនេះ តថាគត
នឹងសម្តែងនូវសិង្គាលកសូត្រ ដែលជាវិន័យរបស់គ្រហស្ថ ដល់
សិង្គាលកគហបតិបុត្រ ព្រះសូត្រនោះ នឹងមានផលដល់មហាជន
តថាគតគួរទៅក្នុងទីនោះ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា នែគហបតិបុត្រ ក្នុង
វិន័យរបស់ព្រះអរិយៈ គេមិនត្រូវថ្វាយបង្គំទិសទាំង ៦ យ៉ាងដូច្នោះ
ឡើយ ។ កាលដែលសិង្គាលកមាណពទូលសួរហើយ ព្រះដ៏មាន-
ព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់សម្តែងជាបន្តបន្ទាប់រហូតដល់ចប់ ។

ខ្លឹមសារក្នុងព្រះសូត្រគី

- អរិយសាវ័ក លះបង់នូវកម្មក្តិលេស ៤ យ៉ាង

- អរិយសាវ័ក មិនធ្វើបាបកម្មព្រោះអគតិ ៤ យ៉ាង
- អរិយសាវ័ក មិនសេពអបាយមុខ ៦ យ៉ាង
- មិត្តប្អូម ៤ ពួក មិត្តមានឧបការៈ ៤ ពួក
- មាតាបិតាជាទិសខាងកើត
- អាចារ្យជាទិសខាងត្បូង
- បុត្រនិងភរិយា ជាទិសខាងលិច
- មិត្តនិងអាមាត្យ ជាទិសខាងជើង
- ទាសៈនិងកម្មករ ជាទិសខាងក្រោម
- សមណព្រាហ្មណ៍ ជាទិសខាងលើ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ចែកសេចក្តីនៃព្រះធម៌ ដែលធ្វើឱ្យសិក្ខាលកមណ្ឌព ស្តាប់បានយល់ ជ្រះថ្លា ពោលសរសើរព្រះធម៌ទេសនា និងសូមដល់ព្រះរតនត្រ័យជាសរណៈស្មើដោយជីវិត ។

ព្រះពុទ្ធអង្គ ទ្រង់សម្តែងព្រះធម៌ប្រោសសិក្ខាលកមណ្ឌពហើយ ស្តេចយាងចូលកាន់ក្រុងរាជគ្រឹះ ដើម្បីបិណ្ឌបាត ។ សិក្ខាលកមាតា បានចូលកាន់ជួស សម្រេចព្រះអរហត្ត ជាឯតទគ្គៈលើភិក្ខុនិទាំងឡាយ ផ្នែកខាងមានសទ្ធាសិបសូន ។ ចំណែកសិក្ខាលកៈតាំងនៅក្នុងសរណៈទាំងឡាយហើយ បានបរិច្ចាគទ្រព្យ

៤០ កោដិ ទុកក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា បំពេញបុណ្យកុសលទៅកាន់
ស្ថានសួគ៌ ។

សូមអនុមោទនា !

តួនាទីសំខាន់ណាស់

តួនាទី គឺកិច្ចដែលមនុស្សយើងម្នាក់ៗត្រូវធ្វើ វាជារឿង
របស់ធម្មជាតិ ជាហេតុផលដែលព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធពន្យល់ប្រាប់ថា
ជោគជ័យនៃជីវិត គឺជាផលនៃការងាររបស់ខ្លួនឯង ។ មនុស្ស
ត្រូវតែគោរពតួនាទី ស្រឡាញ់ការងារ ព្រោះមិនមានអានុភាព
អ្វីណា ឬអ្នកណា មកគាំទ្រយើងឱ្យខ្ពង់ខ្ពស់ ក្រៅអំពីខ្លួនឯង
ដែលគោរពនូវការងាររបស់ខ្លួនឡើយ ។

ព្រះពុទ្ធសាសនា គឺជាសាសនានៃការងារ ជាការងារ
ដែលប្រោសចាកទោស ជាសិរីសួស្តីនៃជីវិត ។ ការងារអ្វីក៏ដោយ
ក៏ត្រូវចាប់ផ្តើមពីដំបូងទៅដែរ ហើយរាល់ការងារទាំងអស់ វា
តែងតែមាននូវឧបសគ្គមករារាំងជាធម្មតា ប៉ុន្តែ កាលបើមាន
ព្យាយាមនិងសេចក្តីអត់ធន់ហើយ ការងារនោះរមែងបានសម្រេច

មានលទ្ធផលល្អគួរជាទីគាប់ចិត្ត ផ្ទុយទៅវិញ មនុស្សដែលមិន
យកចិត្តទុកដាក់ក្នុងការងាររបស់ខ្លួន មិនខុសពីមនុស្សដែលអត់
ការងារនោះឡើយ ហើយមិនយូរប៉ុន្មាន អ្នកនោះនឹងទៅជា
មនុស្សបាត់បង់ការងារ ក្លាយទៅជាមនុស្សពិការ ទាំងដែលនៅ
មានអវយវៈគ្រប់គ្រាន់ ។

មនុស្សអត់ការងារជាមនុស្សអន់ ជាមនុស្សទ្រមក់ ប៉ុន្តែ
បើមានការងារអាក្រក់ ទុច្ចរិតទៅវិញនោះ ជាមនុស្សគម្រក់
តែម្តង ។ ការងារបែងចែកមនុស្សលោកឱ្យខ្ពង់ខ្ពស់ ឬថោកទាប
ដូច្នោះ សូមមនុស្សទាំងឡាយ ខំប្រឹងប្រែងលះបង់នូវការងារណា
ដែលសៅហ្មង ថោកទាប ហើយព្យាយាមក្នុងការងារដែលបរិសុទ្ធ
ប្រាសចាកទោស ជាមនុស្សគំរូល្អ ហើយបានសប្បាយចិត្តជានិច្ច
ដោយមកពីបានពិចារណាឃើញអំពើដ៏បរិសុទ្ធរបស់ខ្លួន ។

ខ្លាចលំបាកហើយខ្ជិលមិនព្យាយាម មិនរួចពីសេចក្តីទុក្ខ
លំបាកឡើយ ។

- ខ្លះសេចក្តីអត់ធន់ ការងារមិនបានល្អ ។
- ខ្លះការតស៊ូ ការងារមិនបានសម្រេច ។
- រវល់តែរឿងស្នេហា កាន់ការងារធំមិនបាន ។
- ព្រោះតែប្រហែសធ្វេស ការងារដែលចេះស្នាត់ហើយនោះ

ត្រឡប់ទៅជាបរាជ័យ ដូចបុគ្គលល្ងង់ខ្លៅ ។

មិនបំពេញតួនាទី ឈ្មោះថាស្លាប់ទាំងរស់ បែរទៅធ្វើបាប
វិញនោះ ឈ្មោះថាស្អុយទាំងស្រស់ ។

បាននររស់ហើយ គួរតែចេះស្តាប់ស្តល់ អ្វីៗមិនមែនចេះតែ
បានតាមចិត្តចង់ទេ បើចេះតែបានតាមការទាមទារ មិនមានអ្នក
ស្លាប់ឡើយ ។ ពិតមែនថា មិនទាន់ស្លាប់ ប៉ុន្តែជីវិតបិតនៅក្នុង
អំណាចបច្ច័យយ៉ាងត្រឹមត្រូវ ដូច្នេះត្រូវដោះស្រាយបញ្ហាដោយ
ការចិញ្ចឹមជីវិតប្រកបដោយធម៌ ធ្វើតែការងារល្អៗ សាងហេតុនៃ
សេចក្តីសុខស្ងប់ឱ្យដល់ខ្លួន និងអ្នកដទៃ ។

ត្រូវចិត្តនិងត្រូវត្រង់

កុំចេះតែចង់ឱ្យត្រូវចិត្ត សិក្សាការពិតឱ្យត្រូវត្រង់
ត្រូវចិត្តចម្រើនតែចំណង់ ត្រូវត្រង់ការពិតចិត្តសុខស្ងប់ ។

៣. អាដានាដិយសូត្រ

ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅលើភ្នំគិដ្ឋកូដ ជិតក្រុង រាជគ្រឹះ ។ ក្នុងសម័យនោះ ទេវរាជទាំង ៤ អង្គ មានស្តេច វេស្សវណ៌ជាដើម បានតាំងការរក្សាក្នុងទិសទាំង ៤ ដើម្បីការពារ អសុរ កុំឱ្យឡើងមករំខានដល់សក្តិទេវរាជ ។ ទិសទាំង ៤ នៃភ្នំ សិនេរុ ច្រើនដោយសេនាយក្ស សេនាគន្ធា សេនាកុម្មុណ្ណ និង ច្រើនដោយសេនាភាគ ។ ទេវរាជទាំង ៤ អង្គ គង់ប្រថាប់នៅ ក្នុងអាដានាជានគរ ប្រារព្ធដល់ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយ ៧ ព្រះអង្គ មានព្រះវិបស្សីសម្មាសម្ពុទ្ធជាដើម ហើយបានចងក្រង នូវព្រះបរិត្តក្នុងនគរនោះឯង ទើបព្រះសូត្រនេះ ឈ្មោះអាដា- នាដិយសូត្រ ។

កាលដែលទេវរាជទាំង ៤ ចងក្រងនូវព្រះបរិត្តនេះរួច ហើយ បាននាំគ្នាចូលមកគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគនៅនាព្រះគន្ធា- កុដិ លើភ្នំគិដ្ឋកូដហ្នឹងឯង បានក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ ដោយគោរព ហើយគង់ប្រថាប់ក្នុងទីដ៏សមគួរ ។

នៅក្នុងព្រះសូត្រនេះ ពួកទេវតាអង្គុយ ព្រោះដោយ

សេចក្តីគោរពដល់ព្រះបរិត្ត ។ ពួកយក្សជាបរិវារខ្លះថ្វាយបង្គំ
ព្រះដ៏មានព្រះភាគដោយគោរព ពួកខ្លះ គ្រាន់តែពោលពាក្យ
រាក់ទាក់សំណេះសំណាល ជាមួយនឹងព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពួកខ្លះ
គ្រាន់តែអង្គុយប្រណម្យអញ្ជូលី ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពួកខ្លះ
គ្រាន់តែប្រកាសនាមនិងគោត្រ ឯពួកយក្សខ្លះទៀត គ្រាន់តែ
អង្គុយស្ងៀម ក្នុងទីដ៏សមគួរឲ្យប៉ុណ្ណោះ ។

ទេវរាជទាំង ៤ ស្តេចមកទាំងអស់អង្គកំពិត ប៉ុន្តែស្តេច
វេស្សវណ្ណជាបុគ្គលសិទ្ធិស្នាលនៃព្រះទេសពល ឆ្លាតក្នុងការក្រាប-
ទូល មានការសិក្សាយ៉ាងល្អ ព្រោះដូច្នោះ ទើបស្តេចវេស្សវណ្ណ-
មហារាជ បានជាអ្នកក្រាបទូលដល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ នូវអាដា-
នាដិយបរិត្តក្នុងព្រះសូត្រនេះឯង ។ មហារាជអង្គនេះ កាលដែល
នៅជាមនុស្ស មាននាមថា ក្រុះវេរៈ ជាព្រាហ្មណ៍ បានសាងរោង
គាបអំពៅ ប្រកបដោយគ្រឿងយន្ត ៧ គ្រឿង ។ កុវេរព្រាហ្មណ៍
បានឱ្យផលកម្រៃដល់មហាជន ដែលមហាជនមកហើយ បានផល
កម្រៃធ្វើបុណ្យរៀងៗខ្លួន ។ កុវេរព្រាហ្មណ៍ ជ្រះថ្លាដោយបុណ្យ
នោះ បានឱ្យផលកម្រៃពីរោងគាបអំពៅទៅជាទាន អស់កាល
រហូតពីរម៉ឺនឆ្នាំ បានអស់អាយុទៅកើតជាទេវបុត្រ ឈ្មោះ កុវេរៈ
ជាស្តេចយក្សក្នុងឋានចាតុម្មហារាជិកា ក្រោយមក ព្រះអង្គទ្រង់

បានគ្រងរាជសម្បត្តិក្នុងរាជធានីឈ្មោះ **វិសាណៈ** ទើបមាននាម
ថា ស្តេចវេស្សវ័ណ ។ វេស្សវ័ណមហារាជ បានសាងនគរច្រើន
ណាស់ ឱ្យដល់ពួកយក្សនៅព្រំអាកាស មានអាដានាដានគរ
ជាដើម ។

ស្តេចវេស្សវ័ណ បានថ្វាយនូវអាដានាដិយបរិត្តដល់ព្រះ-
ដ៏មានព្រះភាគ ដើម្បីព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ព្រះប្រទានដល់ភិក្ខុ
ភិក្ខុនិ ឧបាសក និងឧបាសិកា បានរៀនសូត្រ ជាប្រយោជន៍ឱ្យ
ពួកយក្សមានសេចក្តីជ្រះថ្លា និងដើម្បីកុំឱ្យមានការបៀតបៀនពី
ពួកយក្ស ។

ចំណុចដែលគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍ គឺស្តេចវេស្សវ័ណបាន
ក្រាបទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគថា មានពួកយក្សជាន់ខ្ពស់ ជាន់
កណ្តាល និងជាន់ទាប មិនជ្រះថ្លានឹងព្រះដ៏មានព្រះភាគក៏មាន
ដែរ ។ យក្សដែលមិនជ្រះថ្លានឹងព្រះដ៏មានព្រះភាគ មានច្រើន
ណាស់ មកអំពីព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់សម្តែងធម៌ឱ្យរៀរចាក
បញ្ចវេរា ឯយក្សទាំងនោះ មិនពេញចិត្តក្នុងការរៀរចាកនូវ
បញ្ចវេរានោះឡើយ មានតែការប្រព្រឹត្តនូវបាណាតិបាតជាដើម
ដូច្នោះហើយ ទើបយក្សទាំងនោះ មិនជ្រះថ្លាក្នុងព្រះសាសនានៃ
ព្រះពុទ្ធអង្គ ។ កាលដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ទទួលដោយ

កុណ្ណិភាពហើយ ទើបស្តេចវេស្សវណ្ណ សូត្រនូវព្រះបរិត្ត ដែលមាន
សេចក្តីផ្តើម ដោយការនមស្ការព្រះពុទ្ធ ៧ ព្រះអង្គ :

វិបស្សិត្យ នមត្ត ចក្កុបន្តិត្យ សីរិមតោ
សិខិត្យបិ នមត្ត សព្វត្យតានុកម្មិនោ
វេស្សត្យិត្យ នមត្ត ឆ្លានតកិត្យ តបស្សិនោ
នមត្ត កក្កុសន្តិត្យ មារសេនប្បមធិនោ
កោណាគមនិត្យ នមត្ត ព្រាហ្មណិត្យ តុសិមតោ
កស្សបិត្យ នមត្ត វិប្បមុត្តិត្យ សព្វដិ ។

អន្តរិត្យ នមត្ត	សក្កប្បុត្តិត្យ សីរិមតោ
យោ ភំមំ ធម្មមនេសេសិ	សព្វទុក្ខា បន្តិនំ ។
យេ ចាបិ និព្វតា លោកេ	យថាត្យតំ វិបស្សិតុំ
តេ ជំនា អបិសុណា	មហន្តា វិភសារនា ។
ហិតំ ខេចមនុស្សានំ	យំ នមស្សន្តិ គោតមំ
វិជ្ជាចរណសម្បន្តំ	មហន្តំ វិភសារនំ ។

សេចក្តីប្រែ

វិបស្សិត្យ នមត្ត ចក្កុបន្តិត្យ សីរិមតោ សូមនមស្ការ
ចំពោះព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ទ្រង់ព្រះនាម វិបស្សី ព្រះអង្គមានចក្ក

ព្រះអង្គមានសិរី ។

សិខិតស្សបិ នមត្តុ សព្វត្ថុការនុកម្មិនោ សូមនមស្ការ
ចំពោះព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ទ្រង់ព្រះនាម **សិខិ** ព្រះអង្គមានសេចក្តី
អនុគ្រោះ ដល់សត្វទាំងពួងជាប្រក្រតី ។

វេស្សត្ថុស្សុ នមត្តុ ន្ទាតកស្សុ តបស្សិនោ សូម
នមស្ការ ចំពោះព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ទ្រង់ព្រះនាម **វេស្សត្ថុ**
ព្រះអង្គជម្រះកិលេសចេញហើយ ព្រះអង្គមាន **តបធម៌** ។

នមត្តុ កកុសន្ទស្សុ មារសេនប្បមធិនោ សូមនមស្ការ
ចំពោះព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ទ្រង់ព្រះនាម **កកុសន្ទៈ** ព្រះអង្គញ៉ាំញី
នូវមារព្រមទាំងសេនានៃមារ ។

កោនាគមនស្សុ នមត្តុ ព្រាហ្មណស្សុ វុសិមតោ សូម
នមស្ការ ចំពោះព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ទ្រង់ព្រះនាម **កោនាគមនៈ**
ព្រះអង្គមានបាបបន្យាត់បង់ហើយ មានព្រហ្មចរិយធម៌នៅរួច
ហើយ ។

កស្សបស្សុ នមត្តុ វិប្បមុត្តស្សុ សព្វធិ សូមនមស្ការ
ចំពោះព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ទ្រង់ព្រះនាម **កស្សបៈ** ព្រះអង្គរួចផុត
ស្រឡះចាកកិលេសទាំងពួងហើយ ។

អង្គរសសស្ស នមត្តុ សក្យបុត្តស្ស សីរិយតោ

យោ ភំមំ ធម្មបទេសេសិ សព្វទុក្ខា បទូទនំ ។

សូមនមស្ការ ចំពោះព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ជាសក្យបុត្តិយ៍ ទ្រង់មានព្រះកាយជ្រាយចេញនូវព្រះរស្មី ទ្រង់មានសិរី ។ ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធអង្គណា ដែលសម្តែងធម៌នេះ ជាគ្រឿងបន្ថោបង់នូវសេចក្តីទុក្ខទាំងពួង ។

យេ ចាបិ និព្វតា លោកេ យថាភុតំ វិបស្សិតំ

តេ ជនា អបិសុណា មហន្តា វិតសារទា ។

ម្យ៉ាងទៀត ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយ អង្គណាដែលព្រះអង្គទ្រង់រំលត់កិលេសហើយ ទ្រង់ឃើញច្បាស់នូវធម៌តាមសេចក្តីពិតក្នុងលោក ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយ អង្គនោះជាព្រះខីណាស្រព ព្រះអង្គមិនមានការញុះញង់សិកសៀត ទ្រង់ប្រសើរដោយគុណដ៏ធំ ប្រាសចាកសេចក្តីព្រើស្ទើប ។

ហិតំ នេវមនុស្សានំ យំ នមស្សន្តិ គោតមំ

វិជ្ជាបទេនសម្មន្តំ មហន្តំ វិតសារទំ ។

ទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយ តែងនមស្ការព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធអង្គណា ជាគោតមគោត្រ ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធអង្គនោះ ទ្រង់ញ៉ាំងនូវប្រយោជន៍ឱ្យដល់ទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយ ទ្រង់បរិបូណ៌

ដោយវិជ្ជានិងចរណៈ ទ្រង់ប្រសើរដោយគុណដ៏ធំ ព្រាសចាក
សេចក្តីព្រឺស្ទើប ។

នៅខាងចុងនៃព្រះសូត្រ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់បាន
ត្រាស់ថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយ ចូររៀននូវព្រះបរិក្ខ
សម្រាប់រក្សាក្នុងអាដានាដានគរ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំង-
ឡាយ ចូរទន្ទេញឱ្យចាំស្នាត់នូវព្រះបរិក្ខសម្រាប់រក្សា ក្នុងអាដា-
នាដានគរ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ការរក្សាក្នុងអាដានាដានគរនេះ
ប្រកបដោយប្រយោជន៍ ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីគ្រប់គ្រងរក្សា ដើម្បី
មិនបៀតបៀន ដើម្បីនៅជាសុខ ដល់ពួកភិក្ខុ ភិក្ខុនី ឧបាសក និង
ឧបាសិកា ។

លុះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់យ៉ាងនេះហើយ ភិក្ខុ
ទាំងនោះ មានចិត្តត្រេកអរទទួលអនុមោទនានឹងភាសិតរបស់
ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ដោយប្រការដូច្នោះឯង ។

សូមអនុមោទនា !

លោកនៃការរស់នៅ

លោកនៃការរស់នៅ គឺជាអារម្មណ៍របស់ចិត្តនិងចេតសិក។

រូបារម្មណ៍ ជាលោកនៃការរស់នៅក្នុងខណៈឃើញ សទ្ទា-
រម្មណ៍ ជាលោកនៃការរស់នៅក្នុងខណៈឮ គន្ធារម្មណ៍ ជាលោក
នៃការរស់នៅក្នុងខណៈធុំភ្លឺន រសារម្មណ៍ ជាលោកនៃការរស់
នៅក្នុងខណៈដឹងរស ផោដ្ឋព្វារម្មណ៍ ជាលោកនៃការរស់នៅ
ក្នុងខណៈដឹងផោដ្ឋព្វៈ ធម្មារម្មណ៍ ជាលោកនៃការរស់នៅក្នុង
ខណៈនៃការដឹងធម្មារម្មណ៍ហ្នឹងឯង ។

កាលបើលោកនៃការរស់នៅ គឺជាអារម្មណ៍របស់ចិត្តនិង
ចេតសិក ដូច្នោះអ្វីដែលរស់នៅក្នុងលោក គឺគ្មានអ្វីក្រៅអំពីចិត្តនិង
ចេតសិកនោះឡើយ ។

រូប សំឡេង ភ្លឺន រស ផោដ្ឋព្វៈ ប្រាកដជាអារម្មណ៍នៃ
រូបកម្មដ្ឋាន ចំណែកនាមធម៌ដែលដឹងនូវអារម្មណ៍នោះ ប្រាកដជា
អារម្មណ៍នៃអរូបកម្មដ្ឋាន ។ រូបកម្មដ្ឋាន និងអរូបកម្មដ្ឋាននេះឯង
ជាវិបស្សនា ។ វិបស្សនាកំណត់ដឹងរូបធម៌ នាមធម៌ តាមទ្វារ
ទាំង ៦ លះបង់នូវអត្តសញ្ញា ព្រមទាំងវិចិកិច្ចាក្នុងបដិបត្តិធម៌ ។

៤ សង្កឹតិសូត្រ

ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅអម្ពវ័នរបស់នាយចុន្ទ-
កម្មារបុត្រ ជិតក្រុងបាវា មួយអន្លើដោយភិក្ខុសង្ឃ ៥០០ អង្គ ។
ភិក្ខុសង្ឃទាំង ៥០០ អង្គនេះ បានចូលក្នុងសំណាញ់ព្រះញាណនៃ
ព្រះពុទ្ធអង្គ គឺព្រោះបានស្តាប់នូវសង្កឹតិសូត្រ ដែលព្រះសារីបុត្ត
នឹងសម្តែងនៅនគរបាវាហើយ នឹងបានសម្រេចព្រះអរហត្ត ព្រម
ដោយបដិសម្ភិទា ដូច្នោះហើយទើបព្រះអង្គទ្រង់ស្តេចយាងទៅកាន់
នគរបាវា ដើម្បីបានជាហេតុនៃការសម្តែងសង្កឹតិសូត្រហ្នឹងឯង ។

ហេតុដែលព្រះសារីបុត្ត សម្តែងសង្កឹតិសូត្រ ព្រោះ
និគ្គណ្ណនាដបុត្ត ទើបតែធ្វើមរណកាលថ្មីៗក្នុងក្រុងបាវា ក្នុងកាល
នោះ សិស្សរបស់និគ្គណ្ណនាដបុត្ត ឈ្មោះទាស់ទែងបែកបាក់គ្នា
នេះមកពី ធម្មវិន័យដែលនិគ្គណ្ណនាដបុត្ត ពោលទុកដោយអាក្រក់
ហើយ មិនមែនជានិយ្យានិកធម៌ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីសេចក្តី
ស្របរំងាប់ មិនមែនជាធម្មវិន័យដែលព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធសម្តែងទុក
យ៉ាងនេះឯង ។

ព្រះសារីបុត្តបានសម្តែងយ៉ាងពីរោះថា ម្ចាស់អារុសោ

ទាំងឡាយ ធម៌នេះឯង ព្រះដ៏មានព្រះភាគនៃយើងទាំងឡាយ បានសម្តែងទុកល្អហើយ បានប្រកាសទុកល្អហើយ ជានិយ្យានិក-ធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីស្នប់រំងាប់ ជាធម៌ដែលព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធសម្តែងទុកហើយ គួរតែយើងទាំងអស់គ្នាសង្គ្រោះនាក្នុងធម៌នោះ មិនគួរទាស់ទែងគ្នាឡើយ ព្រហ្មចរិយធម៌នេះ បិតថេរតាំងនៅ អស់កាលជាយូរអង្វែងដោយហេតុណា ហេតុនោះឯងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីជាប្រយោជន៍ដល់ជនច្រើន ដើម្បីសេចក្តីសុខដល់ជនច្រើន ដើម្បីអនុគ្រោះដល់សត្វលោក ដើម្បីសេចក្តីចម្រើន ដើម្បីជាប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីសុខដល់ទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយ ។

នៅក្នុងព្រះសូត្រនេះ ព្រះសារីបុត្តសម្តែងធម៌ ១០ ពួក គឺ តាំងពីពួកមួយដល់ពួកដប់ ។ ធម៌ពួកមួយមាន ២, ធម៌ពួកពីរមាន ៣៥ ទុកៈ, ធម៌ពួកបីមាន ៦០ តិកៈ, ធម៌ពួកបួនមាន ៥០ ចតុកៈ, ធម៌ពួកប្រាំមាន ២៦ បញ្ចកៈ, ធម៌ពួកប្រាំមួយមាន ២២ ឆកៈ, ធម៌ពួកប្រាំពីរមាន ១៤ សត្តកៈ, ធម៌ពួកប្រាំបីមាន ១១ អដ្ឋកៈ, ធម៌ពួកប្រាំបួនមាន ៦ នវកៈ និងធម៌ពួកដប់មាន ៦ ទសកៈ ។

សរុបធម៌ដែលព្រះសារីបុត្តសម្តែងទាំងអស់មាន ១០១៤ ធម៌ ។ ព្រះសូត្រដទៃក្នុងព្រះពុទ្ធវិចារៈ មិនមានព្រះសូត្រណាដែល មានធម៌ច្រើនយ៉ាងនេះឡើយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ពេញ

ព្រះហឫទ័យ ព្រះអង្គទ្រង់ប្រទានសាធុកាថា ម្ចាស់សារីបុត្ត ល្អ
ហើយ ល្អហើយ ម្ចាស់សារីបុត្ត អ្នកបានសម្តែងនូវសង្គីតិបរិយាយ
ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយ ជាការប្រពៃពេកណាស់ ។

សូមអនុមោទនា !

សត្វទាំងឡាយខិតទៅបានដោយអាហារ

សត្វទាំងអស់ សុទ្ធតែរស់នៅបានដោយសារអាហារ សូម្បី
អសញ្ញីព្រហ្ម មានជីវិតតាំងនៅបាន ក៏ដោយសារមានឈាសជា
អាហារហ្នឹងឯង ។

អាហារដោយត្រង់ មានបួនគឺ កវ់ឡិដ្ឋាអាហារ ១, ផស្ស្យា-
ហារ ១, មនោសព្ពេតនាហារ ១ និងវិញ្ញាណាហារ ១ ។

កវ់ឡិដ្ឋាអាហារ នាំមកនូវអាហារជួររូប និងឧបត្ថម្ភដល់
រូបផ្សេងទៀត មានកម្មជួររូបជាដើម ។

ផស្ស្យាហារ នាំមកនូវវេទនាបី ។ មនោសព្ពេតនាហារ
នាំមកនូវភពច្នៃ ។ វិញ្ញាណាហារ នាំមកនូវនាមរូប ។

អាហារដោយអវច រស់ដោយកបច្ច័យផ្សេងៗទៀតក្រៅអំពី
អាហារប្បច្ច័យ ដូចជានីវរណធម៌ ៥ ជាអាហារនៃអវិជ្ជា ឬអយោ-

និសោមនសិការជាអាហារនៃនីវរណធម៌ ៥ ជាដើម ឬក៏ផ្នែក
ខាងល្អវិញដូចជា ការសេពគប់សប្បុរស ជាអាហារនៃការស្តាប់
ធម៌, ការស្តាប់ធម៌ជាអាហារនៃសទ្ធា, សទ្ធាជាអាហារនៃយោ-
និសោមនសិការ រហូតដល់សតិប្បដ្ឋាន ៤ ជាអាហារនៃពោជ្ឈង្គ
៧, ពោជ្ឈង្គ ៧ ជាអាហារនៃវិជ្ជានិងវិមុត្តិ ដូច្នេះជាដើម ។

ពាក្យថា សត្វទាំងអស់ គឺធម៌ទាំងពួងហ្នឹងឯង ដែល
អាស្រ័យបច្ច័យកើតឡើង ព្រោះថា ដោយបរមត្ថ មិនមានសត្វ
អ្នកបរិភោគនូវអាហារនោះឡើយ មានតែរូបធម៌និងនាមធម៌ដែល
អាស្រ័យបច្ច័យកើតឡើង ហើយវិនាសទៅវិញតែប៉ុណ្ណោះ ។

៥. ទស្សនៈសូត្រ

ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅក្បែរឆ្នេរស្រះបោកូរណី ឈ្មោះគគ្គរា ជិតក្រុងចម្ប៉ា ជាមួយនឹងភិក្ខុសង្ឃច្រើន ចំនួន ៥០០ អង្គ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ជ្រាបឧបនិស្ស័យនៃភិក្ខុទាំងអស់ នោះ ដែលព្រះសារីបុត្តគួរគប្បីណែនាំ ទើបទ្រង់បញ្ជូនឱ្យទៅកាន់ សម្លាក់ព្រះសារីបុត្ត ។ ក្នុងកាលនោះ ព្រះសារីបុត្តបានពិចារណា ឃើញធម៌ជាពួកៗ សមនឹងអធាស្រ័យនៃភិក្ខុទាំងឡាយនោះ ដែលត្រេកអរក្នុងការព្រមព្រៀងគ្នា ។ មុននឹងសម្តែង ព្រះសារី- បុត្តបានប្រកាសធម៌មួយគាថា ដើម្បីញ៉ាំងសេចក្តីស្រឡាញ់ក្នុង ព្រះធម៌ទេសនានោះ ឱ្យកើតឡើងដល់ពួកភិក្ខុ ឱ្យពួកភិក្ខុមាន សេចក្តីសម្គាល់ក្នុងទស្សនៈសូត្រនោះថា ជាធម៌ដែលខ្លួនគប្បីរៀន គប្បីសិក្សា គប្បីទ្រទ្រង់ចាំទុក គប្បីប្រាប់ ដោយប្រការដូច្នោះ របៀបដូចដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់សម្តែងផ្តើមក្នុង មហាសតិប្បដ្ឋានសូត្រថា **ឯកាយនោ អយំ ភិក្ខុវេ មគ្គោ** ដូច្នោះជាដើម ។

មួយគតាថា ដែលព្រះសារីបុត្តដ៏មានអាយុ បានសម្តែង
យ៉ាងនេះថា

**ទសុត្តរំ បវក្ខាមិ ធម្មំ និព្វានប្បត្តិយា
ទុក្ខសម្បទ្ធកិរិយាយ សព្វគន្ថប្បមោចនន្តិ ។**

ខ្ញុំនឹងសម្តែងនូវទសុត្តរធម៌ ជាធម៌សម្រាប់ដោះស្រាយនូវ
គ្រឿងចាក់ស្រែះ គឺកិលេសទាំងអស់ ដើម្បីបានដល់ព្រះនិព្វាន
ដើម្បីធ្វើនូវទីបំផុតនៃវដ្តទុក្ខ ។

នៅក្នុងទសុត្តរសូត្រនេះ មានធម៌ ៥៥០ ដោយរាប់តាម
មាតិកាធម៌មួយ មានធម៌ ៥៥ រហូតគ្រប់មាតិកាធម៌ទាំងដប់ ។

មាតិកាធម៌ ១០

- ១- ពហុកាធម៌ ធម៌មានឧបការៈច្រើន
- ២- ភាវេតត្ថធម៌ ធម៌គួរចម្រើន
- ៣- បរិញ្ញេយ្យធម៌ ធម៌គួរកំណត់ដឹង
- ៤- បហាតត្ថធម៌ ធម៌គួរលះបង់
- ៥- ហានភាគិយធម៌ ធម៌ជាចំណែកនៃសេចក្តីវិនាស
- ៦- វិសេសភាគិយធម៌ ធម៌ជាចំណែកវិសេស
- ៧- ទុប្បនិវ្យាធម៌ ធម៌ត្រាស់ដឹងបានដោយត្រ

៨- ឧប្បវេណីត្រួតពិនិត្យ ធម៌គួរឱ្យកើតឡើង

៩- អភិវឌ្ឍន៍យុវជន ធម៌គួរដឹងច្បាស់

១០- សង្ឃការត្រួតពិនិត្យ ធម៌គួរធ្វើឱ្យជាក់ច្បាស់ ។

នៅក្នុងមាតិកាធម៌មួយៗ មានធម៌ ៥៥ ស្មើៗគ្នា គឺបូកពី ពួកមួយដល់ពួកដប់

១- ពហុការធម៌ ១០ ពួក

១- មិនប្រមាទក្នុងកុសលធម៌ទាំងឡាយ ។

២- សតិ ១, សម្បជញ្ញៈ ១ ។

៣- សេពគប់សប្បុរស ១, ស្តាប់ធម៌សប្បុរស ១, ប្រតិបត្តិ ធម៌សមគួរដល់ធម៌ ១ ។

៤- ចក្កធម៌ ៤ យ៉ាង ។

៥- បធានិយង្គ អង្គដែលជាទីតាំងនៃវិរិយៈ ៥ ប្រការ ។

៦- សារាណិយធម៌ ៦ ប្រការ ។

៧- អរិយទ្រព្យ ៧ ។

៨- ហេតុ ៨ ប្រការ, បច្ច័យ ៨ ប្រការ រមែងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីបាននូវបញ្ញា ជាខាងដើមនៃមគ្គព្រហ្មចារ្យដែលខ្លួនមិនទាន់ បាន ដើម្បីធ្វើនូវបញ្ញាដែលខ្លួនបានស៊ប់ហើយ ឱ្យជាភិយ្យោភាព ធំទូលាយ ចម្រើន បរិបូណ៌ឡើង ។

៩- ធម៌ដែលមានយោនិសោមនសិការជាបួសគល់ ៩ ។

១០- នាថករណធម៌ ១០ ។

២- ភារេតព្វធម៌ ១០ ពួក

១- កាយគតាសតិ សាតសហគតា ។

២- សមថៈ ១, វិបស្សនា ១ ។

៣- សមាធិ ៣ យ៉ាង ។

៤- សតិប្បដ្ឋាន ៤ ។

៥- សម្មាសមាធិប្រកបដោយអង្គ ៥ ។

៦- អនុស្សតិដ្ឋាន ៦ យ៉ាង ។

៧- សម្តោជ្ឈង្គ ៧ ។

៨- អរិយមគ្គ ប្រកបដោយអង្គ ៨ ។

៩- អង្គនៃសេចក្តីព្យាយាម ដើម្បីសេចក្តីបរិសុទ្ធ ៩ យ៉ាង។

១០- កសិណាយតនៈ ១០ យ៉ាង ។

៣- បរិស្ថេយ្យធម៌ ១០ ពួក

១- ធម្មៈដែលប្រកបដោយអាសវៈជាទីតាំងនៃឧបាទាន។

២- នាម ១, រូប ១ ។

៣- វេទនា ៣ ប្រការ ។

- ៤- អាហារ ៤ ។
- ៥- ឧបទានកូន្ទ ៥ ។
- ៦- អាយតនៈខាងក្នុង ៦ ។
- ៧- វិញ្ញាណដ្ឋិតិ ៧ ។
- ៨- លោកធម៌ ៨ ប្រការ ។
- ៩- សត្តារាស ៩ ។
- ១០- អាយតនៈ ១០ ។

៤- បរាគព្វធម៌ ១០ ពួក

- ១- អស្មិមានៈ ។
- ២- អវិជ្ជា ១, ភវតណ្ហា ១ ។
- ៣- តណ្ហា ៣ ប្រការ ។
- ៤- អន្ធន់ ៤ ។
- ៥- នីវរណធម៌ ៥ ។
- ៦- តណ្ហា ៦ ។
- ៧- អនុស័យ ៧ ។
- ៨- មិច្ឆត្តៈ ៨ ។
- ៩- ធម៌ដែលមានតណ្ហាជាបូសគល់ ៩ យ៉ាង (តណ្ហា-

មូលិកា ធម្មា) ។

១០- មិច្ឆត្តៈ ១០ ។

៥- ហានតាកិយធម៌ ១០ ពួក

១- អយោនិសោមនសិការ ។

២- ទោវចស្សតា ១, បាបមិគ្គតា ១ ។

៣- អកុសលមូល ៣ យ៉ាង ។

៤- យោគៈ ៤ ។

៥- ចេតោខីលៈ ៥ ។

៦- អគារវៈ ៦ ។

៧- អសទ្ធម្ម ៧ ។

៨- កុសីតវត្ថុ ៨ ។

៩- អាយាតវត្ថុ ៩ ។

១០- អកុសលកម្មបថ ១០ ។

៦- វិសេសតាកិយធម៌ ១០ ពួក

១- យោនិសោមនសិការ ។

២- សោវចស្សតា ១, កល្យាណមិគ្គតា ១ ។

៣- កុសលមូល ៣ យ៉ាង ។

- ៤- វិសំយោគៈ ៤ ។
- ៥- ឥន្ទ្រិយ ៥ ។
- ៦- គារវៈ ៦ ។
- ៧- ព្រះសទ្ធម្ម ៧ ។
- ៨- អារព្តវត្ថុ ៨ ។
- ៩- អាយាតប្បជីវិន័យ ៩ ។
- ១០- កុសលកម្មបថ ១០ ។

៧- ទុប្បជីវិដ្ឋានមី ១០ ពួក

១- អនន្តរិកចេតោសមាធិ (សមាធិ ក្នុងអរិយមគ្គ ដែលជា
លំដាប់នៃវិបស្សនា) ។

២- ហេតុនិងបច្ច័យ ដែលប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីសេចក្តីសៅ-
ហុង របស់សត្វទាំងឡាយ ១ , ហេតុនិងបច្ច័យ ដែលប្រព្រឹត្តទៅ
ដើម្បីសេចក្តីបរិសុទ្ធ របស់សត្វទាំងឡាយ ១ ។

៣- និស្សារណីយធាតុ (ធាតុដែលជាទីតាំងនៃការរលាស់
ចេញ) ៣ ប្រការ ។

៤- សមាធិ ៤ (ជាចំណែកនៃសេចក្តីវិនាសព្រោះកាម ១,
ជាចំណែកនៃការតាំងមាំព្រោះសតិ ១ , ជាចំណែកនៃសេចក្តី

វិសេសព្រោះអភិញ្ញា ១, ជាចំណែកនៃការចាក់ធ្លុះ ទម្លាយកិលេស
ព្រោះវិបស្សនា ១) ។

៥- និស្សារណិយធាតុ ៥ ។

៦- និស្សារណិយធាតុ ៦ ។

៧- សប្បុរិសធម៌ ៧ ។

៨- អក្ខណៈ អសម័យ ៨ យ៉ាង (ខណៈមិនគួរ សម័យមិន
គួរ ដើម្បីនៅប្រព្រឹត្តព្រហ្មចរិយធម៌) ។

៩- នានត្តៈ គឺធម៌ផ្សេងៗ ៩ យ៉ាង ។

១០- អរិយវាសៈ គឺធម៌ជាគ្រឿងនៅអាស្រ័យរបស់ព្រះ-
អរិយៈ ១០ យ៉ាង ។

៨- ឧប្ប្វាទេសត្ថធម៌ ១០ តួក

១- ញាណដែលមិនកម្រើក គឺ បច្ចុវេក្ខណញ្ញាណ ។

២- ញាណដឹងក្នុងការអស់ទៅ ១, ញាណដឹងក្នុងការមិន
កើតឡើង ១ ។

៣- ញាណដឹងចំណែកអតីត ១ , ញាណដឹងចំណែក
អនាគត ១, ញាណដឹងចំណែកបច្ចុប្បន្ន ១ ។

៤- ញាណដឹងក្នុងធម៌ ១ , ញាណដឹងក្នុងការយល់តាម

(អនុមាន) ១, ញ្ញាណដឹងក្នុងការកំណត់ ១, ញ្ញាណដឹងក្នុងសម្មតិ ១ ។

៥- សម្មាសមាធិ ប្រកបដោយញ្ញាណ ៥ ។

៦- សតតវិហារធម៌ (ធម៌ជាគ្រឿងនៅមិនដាច់នៃព្រះខីណាស្រព បានដល់ធឡង្គុបេក្ខា) ។

៧- សញ្ញា ៧ ប្រការ មានអនិច្ចសញ្ញាជាដើម ។

៨- មហាបុរិសវិតក្ក ៨ ប្រការ មានសេចក្តីត្រិះរិះថា ធម៌នេះគឺលោកុត្តរធម៌ ៩ រមែងសម្រេចដល់បុគ្គលដែលមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច មិនមែនជាធម៌របស់បុគ្គលដែលមានសេចក្តីប្រាថ្នាច្រើនឡើយ ជាដើម ។

៩- សញ្ញា ៩ ប្រការ មានអសុភសញ្ញាជាដើម ។

១០- សញ្ញា ១០ ប្រការ មាននិរោធសញ្ញាជាគម្រប់ ១០ ។

៩- អភិស្មោយ្យធម៌ ១០ ពួក

១- សព្វេ សត្តា អាហារដ្ឋិតិកា ។

២- សង្ខតធាតុ ១, អសង្ខតធាតុ ១ ។

៣- កាមធាតុ ១, រូបធាតុ ១, អរូបធាតុ ១ ។

៤- អរិយសច្ច ៤ ។

៥- វិមុត្តាយកនៈ ៥ ។

៦- អនុត្តរិយធម៌ ៦ មានទស្សនានុត្តរិយៈជាដើម ។

៧- និទ្ទេសវត្ថុ ៧ (ធម៌ដែលឱ្យបានជាព្រះខីណាស្រព បរិនិព្វានទៅ មិនមានបដិសន្ធិ ១០ ឆ្នាំ ឬសូម្បីតែមួយខណៈក៏មិនមានដែរ) ។

៨- អភិភាយកនៈ ៨ យ៉ាង (ហេតុជាគ្រឿងគ្របសង្កត់នូវធម៌ជាសត្រូវផង នូវអារម្មណ៍ផង) ។

៩- អនុបុព្វវិហារធម៌ ៩ យ៉ាង (ធម៌ជាគ្រឿងសម្រេចសម្រាន្តនៅជាសុខ តាមលំដាប់) ។

១០- និដ្ឋិណ្ណវត្ថុ ១០ យ៉ាង (សម្មត្តៈ ១០ ធ្វើឱ្យមិច្ឆត្តៈ ១០ សាបសូន្យអស់) ។

១០- សង្ខិកាតព្វធម៌ ១០ ពួក

១- អកុប្បាចេតោវិមុត្តិ (ការរួចផុតនៃចិត្តដោយមិនកម្រើក) ។

២- វិជ្ជា ១, វិមុត្តិ ១ ។

៣- វិជ្ជា ៣ ។

៤- សាមញ្ញផល ៤ ។

៥- ធម្មក្ខន្ធ ៥ (មានសីលក្ខន្ធជាដើម) ។

៦- អភិញ្ញា ៦ ។

៧- ខីណាសវពលានិ (កម្លាំងនៃព្រះខីណាស្រព) ៧ ។

៨- វិមោក្ខ ៨ ប្រការ ។

៩- អនុបុព្វនិរោធ ៩ យ៉ាង ។

១០- អសេក្ខធម៌ ១០ ។

ភិក្ខុ ៥០០ អង្គបានស្តាប់ទសុត្តរសូត្រនេះហើយ ពិចារណា
សេចក្តីនៃព្រះសូត្រ ក៏តាំងនៅក្នុងព្រះអរហត្តផល ព្រមទាំង
បដិសម្តិទាទាំងឡាយ ក៏ព្រោះមានចិត្តវិករាយក្នុងការស្តាប់ព្រះធម៌
ហ្នឹងឯង ។

សូមអនុមោទនា !

ខ្លឹមសារក្នុងមាតិកា ១០

១- ពហុភារោ មានឧបការៈច្រើន ។

២- ភាវេតត្វោ គួរឱ្យចម្រើន ។

៣- មរិត្តោយេស្វ គួរកំណត់ដឹងដោយបរិញ្ញា ៣ ។

៤- មហាតត្វោ គួរលះដោយបហានានុបស្សនា ។

៥- ហានិភ័យ មានប្រក្រតីឱ្យទៅកាន់អបាយ ប្រព្រឹត្ត
ទៅព្រមដើម្បីសេចក្តីវិនាសដោយជុំវិញ ។

៦- វិសេសភាព មានប្រក្រតីឱ្យដល់នូវគុណវិសេស
ប្រព្រឹត្តទៅព្រមដើម្បីសេចក្តីវិសេស ។

៧- ទុប្បដិវិជ្ជា ធ្វើឱ្យប្រចក្សបានដោយលំបាក ។

៨- ឧប្បនេត្តោ គួរឱ្យសម្រេច ។

៩- អភិវឌ្ឍន៍ គួរដឹងច្បាស់ដោយញាតបរិញ្ញា ។

១០- សង្ខារតោ គួរធ្វើឱ្យប្រចក្ស ។

ក្នុងមាតិកាទាំងដប់ បណ្ឌិតគប្បីជ្រាបសេចក្តី ដោយប្រការ
ដូច្នោះ ។

ឱបសារ ៣៤ សូត្រ

១- **ព្រហ្មជ័យសូត្រ** ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅក្នុងសួនឈ្មោះ **អម្ពលដ្ឋិកា** នៅរវាងក្រុងរាជគ្រឹះនិងនាឡន្តត្រាម ព្រមដោយភិក្ខុសង្ឃ ៥០០ អង្គ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ប្រារព្ធសុប្បិយ-បរិព្វាជក ពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធ ព្រះធម៌ ព្រះសង្ឃ និងព្រហ្ម-ទត្តមាណពជាកូនសិស្សរបស់សុប្បិយបរិព្វាជក ពោលសរសើរគុណព្រះពុទ្ធ ព្រះធម៌ ព្រះសង្ឃ ។

ខ្លឹមសារ ទិដ្ឋិ ៦២ ។

២- **សាមញ្ញជ័យសូត្រ** ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅ **ជីវកម្ពុទ្ធន** រវាងក្រុងរាជគ្រឹះនិងភ្នំគិជ្ឈកូដ ព្រមដោយភិក្ខុសង្ឃ ១២៥០ អង្គ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ប្រារព្ធព្រះបាទអជាតសត្តវេទេហិបុត្រ ដែលបានទូលសួរអំពីផលនៃសមណប្បដិបត្តិ ដែលឃើញច្បាស់ដោយខ្លួនឯងក្នុងបច្ចុប្បន្ន ។

ខ្លឹមសារ សិល សមាធិ បញ្ញា ។

៣- **អម្ពដ្ឋិសូត្រ** ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅក្នុងស្រុក

ព្រាហ្មណ៍ នាដងព្រៃឈ្មោះ **ឥច្ឆានន្ទលៈ** ក្នុងកោសលជនបទ ព្រមដោយភិក្ខុសង្ឃ ៥០០ អង្គ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ប្រារព្ធអម្ពដ្ឋមាណព ជាសិស្សរបស់ចោក្ខរសាតិព្រាហ្មណ៍ ត្រាស់សម្តែងអំពីវិជ្ជានិង ចរណៈ ។ រំលងមួយរាត្រី ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ប្រោសចោក្ខរ- សាតិព្រាហ្មណ៍ ឱ្យតាំងនៅក្នុងសោតាបត្តិផល ។

ខ្លឹមសារ បុគ្គលដែលបរិបូណ៌ដោយវិជ្ជា និងចរណៈ ជា មនុស្សប្រសើរបំផុត ក្នុងពួកទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយ ។

៤- **សោណនន្ទសូត្រ** ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅ ជិតក្រុងចម្ប៉ា ទៀបឆ្នេរនៃស្រះចោក្ខរណី ឈ្មោះ **គគ្គវ** ក្នុង អង្គជនបទ ព្រមដោយភិក្ខុសង្ឃ ៥០០ អង្គ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ប្រារព្ធ សោណនន្ទព្រាហ្មណ៍ ត្រាស់សួរអំពីមនុស្សប្រកបដោយអង្គ ប៉ុន្មាន ដែលពួកព្រាហ្មណ៍បញ្ញត្តិថាជាព្រាហ្មណ៍ ។

ខ្លឹមសារ ចញ្ញាជម្រះសីល ឱ្យបរិសុទ្ធ ឯសីលសោតក៏ជម្រះ ចញ្ញា ឱ្យបរិសុទ្ធដែរ ។

៥- **ក្វជន្ទសូត្រ** ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅស្រុក ព្រាហ្មណ៍ឈ្មោះ **ខានុមត្តៈ** នាសួនអម្ពលដ្ឋិកា ក្នុងមគធជនបទ

ព្រមដោយភិក្ខុសង្ឃ ៥០០ អង្គ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ប្រារព្ធកូដទន្ត-
ព្រាហ្មណ៍ ដែលរៀបចំសម្លាប់សត្វដ៏ច្រើនក្នុងពិធីបូជាយញ្ញ
ហើយបានចូលមកទូលសួរព្រះអង្គអំពីយញ្ញសម្បទា ៣ ប្រការ
មានបរិក្ខា ១៦ ទាំងបានទូលសួរតៗអំពីយញ្ញដទៃដែលមានផល
ច្រើន មានអានិសង្សច្រើនឡើងទៀត ។ កូដទន្តព្រាហ្មណ៍ បាន
ចាក់ចែងឱ្យដោះលែងសត្វ ដែលបានរៀបចំបូជាយញ្ញទាំងនោះ
រួចហើយបានស្តាប់ព្រះធម៌បន្ត តាំងនៅក្នុងសោតាបត្តិផល ។

ខ្លឹមសារ យញ្ញក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា គឺជាការលះបង់នូវ
កិលេសតាមលំដាប់ ។

៦- **បឋានវិស្វត្រ** ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅក្នុង
គូដាគារសារលា នាមហាវន័ ជិតក្រុងវេសាលី ។ ព្រះអង្គទ្រង់
ប្រារព្ធមហាលិ ដែលជាក្សត្រិយ៍លិច្ឆវីមួយអង្គ ចូលមកទូលសួរ
ព្រះអង្គ ទាក់ទងនឹងរឿងរ៉ាវសុនក្ខត្តលិច្ឆវីបុត្រ បានទិព្វចក្ខុ តែ
មិនបាននូវទិព្វសោត ។

ខ្លឹមសារ ភិក្ខុប្រព្រឹត្តព្រហ្មចរិយធម៌ក្នុងសម្លាប់ព្រះតថាគត
ចម្រើនអរិយមគ្គអង្គ ៨ ។

៧- **ជំនួយសុត្រ** ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅក្នុង
ឃោរសិកាភាគ ជិតក្រុងកោសម្ពី ។ ព្រះអង្គទ្រង់ប្រារព្ធមណ្ឌិយ-
បរិព្វាជក និងជាលិយៈ ជាសិស្សរបស់ទារុបត្តិកបរិព្វាជក ដែល
មកទូលសួរព្រះអង្គថា ជីវៈនោះគឺសរិរៈនោះ ឬជីវៈដទៃ ឯសរិរៈ
ដទៃផ្សេងទៀត ។

ខ្លឹមសារ ដូចសាមញ្ញផលសូត្រដែរ ។

៨- **បណាសីបណាទសុត្រ** ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់
នៅក្នុងព្រៃឈ្មោះ **កណ្តកថលៈ** ជាទីឱ្យអភ័យដល់ម្រឹក ជិតក្រុង
ឧជុញា ។ ព្រះអង្គទ្រង់ប្រារព្ធអចេលកស្សបៈ ដែលទូលសួរ
ព្រះអង្គអំពី **តបធម៌** (តបៈ) ។

ខ្លឹមសារ សីលសម្បទា ចិត្តសម្បទា និងបញ្ហាសម្បទា
ព្រមទាំងមហាសីហនាទ ១១០ ។

៩- **ឃោជ្ឈិយសុត្រ** ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅក្នុង
វត្តជេតពន ជិតក្រុងសាវត្ថី ។ ព្រះអង្គទ្រង់ស្តេចយាងចូលទៅ
កាន់មណ្ឌិការាម ជួបនឹងបោដ្ឋបាទបរិព្វាជក បោដ្ឋបាទបានទូលសួរ
ព្រះអង្គអំពីអភិសញ្ញានិរោធ ។

ខ្លឹមសារ ការលះបង់នូវអត្ថភាពទាំង ៣ គឺឱ្យរិកអត្ថភាព

១, មនោមយអត្ថភាព ១, និងអរូបអត្ថភាព ១ ។

១០- **សុតសុត្រ** ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់បរិនិព្វានទៅ ហើយ បានជាង ១ ខែ កាលនោះ ព្រះអានន្ទត្ថេរគង់នៅក្នុង **វត្តជេតពន** ជិតក្រុងសាវត្ថី ។ សុភមាណពកូនតោទេយ្យ- ព្រាហ្មណ៍ បាននិមន្តព្រះអានន្ទត្ថេរ មកគេហដ្ឋានរបស់ខ្លួន ហើយ បានអារាធនាព្រះអានន្ទ សូមឱ្យព្រះអានន្ទត្ថេរប្រកាសសម្តែងធម៌ ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគតែងសរសើរនូវធម៌ទាំងឡាយណា និង បានណែនាំប្រជុំជនឱ្យតាំងនៅ ឱ្យប្រតិស្ឋានក្នុងធម៌ទាំងឡាយ ណា ធម៌ទាំងឡាយនោះ ដូចម្តេច ។

ខ្លឹមសារ អរិយសីលកូន្ធ ១, អរិយសមាធិកូន្ធ ១, អរិយ- បញ្ញាខន្ធ ១ ។

១១- **កេវណ្ណសុត្រ** ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅ **នាវារិកម្ពុត្តន** ជិតស្រុកនាឡន្ទា ។ ព្រះអង្គទ្រង់ប្រារព្ធកេវដ្ត- គហបតិបុត្រ ដែលចូលមកសូមពរព្រះអង្គ សូមឱ្យព្រះដ៏មាន- ព្រះភាគត្រាស់បង្ហាបំភិត ១ អង្គ ឱ្យភិតនោះធ្វើបាដិហារ្យសម្តែង

បូទី ដើម្បីអ្នកស្រុកនាឡន្ទានេះ រឹងរឹតតែជ្រះថ្លាឡើងក្នុងព្រះដ៏-
មានព្រះភាគ ។

ខ្លឹមសារ បាដិហារ្យ ៣ យ៉ាង ។ អនុសាសនីបាដិហារ្យ
ប្រសើរបំផុត ព្រោះឱ្យដល់នូវលោកុត្តរធម៌ ។

១២- **លោហិច្ឆស្យត្រ** ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅ
ស្រុកមួយឈ្មោះ **សាវនវតិកា** ក្នុងដែនកោសល ព្រមដោយភិក្ខុ
សង្ឃ ៥០០ អង្គ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ប្រារព្ធលោហិច្ឆព្រាហ្មណ៍ជា
ម្ចាស់ស្រុក មានទិដ្ឋិអាក្រក់កើតឡើង បដិសេធការសង្គ្រោះ ។

ខ្លឹមសារ សាស្តា ៣ ពួក ដែលគួរដល់ការចោទប្រកាន់
ដោយឡែកពីព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ។

១៣- **តេវិជ្ជស្យត្រ** ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅស្រុក
ព្រាហ្មណ៍ឈ្មោះ **បទសាភតៈ** នៅក្រោមដើមស្វាយ មាត់ស្ទឹង
អចិរវតី ក្នុងកោសលជនបទ ព្រមដោយភិក្ខុសង្ឃ ៥០០ អង្គ ។
ព្រះអង្គទ្រង់ប្រារព្ធរាសេដ្ឋមាណព និងការទ្វាជមាណព ដែល
បានក្រាបទូលព្រះអង្គអំពីការបញ្ញត្តផ្លូវទាំងឡាយផ្សេងៗគ្នា របស់
ពួកព្រាហ្មណ៍ថា ផ្លូវទាំងនោះសុទ្ធតែស្រោចស្រង់សត្វ នាំអ្នក
ប្រតិបត្តិតាមផ្លូវនោះ ឱ្យទៅកើតជាមួយនឹងពួកព្រាហ្មបាន ។

ខ្លឹមសារ ពួកព្រាហ្មណ៍ដែលបានត្រែវិជ្ជា ។

១៤- **មហាបណ្ណសូត្រ** ព្រះជ័មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅ
វត្តលេតពន ព្រះអង្គសម្តែងធម្មិកថា ប្រកបដោយបុព្វេនិវាស ។

ខ្លឹមសារ ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ៧ អង្គ ។

១៥- **មហានិទានសូត្រ** ព្រះជ័មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅ
កម្មាសនម្ពនិគម ក្នុងកុរុជនបទ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ប្រារព្ធព្រះអានន្ត
ហើយសម្តែងព្រះធម៌ អំពី បដិច្ចសមុប្បាទធម៌ ។

ខ្លឹមសារ បដិច្ចសមុប្បាទធម៌ ។

១៦- **មហាបរិនិព្វានសូត្រ** ព្រះជ័មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់
នៅលើ ភ្នំគិដ្ឋក្រុង រហូតដល់ គុសិនារា ។ ព្រះអង្គប្រារព្ធការ
បរិនិព្វានរបស់ព្រះអង្គ ។ ទ្រង់ញ៉ាំងបរិស័ទឱ្យសង្វេគ ប្រឹងប្រែង
ក្នុងកិច្ចរបស់ខ្លួន ។

ខ្លឹមសារ អប្បមាទធម៌ ។

១៧- **មហាសុទ្ធស្សនសូត្រ** ព្រះជ័មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់
នៅ គុសិនារា ទ្រង់សម្រេចសីហសេយ្យាដោយអនុដ្ឋានសញ្ញា

ក្នុងឧទ្យានសាលវ័ន ។ ព្រះអង្គទ្រង់ប្រារព្ធព្រះអានន្ទត្ថេរ ដែល
ក្រាបទូលសូមកុំឱ្យព្រះអង្គបរិនិព្វានក្នុងនគរកុសិនារាជានេះ ព្រោះ
ជានគរតូច ។

ខ្លឹមសារ៖ គួរបំពេញកុសល ឱ្យបានដល់ទីបំផុតទុក្ខ សង្ខារ
ទាំងឡាយ មានហើយរកមានមិនបាន ។

១៨- **ជនវសតសុត្រ** ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅ
ក្នុងលំនៅដែលធ្វើដោយឥដ្ឋ ជិត **នាទិតគ្រាម** ក្នុងព្រះដំណើរ
ស្តេច យាងទៅគង់ចាំព្រះវស្សាទី ៤៥ នៅវេឡុវគ្រាម ជិតក្រុង
វេសាលី ។ ព្រះអង្គទ្រង់ប្រារព្ធជនវសភយក្ស ដែលមានអតីតជាតិ
គឺព្រះបាទពិម្ពិសារ ចូលគាល់ព្រះអង្គនិងក្រាបទូលអំពីអង្គប្រជុំនៅ
ទេវលោក ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ព្យាករនូវគតិនៃពួកជនដែល
ជាអ្នកបម្រើព្រះពុទ្ធ ព្រះធម៌ ព្រះសង្ឃ ។

ខ្លឹមសារ៖ សាសនព្រហ្មចរិយធម៌ ដល់នូវសេចក្តីចម្រើន
មាំមួន ផ្សាយទៅសព្វទិស ដោយសារការប្រកាសសម្តែង ។
(សន្តង្គុមារព្រហ្មប្រកាសសម្តែងនៅស្ថានការវត្តិង្ស ស្តេចវេស្សវណ៌
នាំយកមកប្រកាសនៅស្រុកយក្ស ជនវសភយក្សក៏បានក្រាបទូល
ព្រះដ៏មានព្រះភាគ បន្តមកដល់ព្រះអានន្ទ ភិក្ខុ ភិក្ខុនី ឧបាសក

ឧបាសិកា) ។

១៩- **មហាគោវិន្ទសូត្រ** ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅ **ន្ទិគិល្បក្រុង** ជិតក្រុងរាជគ្រឹះ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ប្រារព្ធបញ្ចសិខគន្ធច្ប-
បុត្រ ចូលមកគាល់ព្រះអង្គ ក្រាបទូលអំពីមហាគោវិន្ទចរិយា ដែល
សន្តមារព្រហ្មបានសម្តែងប្រាប់នៅទេវលោក ស្មានការវត្តិង្ស។

ខ្លឹមសារ ទានបារមីនៃព្រះបរមពោធិសត្វ មហាគោវិន្ទ-
ព្រាហ្មណ៍ ។

២០- **មហាសមយសូត្រ** ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅ **មហានិទ** ជិតក្រុងកបិលវត្ត ព្រមដោយភិក្ខុសង្ឃ ៥០០ អង្គ
សុទ្ធតែព្រះអរហន្តទាំងអស់ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ប្រារព្ធពួកទេវតានិង
ព្រហ្មដែលមានភ័ព្វ ចែកជា ៦ ពួកដោយអំណាចនៃចរិត ប្រកាស
សម្តែងព្រះធម៌ក្នុងមហាសម័យនោះឯង ។

ខ្លឹមសារ មហាប្រជុំទេវតានិងព្រហ្ម មានការជុំគ្នាច្រើន
ប្រយោជន៍ដើម្បីឃើញព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយបានស្តាប់ព្រះធម៌
នាំមកនូវសេចក្តីសុខ ។

២១- **សក្កប្បញ្ញសូត្រ** ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅក្នុង

ឥន្ទសាលគុហារ ជិតភ្នំវេទិយកៈ ខាងកើតក្រុងរាជគ្រឹះ ។ ព្រះអង្គ
ទ្រង់ប្រារព្ធសក្កទេវរាជ ដែលយាងចុះមកក្រាបទូលសួរបញ្ជាធម៌
នឹងព្រះអង្គ ។

ខ្លឹមសារ ការធ្វើយតបបញ្ជាធម៌ ១៤ មុខ ។

២២- **មហាសតិប្បដ្ឋានសូត្រ** ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់
គង់នៅ **កម្មាសនប្បនិគម** ក្នុងដែនកុរុ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ប្រារព្ធ
ភិក្ខុទាំងឡាយ ព្រាស់សម្តែងសតិប្បដ្ឋានសូត្រ ។

ខ្លឹមសារ មានព្យាយាមជាគ្រឿងដុតកម្តៅកិលេស ជាអ្នក
ដឹងខ្លួន មានស្មារតី កម្ចាត់បង់អភិជ្ឈានិងទោមនស្សក្នុងលោក ។

សិក្សាខ្លឹមសារជាចំណុចៗ មានដូចតទៅ :

១- គ្រប់បញ្ចៈ គ្រប់ធម៌ទាំងអស់ ក្នុងមហាសតិប្បដ្ឋាន-
សូត្រ គឺជាទីតាំងនៃសតិរលឹកសិក្សា ឬថាជាអារម្មណ៍របស់សតិ ។

២- មិនមែននៅក្នុងគំនិតមានខ្លួនយើង រៀបចំបញ្ចៈនេះ ឬ
កន្លែងនេះ ពេលនេះ ដើម្បីចម្រើនសតិប្បដ្ឋាននោះទេ គឺគ្រប់
ព្រះអង្គ គ្រប់គ្នា គ្រប់កន្លែង គ្រប់ពេលវេលា សុទ្ធតែមានធម៌ជាទី
តាំងនៃសតិរលឹកបានទាំងអស់ ធម៌ជាប្រក្រតី មិនមែនជាអត្តា
ត្ថខ្លួនយើងហើយស្រេច ។ កាលណា បើធម៌ជាប្រក្រតីប្រាកដ

លក្ខណៈមិនមែនជាអត្តាត្ថខ្លួនយើងហើយ ពុទ្ធបរិស័ទនឹងបាន
ចេះដឹងច្បាស់ក្នុងចំណុចទី ២ នេះ បានដឹងការមានសតិថ្នាក់
សតិប្បដ្ឋាន ខុសអំពីការដែលអត់មានសតិថ្នាក់សតិប្បដ្ឋាននោះ
ឯង និងបានយល់ច្បាស់ថាអ្វីដែលជាទីតាំងនៃសតិរលឹកសិក្សា
ព្រមទាំងបានយល់អំពីវិបស្សនា ដែលជាតូដឹងច្បាស់ចំពោះអ្វីៗ
នោះ ។

៣- សតិថ្នាក់សតិប្បដ្ឋាន មានបច្ច័យទើបកើតឡើងបាន
សតិនេះឯងជាសង្ខារកូន្ទ សត្វបុគ្គលខ្លួនអ្នកឱ្យសតិកើតអត់មាន
ទេ ប៉ុន្តែអាស្រ័យការបានស្តាប់យល់តួធម៌ដែលព្រះពុទ្ធអង្គទ្រង់
ត្រាស់សម្តែងប្រាប់ ក៏ជាបច្ច័យឱ្យមានការសិក្សាសង្កេតពិនិត្យ
រឿយៗ នូវតួធម៌នោះ រហូតដល់ឱ្យសតិថ្នាក់សតិប្បដ្ឋាននេះកើត
ឡើង សូម្បីអារម្មណ៍របស់សតិ ក៏ជាអារម្មណ៍ប្បច្ច័យនៃសតិផង
ដែរ ។

៤- ពាក្យថាបុគ្គលអ្នកព្យាយាមចម្រើនសតិប្បដ្ឋាន ជា
វោហារដោយសម្មតិកថា តែបើដោយបរមត្ថកថា គឺវិរិយចេតសិក
ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងសតិប្បដ្ឋានហ្នឹងឯង ។

៥- ស្តាប់ធម៌ គឺស្តាប់ឱ្យយល់ធម៌ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគ
ទ្រង់ត្រាស់សម្តែងប្រាប់ អ្វីជាធម៌ ។ ធម៌ជាកុសល ធម៌ជាអកុសល

ធម៌ជាអព្យាក្រឹត ។ បើស្តាប់អំពីអកុសលធម៌ មានលោភៈ ទោសៈ មោហៈ ឬកាមច្ឆន្ទៈជាដើម ហើយក្នុងគំនិតប្រកាន់ថា ជាកិលេស របស់ខ្លួន ដូច្នោះ សតិប្បដ្ឋាន (សតិ) រមែងមិនមានឡើយ សូម្បី មានគំនិតគិតថា ត្រូវចម្រើនសតិប្បដ្ឋានដើម្បីលះកិលេសនោះៗ ក៏ដោយ មានតែចិត្តចង្អៀតចង្អល់ ទាស់នឹងកិលេស ខ្វល់នឹងឱ្យខ្លួន ឯងអស់កិលេស គិតចង់បដិបត្តិធម៌ តើត្រូវបដិបត្តិយ៉ាងដូចម្តេច ជាដើម ប៉ុន្តែ បើស្តាប់យល់អំពីអកុសលធម៌ កិលេសមានលោភៈ ជាដើម ជាប្រក្រតីក្នុងជីវិត ជាធម៌មានពិត កុសលក៏ជាកូនធម៌ពិត រូបពិត វិបាកពិត ដូច្នោះ សតិប្បដ្ឋានរមែងមាន ដោយអត់ខ្វល់ នឹងឱ្យខ្លួនឯងចម្រើនសតិប្បដ្ឋាន ដើម្បីនឹងបានលះបង់នូវកិលេស នោះៗឡើយ ហើយក៏អត់មានអ្នកដទៃណា មកបង្គាប់ឱ្យចម្រើន សតិប្បដ្ឋានដែរ ។

៦- កិលេសទាំងអស់ ជាធម៌ដែលត្រូវលះបង់ ប៉ុន្តែត្រូវ លះបង់ដោយអរិយមគ្គ មានសតិប្បដ្ឋានជាបុព្វភាគ មិនមែននៅ ក្នុងគំនិតប្រកាន់កិលេសរបស់យើង ហើយទោមនស្ស ប្រទូស្ត ទាស់ចំពោះកិលេសនោះៗទេ ។

៧- សេចក្តីស្ងប់ក្នុងចិត្ត មិនមែននៅត្រង់ចង់បានសេចក្តី ស្ងប់ទេ តែនៅត្រង់រលឹកដឹងចិត្ត ដែលកំពុងមាន កំពុងប្រាកដ ។

កាលដែលមិនប្រកាន់ចិត្តជាបច្ចុប្បន្ន ឃើញចិត្តបច្ចុប្បន្នជាធម៌ត្រូវ
លះបង់ទៅហើយ ដូច្នោះ មានត្រូវការប្រាថ្នាចង់បានចិត្តស្ងប់យក
មកឱ្យអ្នកណា នេះឯងជាសេចក្តីស្ងប់ពិត ស្ងប់ក្នុងវិបស្សនា ។

៨- បើពុទ្ធបរិស័ទប្រាថ្នាតាមព្រះពុទ្ធអង្គ ក្នុងដំណើរចេញ
ពីលោកនេះ ទៅព្រះនិព្វាន គឺមានតែផ្លូវសតិប្បដ្ឋាននេះឯង ។
កំណត់នាមរូបជាប្រក្រតី មិនមែនជាយើង ទុកដាក់នាមរូបជា
ធម៌ក្នុងលោក ដូច្នោះពុទ្ធបរិស័ទពិតជាមិននៅក្នុងលោកនេះឡើយ
ឈ្មោះថា បានដង្ហែព្រះពុទ្ធអង្គទៅកាន់ព្រះនិព្វាន ។

៩- សតិប្បដ្ឋាន មិនប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីបានអ្វីពីក្នុងលោកនេះ
ឡើយ ហើយក៏អត់ទោមនស្សជាមួយនឹងអ្វីៗដែរ ប៉ុន្តែលះបង់ការ
មិនដឹងនូវសភាវធម៌តាមសេចក្តីពិត ។

១០- ពុទ្ធបរិស័ទ ច្រើនតែចង់ឱ្យខ្លួនឯងអស់កិលេស ឃើញ
ទោសនៃការខឹងក្រោធ ឃើញទោសនៃការប្រកាន់តួខ្លួនជាដើម
ប៉ុន្តែមិនឃើញទោសនៃអវិជ្ជាគឺការមិនដឹងធម៌ទាំងពួងតាមសេចក្តី
ពិត ។ សតិប្បដ្ឋានបដិបក្ខដោយត្រង់ចំពោះអវិជ្ជានេះឯង ។

១១- សតិប្បដ្ឋានរលឹកដឹងធម៌តាមសេចក្តីពិត រមែង
ប្រព្រឹត្តទៅជាផ្លូវកណ្តាលអភិជ្ឈានិងទោមនស្ស ហើយក៏ជាការ
លះបង់នូវអភិជ្ឈានិងទោមនស្សក្នុងលោកហ្នឹងឯង ។

២៣- **ធាយាសិរាជញ្ញសូត្រ** ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់
ដោះប្រស្នា ១៥ ចំណុច ក្នុងវម្មិកសូត្រ ញ៉ាំងព្រះកុមារកស្សបៈ
ឱ្យបានសម្រេចព្រះអរហត្ត និងបានស្ថាបនាតែងតាំងឱ្យលោកជា
កំពូលលើភិក្ខុទាំងឡាយ ផ្នែកខាងសម្តែងធម៌ដ៏វិចិត្រ ព្រោះប្រារព្ធ
ហេតុកើតឡើង គឺព្រះកុមារកស្សបៈ បានសម្តែងធម៌ឆ្លើយបញ្ហា
ក្នុងបាយាសិរាជញ្ញសូត្រនេះឯង ។

ខ្លឹមសារ ដោះស្រាយបញ្ហាមិច្ឆាទិដ្ឋិ ដែលព្រះបាទបាយា-
សិរាជញ្ញៈ យល់ថា សត្វស្លាប់ទៅសូន្យ មិនកើតទៀត ផលបុណ្យ
ផលបាបមិនមាន ។

២៤- **ធានិកសូត្រ** ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅ
អនុប្បិយានិគម ក្នុងមល្លជនបទ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ប្រារព្ធ ភគ្គវ-
គោត្របរិព្វាជក ឆ្លើយបញ្ហាដែល ភគ្គវគោត្រ ទូលសួរអំពី
សុនក្ខត្តលិច្ឆវិបុត្រ ។

ខ្លឹមសារ ឧបនិស្ស័យរបស់សុនក្ខត្តលិច្ឆវិបុត្រ ជ្រះថ្លានឹង
ពួកអចេលកៈ ទាំងដែលខ្លួនលោកកំពុងបិតនៅក្នុងភាវៈជាភិក្ខុ
លោកថែមទាំងមើលងាយព្រះពុទ្ធដីកា ហើយគាំទ្រយ៉ាងខ្លាំង
ចំពោះអចេលកៈ ឈ្មោះបាដិកបុត្រទៀតផង ។

២៥- **ឧទុម្ពរិកសូត្រ** ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅលើ
ន្នំគិដ្ឋក្រុង ជិតក្រុងរាជគ្រឹះ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ប្រារព្ធនិគ្រោធបរិ
បរិព្វាជកដែលតិះដៀលថា ព្រះសមណគោតម ជាបុគ្គលមិនហ៊ាន
ចុះកាន់បរិស័ទ មិនអាចធ្វើការចរចានឹងអ្នកដទៃបាន ប្រាជ្ញារបស់
ព្រះអង្គ វិនាសបាត់ក្នុងផ្ទះស្នាត់អស់ទៅហើយ ដូច្នេះជាដើម
ទាំងបានប្រៀបព្រះអង្គទៅនឹងមេគោខ្វាក់ភ្នែកម្ខាងទៀតផង ។
ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់យាងចុះពីភ្នំមកកាន់ឧទុម្ពរិការាម ជា
អារាមដែលនិគ្រោធបរិព្វាជកនៅជាមួយនឹងបរិស័ទ ៣០០០ នាក់
ព្រះអង្គទ្រង់សន្តនាជាមួយនឹងនិគ្រោធបរិព្វាជក អំពីតបៈខ្លឹមបាប
រហូតដល់និគ្រោធបរិព្វាជកសូមខមាទោសចំពោះព្រះអង្គ ។

ខ្លឹមសារ មគ្គព្រហ្មចរិយធម៌ ជាកំពូលនៃតបៈទាំងពួង
ឧត្តមជាង វិសេសជាង ។

២៦- **ចក្កវត្តិសូត្រ** ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅនា
ដងព្រៃ ជិត **មាតុលានគរ** ក្នុងដែនមគធៈ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ប្រារព្ធបរិ
បរិព្វាជកឧបនិស្ស័យព្រះអរហត្តនៃព្រះភិក្ខុសង្ឃ ២ ម៉ឺនអង្គ និងឧបនិស្ស័យ
មគ្គផលរបស់អ្នកស្រុកក្នុងមាតុលានគរ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សម្តែង
ឱ្យមានសតិប្បដ្ឋាន ៤ ជាទីពឹង ។

ខ្លឹមសារ បុណ្យនេះ រមែងចម្រើនឡើង ព្រោះហេតុ
សមាទាននូវកុសលធម៌ទាំងឡាយ យ៉ាងនេះឯង គឺសិរីសម្បត្តិ
របស់ស្តេចចក្រ ជាផលលោកិយក្នុងមនុស្សលោក និងព្រះអរហត្ត
កម្ពាត់អស់កិលេស ជាផលលោកុត្តរ ។ បុគ្គលជាឧទាហរណ៍ គឺ
ព្រះបាទសង្ឃៈ ជាស្តេចចក្រ ជាធម្មិកោ ធម្មរាជា ព្រះអង្គបាន
លះបង់សម្បត្តិស្តេចចក្រ រតនៈ ៧ ប្រការជាដើម ចូលកាន់ផ្លូវ
ក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនានៃព្រះមេត្តេយ្យៈ សម័យកាលមនុស្សមាន
អាយុ ៨ ម៉ឺនឆ្នាំ ហើយសម្រេចព្រះអរហត្ត ជាព្រះអរហន្តមួយ
ព្រះអង្គ ។

២៧- **ធម្មញ្ញស្វ័ត្រ** ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅ
បុព្វរាម ជិតក្រុងសារតី ។ ព្រះអង្គទ្រង់ប្រារព្ធសាមណេរពីរអង្គ
គឺវាសេដ្ឋសាមណេរ និងការទ្វាជសាមណេរ សម្តែងអំពីវណ្ណៈ
ទាំង ៤ ដែលមានប្រវត្តិតាំងពីបឋមកប្ប មានការសន្មតពីមនុស្ស
ទាំងឡាយក្នុងកាលនោះ ។

ខ្លឹមសារ ខត្តិយៈជាជាតិប្រសើរបំផុត ក្នុងប្រជុំជន ដែល
ជាអ្នករលឹកដល់គោត្រ ចំណែកបុគ្គលដែលបរិច្ចណ៍ដោយវិជ្ជា និង
ចរណៈ គឺប្រសើរបំផុតក្នុងពួកមនុស្សនិងទេវតាទាំងឡាយ ។

២៨- សម្បទាននិយស្សត្រ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់ នៅ ធាវិកម្ពុទ្ធន ក្នុងស្រុកនាឡន្ទា (បច្ចុប្បន្នគឺមហាវិទ្យាល័យ នាឡន្ទា ដែលមានស្លូបព្រះសារីបុត្ត) ។ ព្រះអង្គទ្រង់ប្រារព្ធ ព្រះសារីបុត្ត ដែលបន្តិអាសភិវាចា គឺវាចាដ៏អង់អាច ពោលគឺ ព្រះសារីបុត្ត បានបន្តិសីហនាទថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះអង្គជ្រះថ្លាចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ យ៉ាងនេះថា សមណៈ ឬព្រាហ្មណ៍ឯទៀត ដែលមានញាណដ៏លើសលប់ ជាងព្រះដ៏មាន- ព្រះភាគ ក្នុងការត្រាស់ដឹង ក្នុងកាលកន្លងទៅហើយ ក៏មិនមាន ក្នុងកាលខាងមុខក៏មិនមាន ទាំងក្នុងកាលឥឡូវនេះ ក៏មិនមាន ។ កាលដែលព្រះពុទ្ធអង្គទ្រង់ត្រាស់សួរហើយ ព្រះសារីបុត្តបាន ក្រាបទូលព្រះអង្គអំពីអនុមានញ្ញាណ តាមកម្លាំងនៃសាវ័កបារមី- ញ្ញាណរបស់លោក ។

ខ្លឹមសារ ធម្មទេសនាដ៏ប្រសើរខ្ពង់ខ្ពស់របស់ព្រះដ៏មាន- ព្រះភាគ ដែលព្រះសារីបុត្តបានលើកយកមកប្រកាសសម្តែង ដោយប្រការផ្សេងៗ គួរជាទីជ្រះថ្លាណាស់ ។

២៩- ធាសានិកស្សត្រ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅ វេធជញ្ញ្យធាសាន ក្នុងអម្ពវន័របស់ពួកសក្យៈ នាសក្កជនបទ ។

ព្រះអង្គទ្រង់ប្រារព្ធរឿងរ៉ាវដែលពួកនិគ្រន្តបែកបាក់គ្នា តាមដែល
ព្រះចុន្ទៈ និងព្រះអានន្ទ បានក្រាបទូលព្រះអង្គ ។ ព្រះពុទ្ធអង្គ
ទ្រង់ត្រាស់សម្តែងធម៌គួរជាទីជ្រះថ្លា គឺធម្មវិន័យដែលព្រះអង្គបាន
ប្រកាសល្អហើយ ។

ខ្លឹមសារ ការព្រមព្រៀងគ្នានៃពុទ្ធបរិស័ទ្ធបរមធម៌វិន័យ
ផ្ទៀងផ្ទាត់អត្តនិងព្យញ្ជនៈ ព្រមទាំងចម្រើនសតិប្បដ្ឋាន ៤ លះបង់
នូវពួកទិដ្ឋិនិស្ស័យ ជាដើម ។

៣០- **លក្ខណសូត្រ** ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅនា
មហានិទារព្រះជេតពន ជិតក្រុងសាវត្ថី ។ ព្រះអង្គទ្រង់ប្រារព្ធ
ភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រាស់សម្តែងនូវមហាបុរិសលក្ខណៈ ៣២ ប្រការ
ព្រមទាំងបុញ្ញកម្មដែលជាបច្ច័យនៃរូបលក្ខណៈដ៏វិសេសៗទាំង ៣២
ប្រការនេះ ។ ពួកឥសីជាខាងក្រៅ តែងចេះចាំនូវមហាបុរិស-
លក្ខណៈរបស់មហាបុរសទាំង ៣២ នេះឯង ប៉ុន្តែឥសីទាំងនោះ
ឥតដឹងសោះថា ព្រោះមហាបុរសបានធ្វើនូវកម្មអ្វី ទើបបាននូវ
លក្ខណៈនេះ ។

ខ្លឹមសារ មិនមានផលសម្រេចណា ដែលកើតឡើងឯងៗ
នោះទេ គឺត្រូវតែអាស្រ័យហេតុសម្បទា ។

៣១- សិទ្ធិលកស្សត្រូវ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅនា
មហានិហារព្រះវេទ្យុវ័ន ជិតក្រុងរាជគ្រឹះ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ប្រារព្ធ
សិក្ខាលកមាណព ដែលគោរពថ្វាយបង្គំទិសទាំង ៦ ត្រាស់សម្តែង
អំពីបាបធម៌ ១៤ យ៉ាងដែលព្រះអរិយសាវ័កបានលះបង់ហើយ គឺ
កម្មក្តិលេស ៤ បាបកម្មព្រោះអគតិ ៤ និងអបាយមុខ ៦ ព្រមទាំង
ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សម្តែង អំពីធម៌សង្គ្រោះគ្នាទៅវិញទៅមកដែល
ជាទិសនៃសេចក្តីគោរពទាំង ៦ ។

ខ្លឹមសារ ធម៌សម្រាប់អ្នកគ្រប់គ្រងផ្ទះ មានជ័យជម្នះទាំង
ក្នុងលោកនេះ ទាំងក្នុងបរលោក ។

៣២- អាណាជិយស្សត្រូវ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់
នៅលើ ភ្នំគិដ្ឋក្រុង ជិតក្រុងរាជគ្រឹះ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ប្រារព្ធអាណា-
នាជិយបរិក្ក ដែលស្តេចវេស្សវណ៌ទូលថ្វាយ ត្រាស់សម្តែងឱ្យភិក្ខុ
ទាំងឡាយចងចាំទុក ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីជាប្រយោជន៍ ។

ខ្លឹមសារ អាណាជិយបរិក្ក មានអានុភាពពិត បិតនៅត្រង់
នមស្តារព្រះជិនស្រី ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយវិជ្ជានិងចរណៈ ។

៣៣- សន្និសីទសុត្រ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅ អម្ពុច័នរបស់នាយចុន្ទកម្មារបុត្រ ជិតក្រុងបាវា ព្រមដោយភិក្ខុ ៥០០ អង្គ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ប្រារព្ធភិក្ខុទាំង ៥០០ អង្គនោះ ដែល មានឧបនិស្ស័យព្រះអរហត្ត ព្រះអង្គបានត្រាស់ចាត់ឱ្យព្រះសារីបុត្ត សម្តែងព្រះធម៌ ។

ខ្លឹមសារ សង្គាយនានូវធម៌ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគ បាន ប្រកាសសម្តែងទុកល្អហើយ ជានិយ្យានិកធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បី ស្តាប់រំងាប់ និងដើម្បីការតាំងនៅអស់កាលជាយូរអង្វែងនៃព្រហ្ម- ចរិយធម៌ ។

៣៤- ទសុត្តរសុត្រ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅក្បែរ ឆ្នេរស្រះ ឆោត្តរណី ឈ្មោះ គគ្គរា ជិតក្រុងចម្ប៉ា ដែនអង្គៈ ព្រមដោយភិក្ខុ ៥០០ អង្គ ។ ព្រះអង្គទ្រង់បានបញ្ជូនភិក្ខុទាំងនោះ មកកាន់សម្នាក់ព្រះសារីបុត្ត ទៅតាមឧបនិស្ស័យដែលព្រះអង្គទ្រង់ ជ្រាប ។ ព្រះសារីបុត្ត បានពិចារណាឃើញធម៌ជាទិសប្បាយនៃ ភិក្ខុសង្ឃដែលព្រមព្រៀងគ្នា បានប្រកាសសម្តែងធម៌ជាពួកៗ ចាប់ ពីធម៌មួយ ១០ ដង ឡើងទៅដល់ធម៌ដប់ ១០ ដង ។

ខ្លឹមសារ: ពួកធម៌សម្រាប់សិក្សាស្រាយនូវចំណងគឺកិលេស
ជាគ្រឿងចាក់ស្រែះ មានចំនួនធម៌ ៥៥០ គឺពួកដប់មាន ១០០ ធម៌
ពួកមួយនិងពួកប្រាំបួនមាន ១០០ ធម៌ ពួកពីរនិងពួកប្រាំបីមាន
១០០ ធម៌ ពួកបីនិងពួកប្រាំពីរមាន ១០០ ធម៌ ពួកបួននិងពួក
ប្រាំមួយមាន ១០០ ធម៌ និងពួកប្រាំមាន ៥០ ធម៌ ។

១. គតិរធន់ទឹក ផ្អិតធន់ដី

រុក្ខជាតិក្នុងព្រៃតម្លៃខ្ពស់	នៅសល់តែឈ្មោះថារចងចាំ
ខំប្រឹងលូតលាស់អស់រយៈឆ្នាំ	ត្រូវកាប់ចិញ្ច្រាំឥតគិតក្រែង ។
គ្រព្វក្នុងបេងក្លាយជានាងពួន	កកោះនាងនួនពួនតុបតែង
ឆ្នង់ត្រាចឈើទាលវាលបែកផ្សែង	ដុតទាំងខ្នងត្បែងគ្មានសល់អ្វី ។
បំណាច់ប្រើឈើមើលឱ្យច្បាស់	ដ្បិតមានឈើខ្លះចាញ់បួស្សី
គតិរធន់ទឹក ផ្អិតធន់ដី	លែលកធ្វើអ្វីតាមសាច់ឈើ ។
ក្រុមអ្នកផឹកស៊ីឱ្យលឺសែង	អ្នកចេះចាត់ចែងឱ្យការធ្វើ
ចេះពិតឥតឆ្កែងឱ្យឡើងលើ	ចេះចាក់រុករើចាប់ចេញចុះ ។
កិច្ចការគរគោកលោកខន្ធប្រាំ	ទីចាត់ការកម្មវៀបឥតខុស
មានបុណ្យឱ្យឡើងបាបឱ្យចុះ	គ្រប់រូបស្រីប្រុសកម្មចាត់ចែង ។

ដោយឧបាសក **គុយ សុធន**

២. ចេះតិចប្រើកាយជឿខាយគិតខ្លី

សុរិយារះរេទេរទន់ទាបទៅ	បាំងនឹងព្រៃជ្រៅផ្លូវនៅឃើញច្បាស់
រូតដំណើរទៅទាន់នៅភ្លឺខ្លះ	ទុក្ខទោសច្រើនណាស់ព្រៃក្រាស់ងងឹត ។
ជីវិតនេះណាជាការតស៊ូ	ឧបសគ្គជាគ្រូជូរចត់មែនពិត
លំបាកម្តេចក្តីតប្បិរះគិត	បើដឹងការពិតជីវិតស្ងប់ស្ងាត់ ។

ចេះតិចរមែងតែងតែស្តាយក្រោយ ប្រើកាយក៏ដោយត្រូវឱ្យប្រយ័ត្ន
 ជឿងាយទាយផ្សំនាំមានវិបត្តិ មរណាមកកាត់ដ្បិតតែគិតខ្លី ។
 បើចង់គិតអ្វីគិតលែឱ្យវែង កុំធ្វើដូចក្មេងដែលនៅលេងដី
 សូម្បីតែក្មេងលេងឥតគិតខ្លី ឥតគិតប្រល័យជីវិតខ្លួនឡើយ ។
 ដោយឧបាសក គុយ សុឆន

៣. ប្រឡងចប់ចូលធ្វើការ

ស្រេកឃ្លានមានទុក្ខមុខគួរអាណិត នឹកស្ទើរខ្លោចចិត្តដ្បិតតែរូបកូន
 បណ្តាំពុកម៉ែឱ្យថែបងប្អូន ផលមិនសាបសូន្យកូនត្រូវចាំថា ។
 កិច្ចការសមគួរតាមតួនាទី កូនកុំរំកំរើស្រីញីល្បែងស្រា
 ចង់ដើរត្រង់ផ្លូវត្រូវខំសិក្សា រៀនចប់កាលណារក្សាគុណធម៌ ។
 ត្រូវប្រឡងចេញពីទីអុងអាត់ យកសញ្ញាបត្រជាមនុស្សបរិវ
 កូនកុំចេញពីថ្នាក់អប់រំល្អ ចាប់យករបរ តពីចោរអី ។
 ដោយឧបាសក គុយ សុឆន

៤. ឱក្ខនអើយ

ជំនន់ឡើងដោរជំនោរត្រជាក់ ចិត្តជាប់ជំពាក់អ្នកនៅទីណា
 ម៉ែឱនឹកកូនស្ទើរសូន្យសង្ខារ សងសឹកសង្សារថាលែងរស់នៅ ។
 ដោយឧបាសក គុយ សុឆន

៥~ អាណាដនាព្រះធម៌ទេសនា

សូមក្រាបថ្វាយបង្គំ	ឆ្ពោះព្រះបរមសាស្តា
ជាគ្រូមនុស្សទេពា	និងព្រហ្មលោកទាំងបី ។
និងក្រាបថ្វាយបង្គំ	ឆ្ពោះឧត្តមព្រះធម៌ផ្ទៃ
ព្រះសង្ឃសាវ័ក៍នៃ	អង្គជិនស្រីព្រះទ្រង់ព្យាណ ។
សូមថ្វាយបង្គំផ្ទះ	ឆ្ពោះតម្រង់អង្គទូន្មាន
ដឹកនាំដាក់ធម្មយាន	សូមប្រទានធម៌ឧត្តម ។
លោកនៃការរស់នៅ	ក្នុងជម្រៅទុក្ខជោកជាំ
ក្នុងព្រះអភិធម្ម	គឺអារម្មណ៍របស់ចិត្ត ។
តែយើងខ្ញុំទាំងឡាយ	សែនខ្វល់ខ្វាយវិលគំនិត
ចំណង់ខុសការពិត	នាំឱ្យចិត្តរឹតខ្លោចផ្សា ។
ជំនន់នៃកិលេស	ឡើងពុំចេះស្រកពេលណា
សត្វលង់ក្នុងជលសា	ឃើញភេត្រាថាពុំត្រូវ ។
ហេតុនេះសូមព្រះអង្គ	ជួយស្រោចស្រង់តម្រង់ផ្លូវ
ទូន្មានប្រៀនប្រដៅ	គ្រាឥឡូវនៅទីនេះ ។

សូមអនុមោទនា !

ដោយឧបាសក គុយ សុឆន

៦. ជួបធម្មមិត្តពិតជាល្អ

(ពាក្យព្រំបី)

ជីវិតមនុស្សសត្វវិបត្តិតែងមាន	រងទុក្ខស្រែកឃ្លានមានភយន្តរាយ
ក្នុងវដ្តសង្សារដ៏មហារាំងឆ្ងាយ	ធ្លាប់ធ្លាក់អបាយស្តាយអ្វីម៉្លេះទេ ។
រស់នៅទីក្រុងក្នុងភាពអ្វីអែ	រស់នៅស្រុកស្រែមិនដែលទំនេរ
នៅក្នុងព្រៃស្ងាត់មានសត្វបំពេ	នៅស្រុកទន្លេផ្ទះផែលើទឹក ។
រស់នៅថ្ងៃយប់គ្រប់ទីកន្លែង	សុទ្ធតែប្រឹងប្រែងចំបែងតែងនឹក
ក្នុងការរួមរស់ទោះគោកឬទឹក	មានអ្នករំលឹកឬកពិតល្អជា ។
ជួបនឹងធម្មមិត្តពិតជាបរិវ	នាំបានស្តាប់ធម៌លម្អ តគ្នា
បានស្តាប់ព្រះធម៌ល្អគ្រប់វេលា	នាំឱ្យសទ្ធាកើតជាប្រចក្ស ។
សទ្ធាចូលដល់តម្កល់ចិត្តល្អ	នាំកុសលធម៌កើត ត ឥតអាក់
មានយោនិសោមនសិការៈ	កុសលច្រើនថ្នាក់បណ្តាក់គ្នាកើត ។
សទ្ធារឹងមាំដឹកនាំគំនិត	រួមផ្សំធម្មមិត្តបានគិតបង្កើត
ធ្វើបុណ្យទានមានទាំងខួបកំណើត	រនោចឬខ្ចីតបង្កើតថ្ងៃល្អ ។
ចង្កាន់ផ្លិតផ្លូងធ្វើសង្ឃទាន	ចំណាយធនធានទោះមានឬក្រ
និមន្តលោកតាទេសនាព្រះធម៌	សន្សំសាងល្អបន្តអប់រំ ។
វត្តមានធម្មមិត្តជាកិត្តិយស	ឧត្តមខ្ពង់ខ្ពស់របស់យើងខ្ញុំ
បើការទទួលមិនបានសមរម្យ	អត់ទោសឱ្យខ្ញុំទាំងអស់គ្នាផង ។

សូមឧទ្ទិសផលដល់ធម្មញ្ញាតិមិត្ត សូមជួបធម៌ពិតដូចចិត្តបំណង
បានសុខចម្រើនកុំបីសៅហ្មង សូមឱ្យបានឆ្លងផុតពីទុក្ខភ័យ ។

ដោយឧបាសក គុយ សុឆន

៧- ជួបធម្មមិត្តពិតជាល្អ

(ពាក្យព្រំពីរ)

ជីវិតមនុស្សសត្វក្នុងលោកា	រងទុក្ខខ្លោចផ្សារភយន្តរាយ
ក្នុងវដ្តសង្សារមហារវែងឆ្ងាយ	ធ្លាប់ធ្លាក់អបាយមានចាំទេ ។
រស់នៅទីក្រុងជុំអូរអែ	រស់នៅស្រុកស្រែតតទំនេរ
នៅក្នុងព្រៃស្ងាត់សត្វបំពេ	នៅស្រុកទន្លេផែលើទឹក ។
រស់នៅថ្ងៃយប់គ្រប់កន្លែង	សុទ្ធតែប្រឹងប្រែងចំបែងនឹក
ក្នុងការរួមរស់ទោះគោកទឹក	មានអ្នករំលឹកពិតល្អជា ។
ជួបនឹងធម្មមិត្តពិតបរិវ	នាំបានស្តាប់ធម៌លម្អគ្នា
បានស្តាប់ព្រះធម៌ល្អគ្រប់គ្រា	នាំឱ្យសទ្ធាកើតប្រចក្ស ។
សទ្ធាចូលដល់តម្កល់ល្អ	កើតកុសលធម៌ ត ឥតអាក់
មានយោនិសោមនសិការៈ	កុសលច្រើនថ្នាក់ក៏ចាប់កើត ។
សទ្ធារឹងមាំដឹកនាំចិត្ត	រួមផ្សំធម្មមិត្តគិតបង្កើត
ធ្វើបុណ្យឱ្យទានខ្ពស់កំណើត	រនោចប្តូរខ្លឹមសុទ្ធតែល្អ ។
ចង្កាន់ផ្ចិតផ្ចង់ធ្វើសង្ឃទាន	ចំណាយធនធានទោះមានក្រ
មន្តលោកទេសនាស្តាប់ព្រះធម៌	សន្សំសាងល្អខំអប់រំ ។

វិត្តមានធម្មមិត្តជាភិក្ខុយស	ឧត្តមខ្ពង់ខ្ពស់នៃយើងខ្ញុំ
បើការទទួលមិនសមរម្យ	មេត្តាឱ្យខ្ញុំសុំទោសផង ។
សូមឧទ្ទិសផលដល់ញាតិមិត្ត	សូមជួបធម៌ពិតដូចបំណង
បានសុខចម្រើនឥតសៅហ្មង	សូមឱ្យបានឆ្លងផុតទុក្ខភ័យ ។

ដោយឧបាសក **គុយ សុធន**

៨. សន្ទរីខមរព្រោះធម្មទាន

ជីវិតសព្វសត្វ	តែងមានវិបត្តិ	កម្មកាត់ទោសឱ្យ
ឃើញតែសុខតិច	ភ្លេចទុក្ខតាមក្រោយ	ផលបុណ្យខ្យត់ខ្សោយ
	ឱ្យបាបតាមទារ ។	
ជួបភយន្តរាយ	ទុក្ខទោសវែងឆ្ងាយ	កាយចិត្តគ្រាំគ្រា
ព្រោះតែធ្លាប់ធ្វើ	អំពើពាលា	រងទុក្ខវេទនា
	ទល់គ្រាអស់កម្ម ។	
រស់នៅឆ្ងាយជិត	បានជួបធម្មមិត្ត	ចិត្តគិតចំណាំ
ដូចសប្បុរស	ជួយរំដោះកម្ម	នាំកាន់សីលប្រាំ
	ចាំជួយផ្សែងផ្សំ ។	
ជួយប្រាប់ជួយថា	នាំស្លាប់ទេសនា	ចិន្តាស្នាតស្តំ
ស្រាកទុក្ខគ្រាំគ្រា	សទ្ធារួមផ្សំ	រួមគ្នារៀបចំ
	ធ្វើបុណ្យឱ្យទាន ។	

ចង្កាន់ផ្ចិតផ្ចង់	រាប់បាត្រថ្វាយសង្ឃ	ចាយទ្រព្យធនធាន
សទ្ធវីរិងមាំ	ក៏ព្រោះធម្មទាន	រៀបចំឱ្យមាន
	ព្រះធម៌ទេសនា ។	
ស្តាប់ធម៌ពីរោះ	កុសលឡើងខ្ពស់	រស់មានខ្លឹមសារ
អញ្ជើញញាតិមិត្ត	ពិសាអាហារ	ក្នុងថ្ងៃនេះណា
	ដោយក្តីស្ម័គ្រស្មោះ ។	
វត្តមានធម្មមិត្ត	និងញាតិឆ្ងាយជិត	ជាកិត្តិយស
ឱ្យគ្រួសារខ្ញុំ	ឧត្តមខ្ពង់ខ្ពស់	ជាសាក្សីរស់
	ព្រោះបានធ្វើបុណ្យ ។	
សូមឧទ្ទិសផល	គោរពជូនដល់	លោកអ្នកមានគុណ
ជូនដល់ញាតិមិត្ត	នេះពិតជាបុណ្យ	ទុកជាដើមទុន
	ទៅព្រះនិព្វាន ។	

ដោយឧបាសក **គុយ សុឆន**

៩- សង្ខារ

សំឡេងគគ្រឹមគ្រហឹមតជាប់ សួរបាញ់សន្ទាប់ញាប់ញ័រសព្វកាយ
 ច្បាំងស្លាប់រូសរងគ្រោះអត់បាយ ព្រាត់ប្រាសអន្តរាយសោកស្តាយក្រែកលែង ។

ដោយឧបាសក **គុយ សុឆន**

១០. បុណ្យផ្កាសាមគ្គី

រូបតាំងនៅបានអាស្រ័យអាហារ	ជីវិតមច្ឆាអាស្រ័យគង្គា
ឆ្លងសមុទ្រប្រែអាស្រ័យនាវា	រាស្ត្ររស់សុខជាអាស្រ័យមហាក្សត្រ ។
កូនរស់អាស្រ័យមាតាបិតា	វិន័យសិក្ខាអាស្រ័យបដិបត្តិ
សង្ឃគង់នៅបានអាស្រ័យបរិស័ទ	ស្រុកមានវិបត្តិព្រោះបែកបាក់គ្នា ។
ឥឡូវបរិស័ទស្អាត់មកជួបជុំ	រៀបចំសមរម្យជុំដោយសទ្ធា
ធ្វើផ្កាសាមគ្គីយកប្រាក់បូជា	កសាងខ្លោងទ្វារវិហារសាលា ។
រៀបចំចាត់ចែងបែងចែកការងារ	បង្កើតបានជាគណៈកម្មការ
មានចិត្តស្ម័គ្រស្មោះចំពោះសាសនា	ធ្វើជាបុណ្យផ្កាសាមគ្គីកសាង ។
ថ្ងៃនេះថ្ងៃបុណ្យដូចបានប្រចក្ស	មានដើមផ្កាប្រាក់ដាក់ជាភ័ស្តុតាង
សូត្រធម៌ទេសនាអាចារ្យស្ងួតខាង	តំណាងព្រហ្មាអាណាធនាព្រះ ។
សូមបុណ្យដែលយើងបានរូបរួមគ្នា	តាមវត្តនានាប្ររោងមុខផ្ទះ
ប្រមូលបច្ច័យដែលរៃអង្គាស	បូជាសំពះរូតរះសាងសង់ ។
សូមឱ្យគ្រប់ជាតិរហូតតទៅ	ឥតខ្វះលំនៅសម្បត្តិផ្លូវផង
បានជួបព្រះពុទ្ធព្រះធម៌ព្រះសង្ឃ	ទ្រង់ជួយតម្រង់ត្រង់ព្រះនិព្វាន ។

ដោយឧបាសក គុយ សុផន

១១~ ឃុំក្រែបឡាំ

សង្ឃមានកិច្ចវត្តអត់ប្រមាទ និមន្តបិណ្ឌបាតតាមវេលា
មិនឱ្យបរិស័ទខូចសទ្ធា គោរពបូជាដោយជ្រះថ្លា ។
ប្រៀបដូចសត្វឃុំហើរលិលា ស្រង់តាមគន្លារកបុប្ផ
បានជួបហើយក្រែបលម្អងផ្កា មិនឱ្យបុប្ផខូចសម្រស់ ។

ដោយឧបាសក **គុយ សុផន**

១២~ អ្នកមានចំណេះ

សិក្សាមានគ្រូយូរឆាប់គង់ចេះ អ្នកមានចំណេះគង់ចេះស្តីថា
បើធ្វើការងារដូចជាវាថា នោះជាតិសាសនាមហាចម្រើន ។

១៣~ ហេតុពិត

អ្នកអត់ជំងឺសាច់ភ្លឺរលោង អ្នកខ្សោយបេះដូងក្នុងទ្រូងញាប់ញ័រ
ស្តេចមានវិបត្តិស្ងាត់ព្រះនគរ រាស្ត្រអត់គុណធម៌វិករសង្គម ។

១៤~ ឱបិត្តអន្សារធីយ

ហូបចុករាល់ថ្ងៃអាស្រ័យនៅរស់ កើតជាជម្លោះព្រោះតែទាស់ចិត្ត
បំពង់កស្ទះក្រពះក្រៀមស្ងិត រូបកាយស្គមពិតចិត្តខ្លាំងលើសដើម ។

ដោយឧបាសក **គុយ សុផន**

នាមពុទ្ធបរិស័ទអ្នកមានឧបការៈ

ក្នុងការងារធម្មទាន

១. លោកគ្រូ រស់ សូផាត	២. ឧបាសក យន្ត សួន
៣. ឧបាសក គួង លាងផេង	៤. ឧបាសក មួង យេន
៥. ឧបាសក សោម រកនៈ	៦. ឧបាសក អ៊ិត ប្រាំង
៧. ឧបាសិកា ជា សុណារី	៨. ឧបាសិកា ប៊ុត ម៉ាលី
៩. ឧបាសក គុយ សុផន	១០. ឧបាសក រ៉ាន់ ខុនណា
១១. ឧបាសក ជឹម ជំនិត	១២. ឧបាសក ជឹង រឹងអារ
១៣. ឧបាសក ង្វីវ គា	១៤. ឧបាសក ហាយ ចំរើន
១៥. ឧបាសក ច័ន្ទ សុខុម	១៦. ឧបាសក ទូច គឹមស្រ្រាំង
១៧. ឧបាសក ម៉ៅ ម៉ន	១៨. ឧបាសក ម៉ៅ ជុន
១៩. ឧបាសិកា ហួនចាន់បូដា	២០. ឧបាសិកា ហាយច័ន្ទធរី
២១. ឧបាសក អ៊ឹម វ៉ៃយ៉ា	២២. ឧបាសក ហង់ វណ្ណៈ

សព្វទានំ ធម្មទានំ ជិនាតិ

ធម្មទានឈ្នះអស់ទានទាំងពួង ។

រាយនាមពុទ្ធបរិស័ទក្នុងសហគមន៍ធម្មទាន

ឧបត្ថម្ភប្រាក់ដុំពូជរយៈព្រះធម៌ប្រចាំឆ្នាំ

- ១- លោក កេត សេរីភ័ក្ត្រ និង អ្នកស្រី ប៉ុល ហត្ថា +បុត្រ ស.វ.អ.
- ២- ឧ.សិ.កេតុ ថូរ និង ឧ.សិ.ស្វាយ សិត ព្រមទាំងបុត្រធីតា ... ស.វ.អ.
- ៣- ឧ.ស.កៅ សេក និង ឧ.សិ.យី សាគុណ ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ ស.វ.អ.
- ៤- ឧ.សិ.តង់ ជាសត្តា និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ ស.វ.អ.
- ៥- ឧ.សិ.គុជ ឡាំងអេង និង អ្នកស្រី សេង យុវីផា + កូនចៅ .. ស.វ.អ.
- ៦- ឧ.ស.គៀង សេរីគង់ និង ឧ.សិ.តាន់ រ៉ានី ព្រមទាំងកូនចៅ . ស.វ.អ.
- ៧- ឧ.សិ.ង៉ែត លេន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ ស.វ.អ.
- ៨- ឧ.សិ.ចាន់ នារីសុខ និងក្រុមគ្រួសារ ស.វ.អ.
- ៩- ឧ.សិ.ឆាន់ ហៃកឹង ព្រមទាំងបុត្រ និង ចៅ ស.វ.អ.
- ១០- ឧ.ស.ឆាយ អ៊ុវសាំង និង ឧ.សិ.ហុង គីមសៃ + បុត្រ ស.វ.អ.
- ១១- ភិក្ខុ អុំសារឿន+ភិក្ខុឈូមសម្បូរ+ពុទ្ធបរិស័ទវត្តពន្លឺពុទ្ធចក្រ ស.វ.អ.
- ១២- ឧ.ស.ជា សុវត្ថានា និង ឧ.សិ.ហុន សូនីម៉ា ព្រមទាំងបុត្រ .. ស.វ.អ.
- ១៣- ឧ.ស.ជឹម អេងស្រីន និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ +ចៅ ស.វ.អ.
- ១៤- ឧ.សិ.ជុំ ឆដា (ហៅ លាភ) ស.វ.អ.
- ១៥- ឧ.សិ.ឈ គីមហោ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ ស.វ.អ.
- ១៦- ឧ.ស.ឈូ គីមសូ និង ឧ.សិ.ឡឿ សុភា ព្រមទាំងបុត្រ ស.វ.អ.
- ១៧- ឧ.ស.ឈួន ផារិន និង ឧ.សិ.ព្រំ ប្រណិត ស.វ.អ.
- ១៨- ឧ.សិ.តាន់ ភិចជូ ព្រមទាំងបុត្រធីតា និងចៅៗ ស.វ.អ.
- ១៩- ឧ.ស.តាន់ តារាវង្ស និង ឧ.សិ.ជួប រុំឡី ព្រមទាំងកូនចៅ ... ស.វ.អ.
- ២០- ឧ.សិ.តូច ចានយ៉ា ស.វ.អ.

- ២១- ឧ.សិ.តាំង លេខគ្រូវិ (ហៅ តាំងហាំង) ព្រមទាំងកូនចៅ . ស.វ.អ.
- ២២- ឧ.ស.តៃ ប៊ុនគង់ និង ឧ.សិ.ថោង បូនី ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ ស.វ.អ.
- ២៣- ឧ.សិ.តៃ សាយជូ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ ស.វ.អ.
- ២៤- ឧ.ស.តាំ អាង និង ឧ.សិ.កួយ ឡាំហ្វុង ព្រមទាំងបុត្រ ស.វ.អ.
- ២៥- ឧ.សិ.ទីន ឈីវ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ ស.វ.អ.
- ២៦- លោកយាយ ទឹម រ៉ី ស.វ.អ.
- ២៧- ឧ.សិ.ទី គឹមជឹង ព្រមទាំងកូនចៅ ស.វ.អ.
- ២៨- ឧ.សិ.ទូច ជានិ និង ស្វាមី Leslie Mael ព្រមទាំងបុត្រ . ស.វ.អ.
- ២៩- ឧ.ស.ប៊ន់ ហោម៉េង និង ឧ.សិ.ប៊ន់ ស៊ុនអាន+កូនចៅ ស.វ.អ.
- ៣០- ឧ.សិ.ប៉ាន់ ពិណ្ណារី និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ ស.វ.អ.
- ៣១- ឧ.សិ.ប៉ាន សារិទ្ធ ហៅង៉ា ព្រមទាំងកូនចៅ ស.វ.អ.
- ៣២- ឧ.សិ.ប៊ិត ថងខាំ និង ឧ.សិ.សាន ជល្លិនព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ. ស.វ.អ.
- ៣៣- ឧ.ស.ប៊ូ ហោនាង និង ឧ.សិ.អ៊ឹង វិទ្ធារី ព្រមទាំងបុត្រ ស.វ.អ.
- ៣៤- ឧ.សិ.ពិន សាត ព្រមទាំងបុត្រ និង ចៅ ស.វ.អ.
- ៣៥- ឧ.ស.ពឹង សេងគី និង ឧ.សិ.អ៊ឹង ធៀម ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ ស.វ.អ.
- ៣៦- លោក ពេជ្រ សិហា និង អ្នកស្រី ថាប់ សុវត្ថី ស.វ.អ.
- ៣៧- ឧ.ស.ក្រឿក វ៉ាន និង ឧ.សិ.ហ៊ុំ អាត់ ព្រមទាំងកូនចៅ ស.វ.អ.
- ៣៨- ឧ.ស.ម៉ែ គួលអេង និង ឧ.សិ.រស់ កល្យាណ ស.វ.អ.
- ៣៩- ឧ.ស.យូសាំង ងួនលី និង ឧ.សិ. លឹម យឹម + បុត្រ ស.វ.អ.
- ៤០- ឧ.សិ.រស់ សីណា និង ឧ.សិ.នឹម វណ្ណី ព្រមទាំងកូនចៅ ស.វ.អ.
- ៤១- ឧ.សិ.រស់ សុផល និង កូន សុន ស.វ.អ.
- ៤២- ឧ.សិ.លី ប៊ូលីនស៊ុមប៊ូ ស.វ.អ.
- ៤៣- ឧ.សិ.លឹម សាំងអ៊ុម និង ឧ.សិ.អេង គឹមតិច ស.វ.អ.
- ៤៤- ឧ.ស.វង់ ម៉ៅ និង ឧ.សិ.ឆាន់ កាន់ជួង ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ . ស.វ.អ.

៤៥-	ឧ.ស.រ៉ាំង សារុំច និង ឧ.ស.គង់ ស៊ីណាត ព្រមទាំងបុត្រ ..	ស.វ.អ.
៤៦-	ឧ.ស.ស៊ីវី យក់លុយ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	ស.វ.អ.
៤៧-	ឧ.ស.សុខ យ៉ាន	ស.វ.អ.
៤៨-	ឧ.ស.ស៊ុន ដារិន និង ឧ.ស.ទូច ចន្ទី ព្រមទាំងបុត្រ	ស.វ.អ.
៤៩-	ឧ.ស.ស៊ូ ហុកឡុង និង ឧ.ស.តាន់ ឈីវហា ព្រមទាំងបុត្រ.	ស.វ.អ.
៥០-	ឧ.ស.សេក ឆរី និងម្តាយ យន់ ល្បែងស៊ីប ព្រមទាំងកូនចៅ ...	ស.វ.អ.
៥១-	ឧ.ស.សៅ ហ៊ាន និង ឧ.ស.មាស ម៉ូនីកា ព្រមទាំងបុត្រ ...	ស.វ.អ.
៥២-	ឧ.ស.សំណាង យីម និង ឧ.ស.ឡូរ៉ា យីម ព្រមទាំងបុត្រ ...	ស.វ.អ.
៥៣-	ឧ.ស.ស្រង់ អែ និង ឧ.ស.ស្រង់ ឡេង ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ	ស.វ.អ.
៥៤-	ឧ.ស.ហាក់ ច័ន្ទសុផល និង ឧ.ស.រ៉ាំង ស៊ីណា ព្រមទាំងបុត្រ	ស.វ.អ.
៥៥-	ឧ.ស.ហេង លាភ ព្រមទាំងបុត្រ និង ចៅ	ស.វ.អ.
៥៦-	ឧ.ស.ហោ លាន និង ភរិយា	ស.វ.អ.
៥៧-	ឧ.ស.ហ្វាន់ នី និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	ស.វ.អ.
៥៨-	ឧ.ស.ឡឹម ក្រហម និង ឧ.ស.តាំង ធីយន ព្រមទាំងបុត្រ ...	ស.វ.អ.
៥៩-	ឧ.ស.ឡុង អ៊ុម ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	ស.វ.អ.
៦០-	ឧ.ស.ឡេង កុយ និង ឧ.ស.ឈឹម សេន	ស.វ.អ.
៦១-	ឧ.ស.ឡាំង គឹមសេង ព្រមទាំងបុត្រ	ស.វ.អ.
៦២-	ឧ.ស.អ៊ាប ហៃសាន+ឧ.ស.ឡឹកពេញចិត្ត+ឧ.ស.ឡឹកច័ន្ទដេត	ស.វ.អ.
៦៣-	ឧ.ស.អ៊ុង ស៊ីវន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	ស.វ.អ.
៦៤-	ឧ.ស.អ៊ុក សាម្យើន និង ឧ.ស.រ៉ូច អ៊ុម ព្រមទាំងកូនចៅ ..	ស.វ.អ.
៦៥-	ឧ.ស.អ៊ុន ឆៃត្រី និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	ស.វ.អ.
៦៦-	ឧ.ស.អូន ញ៉ូ	ស.វ.អ.
៦៧-	ឧ.ស.អ៊ុន សាម៉ន ព្រមទាំងកូនចៅ	ស.វ.អ.
៦៨-	លោកត្រូចម្នុបណ្ឌិត អឿ សៅ	ស.វ.អ.

៦៩-	ឧ.ស.អៀង ឆាយ និង ឧ.សិ. អៀ កេសរ ព្រមទាំងបុត្រ .	ស.វ.អ.
៧០-	ឧ.សិ.អ៊ុំ ស៊ុននី និង កូនចៅ	ស.វ.អ.
៧១-	ឧ.ស.ខុម ពុធដានី និង ឧ.សិ.តាប ពុទ្ធវារី	អូស្ត្រាលី
៧២-	ឧ.ស.គង់ វុធិ និង ឧ.សិ.ជ័យ សារីម ព្រមទាំងកូនចៅ	អូស្ត្រាលី
៧៣-	កញ្ញា គា ដារ៉ា (ហៅ ស្រីណេ)	អូស្ត្រាលី
៧៤-	ឧ.ស.ម៉ូរី ឈីវី និង ឧ.សិ.ហេង ពាស៊ុម ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ	អូស្ត្រាលី
៧៥-	ឧ.សិ.ឆេង លុន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	អូស្ត្រាលី
៧៦-	ឧ.សិ.ជូ រ៉េន	អូស្ត្រាលី
៧៧-	ឧ.សិ.ឈ គឹមស៊ុន និង ក្រុមគ្រួសារកូនចៅ	អូស្ត្រាលី
៧៨-	ឧ.ស.ឈិត ទ្រី និង ឧ.សិ.បាត់ ណែហ៊ាង ព្រមទាំងបុត្រ....	អូស្ត្រាលី
៧៩-	លោក ញាន ហេងម៉ូរី និង អ្នកស្រី ស៊ា ចន្តា ព្រមទាំងបុត្រ	អូស្ត្រាលី
៨០-	ឧ.ស.ដែន គង់ហួត និង ឧ.សិ.កាំង គឹមស៊ុន ព្រមទាំងបុត្រ	អូស្ត្រាលី
៨១-	ឧ.ស.ខុច ផ្នែក និង ឧ.សិ.ហ៊ុន ណូក	អូស្ត្រាលី
៨២-	ឧ.ស.តូ សារឿន និង ឧ.សិ.មាន សុវត្ថិ ព្រមទាំងបុត្រ	អូស្ត្រាលី
៨៣-	ឧ.សិ.តាំង ស៊ុយន	អូស្ត្រាលី
៨៤-	ឧ.សិ.តាំង សៀកហៀង ព្រមទាំងកូនចៅ	អូស្ត្រាលី
៨៥-	ឧ.ស.ទា សុង និង ឧ.សិ.ង៉ៅ ចាន់ខេង ព្រមទាំងកូនចៅ ..	អូស្ត្រាលី
៨៦-	ឧ.សិ.បាក់ លីឡេងហ៊ាង ព្រមទាំងកូនចៅ	អូស្ត្រាលី
៨៧-	ឧ.ស.ប៊ុន ហេង និង ឧ.សិ.ជុំ សុខុម ព្រមទាំងបុត្រ	អូស្ត្រាលី
៨៨-	ឧ.សិ.ប៉ុក យ៉ារ៉ាត និង ស្វាមី+បុត្រ+លីម ស៊ុនហេង+បុត្រ..	អូស្ត្រាលី
៨៩-	ឧ.ស.ប៉ុច រឿត និង ឧ.សិ.ព្យុង ស៊ាងម៉េង ព្រមទាំងបុត្រ..	អូស្ត្រាលី
៩០-	លោកយាយ ប្រាក់ខាត់+ឧ.ស.ស៊ុន សាន+ឧ.សិ.សម្បត្តិ គង់	អូស្ត្រាលី
៩១-	ឧ.សិ.ពុច សុខង៉ៅ+ឧ.សិ.លី វណ្ណា និង ឧ.ស.ខ្យយ ចេង ...	អូស្ត្រាលី
៩២-	ឧ.សិ.ម៉េង ប៊ុន្វារី (ហៅស្រីពៅ) និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ.	អូស្ត្រាលី

៩៣-	ឧ.ស.យ៉ង់ សិន និង ឧ.ស.នន់ ហេង ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ.	អូស្ត្រាលី
៩៤-	ឧ.សិ.យិន មួយឡាង និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	អូស្ត្រាលី
៩៥-	លោក យឹម ឡេង និង អ្នកស្រី ប៉ុល និច្ចសីល +បុត្រ.....	អូស្ត្រាលី
៩៦-	ឧ.សិ.វត្តី គឹមសាន	អូស្ត្រាលី
៩៧-	ឧ.ស.វស់ សារ៉េន និង ឧ.សិ.គង់ សារឿង ព្រមទាំងបុត្រ .	អូស្ត្រាលី
៩៨-	ឧ.ស.វស់ ធារុន និង ឧ.សិ.ហេង សុមានធា	អូស្ត្រាលី
៩៩-	ឧ.ស.រាជ សាំង និង ឧ.សិ.វង់ វិទ្ធ ព្រមទាំងបុត្រ	អូស្ត្រាលី
១០០-	ឧ.សិ.លឹម ស៊ុនឆេង ព្រមទាំងកូនចៅ	អូស្ត្រាលី
១០១-	ឧ.ស.លឹម ហុងលី និង ឧ.សិ.ស៊ឹម តេងគី ព្រមទាំងបុត្រ...	អូស្ត្រាលី
១០២-	ឧ.ស.ស ឈុនតឹក និង ឧ.សិ.អាំង អ៊ានយ៉ុក	អូស្ត្រាលី
១០៣-	ឧ.សិ.សិន លន់អេង	អូស្ត្រាលី
១០៤-	ឧ.ស.សរ ប៊ុនឆៀង ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ.....	អូស្ត្រាលី
១០៥-	ឧ.ស.ស៊ីវ សៀងថៃ និង ឧ.សិ.ឯក សុកហាក់ +បុត្រ	អូស្ត្រាលី
១០៦-	ឧ.ស.ស៊ីវ មាស និង ឧ.សិ.លាង ណាំសួរ ព្រមទាំងកូនចៅ..	អូស្ត្រាលី
១០៧-	ឧ.សិ.សុខ ណារី និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	អូស្ត្រាលី
១០៨-	ឧ.សិ.សុខ លាភ ព្រមទាំងបុត្រ	អូស្ត្រាលី
១០៩-	ឧ.សិ.ស៊ុយ គឹមសាន និងកូនស្រី សេង ផល្លា	អូស្ត្រាលី
១១០-	កញ្ញា ស៊ុយ ដាណែត	អូស្ត្រាលី
១១១-	ឧ.ស.ស៊ុយ យឹម និង ឧ.សិ.សៀង តិច ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ..	អូស្ត្រាលី
១១២-	ឧ.សិ.ស៊ុយ មួយ	អូស្ត្រាលី
១១៣-	ឧ.សិ.សៀង រ៉ូច ព្រមទាំងកូនចៅ	អូស្ត្រាលី
១១៤-	ឧ.សិ.សេង សៀងឈុន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	អូស្ត្រាលី
១១៥-	ព្រីទ្វាចារ្យ សេង ទូច ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	អូស្ត្រាលី
១១៦-	ឧ.សិ.សិរិត ស៊ីវិន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	អូស្ត្រាលី

១១៧-	ឧ.ស.សំ សុខគុណ និង ឧ.សិ.លី សៀមហៀង + បុត្រ ...	អូស្ត្រាលី
១១៨-	កុង ហេង ឡេងថៃ និង ម៉ា អ៊ា គីមទាង+ចៅថៃ ឃីអ៊ុយ	អូស្ត្រាលី
១១៩-	ឧ.សិ.ហេង ពាអ៊ុំ និង ឧ.ស.អេង តាយ+កូនអេង ឡាយហួរ	អូស្ត្រាលី
១២០-	ឧ.សិ.ហេង តាំងហុង ព្រមទាំងកូនចៅ	អូស្ត្រាលី
១២១-	ឧ.ស.ឡុង ហ៊ាន និង ឧ.សិ.លីម យូអេង	អូស្ត្រាលី
១២២-	លោកម្ចាស់ សីលប៉ារ៉េ ឡូញ ផល្លី	អូស្ត្រាលី
១២៣-	ឧ.ស.ឡៅ គីមងួន និង ឧ.សិ.ដួង លី ព្រមទាំងបុត្រ	អូស្ត្រាលី
១២៤-	ឧ.សិ.អ៊ិន ម៉ា ព្រមទាំងកូនចៅ	អូស្ត្រាលី
១២៥-	ឧ.ស.អ៊ា សេង និង ឧ.សិ.គីម ខេង ព្រមទាំងកូនចៅ	អូស្ត្រាលី
១២៦-	ឧ.ស.អ៊ុង ឈាងហេង និង ឧ.សិ.សំ ពៅនារី +បុត្រ	អូស្ត្រាលី
១២៧-	ឧ.សិ. អ៊ុក ណារី ព្រមទាំងបុត្រ	អូស្ត្រាលី
១២៨-	ឧ.សិ.អ៊ុច សុផល្លី ព្រមទាំងកូនចៅ	អូស្ត្រាលី
១២៩-	ឧ.សិ.ឌឹម សក្កណា ព្រមទាំងបុត្រធីតា	អូស្ត្រាលី
១៣០-	HENG Srey Chea+HENG Srey Chan+H.Srey Neang ...	អូស្ត្រាលី
១៣១-	Mr BOON Leang Chaing+Mrs Nary SOK ...	អូស្ត្រាលី
១៣២-	ឧ.សិ.តី អ៊ុកីង	បារាំង
១៣៣-	ឧ.សិ.គីម ហួយ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	បារាំង
១៣៤-	ឧ.ស.ង៉ូរី ជួនណារេត ឧ.សិ.ង៉ូរី សោភ័ណ ព្រមទាំងបុត្រ...	បារាំង
១៣៥-	ឧ.សិ.ងៃត យ៉ែន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	បារាំង
១៣៦-	ឧ.សិ.ចាន់ សុស (ហៅសាម៉ែត) និង ឧ.ស.ឆាយ អួន+កូនចៅ	បារាំង
១៣៧-	ឧ.ស.ជិន ដុង និងភរិយា.....	បារាំង
១៣៨-	ឧ.ស.ឈឹម ហុកអ៊ាន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	បារាំង
១៣៩-	ឧ.សិ.ទាវ គីមហ៊ុន ព្រមទាំងកូនចៅ	បារាំង
១៤០-	ឧ.ស.បាន ណារិន និង ឧ.សិ.ហោ ចន្ទ ព្រមទាំងបុត្រ	បារាំង

១៤១-	ឧ.ស.ប៊ុន ឈឹម និង ឧ.សិ.គី គឹមលាង ព្រមទាំងបុត្រ ..	បារាំង
១៤២-	ឧ.សិ.យិន មួយហួរ	បារាំង
១៤៣-	លោក យូណូស អាស៊ីស និង អ្នកស្រី ហុក ណារី+បុត្រ ...	បារាំង
១៤៤-	ឧ.ស.លាភ ឆាយ និង ឧ.សិ.ហែម ពៅ ព្រមទាំងបុត្រ	បារាំង
១៤៥-	ឧ.ស.ហ្វាន់ វ៉ាន់ហ្វូ និង ឧ.សិ.ហ្វាន់ យូលាង ព្រមទាំងបុត្រ	បារាំង
១៤៦-	ឧ.ស.ឡុក ប៊ុនអ៊ុន និង ឧ.សិ.តាន់ ស៊ីវឡាង+បុត្រ.....	បារាំង
១៤៧-	ឧ.ស.ឡោ សេងជ្រុន និង ឧ.សិ.ផាំង លី កូនចៅ	បារាំង
១៤៨-	ឧ.សិ.ចំណាន ព្រមទាំងក្រុមគ្រួសារ	កាណាដា
១៤៩-	ឧ.សិ.ឆាយ សិន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ+ចៅទូត.....	កាណាដា
១៥០-	ឧ.ស.ពុច ប៉ៃលាង និង ឧ.សិ.ហ៊ុន ស៊ីវអៀង+កូនចៅ .	កាណាដា
១៥១-	Chhem Sokreth.Puth Kunthea+Rothmony+Bunnawat.	កាណាដា
១៥២-	Su Sokunora et Inn Visal+Narita et Raksa	កាណាដា
១៥៣-	ឧ.សិ.តាន់ រ៉ូចឆាយ	កាណាដា
១៥៤-	ឧ.ស.យិត សុណាត និង ឧ.សិ.ហ៊ុន ម៉ារ៉ានី ព្រមទាំងបុត្រ ..	កាណាដា
១៥៥-	ឧ.សិ. លី វន ព្រមទាំងក្រុមគ្រួសារ	កាណាដា
១៥៦-	កូនចៅរបស់ ឧ.សិ.លាន ម៉ិច	កាណាដា
១៥៧-	ឧ.ស.ឡៅ លាងថេង និង ឧ.សិ.ពឹង ឈីវអ៊ាន+បុត្រ ..	កាណាដា
១៥៨-	ឧ.សិ.អ៊ា នៅ និង ឧ.សិ.អ៊ា គឹមយូ ព្រមទាំងកូនចៅ	កាណាដា
១៥៩-	ឧ.សិ.អ៊ាប គឹមអ៊ុន ព្រមទាំងបងប្អូនកូនចៅ	កាណាដា
១៦០-	ឧ.សិ.ត្រា វ៉ានី ឧ.ស.ត្រា គឹមពិសារនិង ឧ.សិ.ត្រា សារឿន.	ស្វីស
១៦១-	ឯ.ឧ.កាន់ រ៉ាត់ និង ឧ.សិ.កែវ កល្យាណ+ក.កាន់សុថាវត្ថុ	ភ.ព.
១៦២-	ឧ.សិ.កៅ គឹមជ្រី និង កូនចៅ	ភ.ព.
១៦៣-	ឧ.ស.កាំង ប៉េងជីវ និង ឧ.សិ.លឹម អ៊ុប៉ាម + កូនចៅ	ភ.ព.
១៦៤-	ឧ.សិ.ខឹម តាន់ និង កូនចៅ	ភ.ព.

១៦៥-	ឧ.សិ.ខៀវ វុត្តា (ហៅម៉ុំ).....	ភ.ព.
១៦៦-	ឧ.ស.ខៀវ ជៀប និង ឧ.សិ.ប៉េ គឹមស្រីរាង ព្រមទាំងកូនចៅ	ភ.ព.
១៦៧-	ឧ.សិ.គង់ ម៉ែ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	ភ.ព.
១៦៨-	ឧ.ស.គង់ សៀងហៃ និង ឧ.សិ.ប៉ក់ សូត្រតារាភិឌិន+បុត្រ	ភ.ព.
១៦៩-	ឧ.ស.គង់ ហេង និង ឧ.សិ.ធាវី ស៊ីប ព្រមទាំងកូនចៅ ..	ភ.ព.
១៧០-	ឧ.ស.គិន កូ និង ឧ.សិ.ម៉ៅ ថេង ព្រមទាំងបុត្រធីតា	ភ.ព.
១៧១-	ឧ.សិ.គឹម សុខុន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	ភ.ព.
១៧២-	ឧ.ស.គុជ ជី និង ឧ.សិ.សុខ អេង ព្រមទាំងកូនចៅ	ប.ប.
១៧៣-	ឧ.ស.គួច ឡែស្រែង និង ឧ.សិ.ជិន ហូរ	ភ.ព.
១៧៤-	ឧ.សិ.ត្រី ណៃប៊ូយ ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
១៧៥-	ឧ.ស.ឃ្លោក យិត និងពុទ្ធបរិស័ទខេត្តព្រះសីហនុ	ក.ព.ស.
១៧៦-	ឧ.ស.ធីម ញាណ និង ឧ.សិ.កាំង ប៊ូលីន ព្រមទាំងបុត្រ .	ភ.ព.
១៧៧-	ឧ.ស.ង៉ុវ គា និង ឧ.សិ.ឈុន គឹមអេង ព្រមទាំងបុត្រ ...	ប.ប.
១៧៨-	ឧ.សិ.ង៉ុវ មុយអ៊ី ព្រមទាំងកូនចៅ	ប.ប.
១៧៩-	ឧ.សិ.ង៉ែត ផេង និង ឧ.សិ.ហៅ ហេង+បុត្រ ផេង បូរ៉ា .	ភ.ព.
១៨០-	ឧ.សិ.ច័ន្ទ ណារឿន+ឪពុក ច័ន្ទ ឆឹង និងម្តាយ មួង ភី	ភ.ព.
១៨១-	ឧ.សិ.ច័ន្ទ បុណ្ណា ព្រមទាំងបុត្រធីតា	ភ.ព.
១៨២-	ឧ.ស.ច័ន្ទ សុខុម និង ឧ.សិ.គឹម ចន្ទា ព្រមទាំងកូនចៅ ...	ភ.ព.
១៨៣-	ឧ.សិ.ចុង ថូ និង កូនចៅ	ភ.ព.
១៨៤-	ឯ.ឧ.ចែម វីឡា និង លោកជំទាវ សុខា ស៊ីសីវណ្ណ+បុត្រ.	ភ.ព.
១៨៥-	ឧ.សិ.ច្រើង គឹមស្រី ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
១៨៦-	ឧ.សិ.ឆាយ សែង ព្រមទាំងកូនចៅ	ប.ប.
១៨៧-	ឧ.ស.ឆេង ស្រី និង ឧ.សិ.ជាន គឹមហ៊ុំ ព្រមទាំងកូនចៅ	ភ.ព.
១៨៨-	ឧ.ស.ជ័យ ភា (តាន់គុណសេរី) អ្នកស្រី ឆេង សុវណ្ណារី+បុត្រ	ភ.ព.

១៨៩-	ឧ.សិ.ជា នាង និងកូនចៅ +ឧ.សិ.ឈឺវី គឹមសាន និងកូនចៅ .	ប.ប.
១៩០-	ឧ.ស.ជា រ៉ានី និង ឧ.សិ.លីម សុភ័ណ ព្រមទាំងបុត្រធីតា ..	ភ.ព.
១៩១-	ឧ.សិ.ជា សុណារី និងក្មួយស្រី ជា សុមេធាធីតា	ភ.ព.
១៩២-	ឧ.ស.ជា សុខុម និង ឧ.សិ.អ៊ុន ពួន ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
១៩៣-	ឧ.ស.ជាន យ៉ែត និង ឧ.សិ.សុក ចេង ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
១៩៤-	លោកស្រី ជីវី គឹមឆេង និង ឧ.សិ.ជីវី យ៉ា	ប.ប.
១៩៥-	ឧ.សិ.ជីវី រូចម៉េង ព្រមទាំងកូនចៅ	ប.ប.
១៩៦-	ឧ.សិ.ជូ ឆេងហោ	ក.ព.ឆ.
១៩៧-	ឧ.សិ.ជួង ខេន ព្រមទាំងកូនចៅ	ភ.ព.
១៩៨-	ឧ.សិ.ជួន ស្រី	ភ.ព.
១៩៩-	ឧ.ស.ជ្រា បេង និង ឧ.សិ.ត្រីត គឹម	ភ.ព.
២០០-	ឧ.សិ.ជ្រុន ស៊ីដេត និងប្អូន +ក្មួយ និងចៅ	ភ.ព.
២០១-	ឧ.ស.ឈង សុផល និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
២០២-	ឧ.សិ.ឈឹម ផលវិទ្យា និងក្មួយ វណ្ណ ភក្តី	ភ.ព.
២០៣-	ឧ.ស.ឈឺ គង់ និង ឧ.សិ.ជឹង ស្រួយ ព្រមទាំងកូនចៅ	ភ.ព.
២០៤-	ឧ.សិ.ឈឹម គឹមញី	ភ.ព.
២០៥-	ឧ.ស.ឈឹម អ៊ុន និង កូនចៅ	ភ.ព.
២០៦-	ឧ.សិ.ឈួន ណារី និងកូនចៅ+ឧ.សិ.តោ ឡោ និងកូនចៅ	ភ.ព.
២០៧-	ឧ.សិ.ឈួន គឹមនី និងបងប្អូន កូនក្មួយ	ភ.ព.
២០៨-	ឧ.ស.តាក គឹមអាំង ឧ.សិ.ឱម លាងត្រី+កូនតាកវិវណ្ណ+ចៅ .	ភ.ព.
២០៩-	ឧ.សិ.តាន់ ជាលី	ស.វ.
២១០-	ឧ.ស.តូច ជាន់ណាស៊ី និង ឧ.សិ.សុខ ច័ន្ទណារិទ្ធ+បុត្រ...	ភ.ព.
២១១-	ឧ.ស.តៃ គឹមហ៊ុន ឧ.សិ.តាំង សុខអ៊ុម+ឧ.ស.ខៀវ រិន ឧ.សិ.គឹមផន	ភ.ព.
២១២-	ឧ.សិ.តាំង លីតាង និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ +ចៅ	ភ.ព.

- ២១៣- ឧ.ស.តាំង សុផល និង ឧ.សិ.ឡុង កេង ព្រមទាំងបុត្រ ប.ប.
- ២១៤- កុមារី តាំង សុមារីតី ប.ប.
- ២១៥- ឧ.សិ.តាំង ព្រៃជីង (ទន់) និងក្រុមគ្រួសារកូនចៅ ប.ប.
- ២១៦- ឧ.ស.តៅ យាង និង ឧ.សិ. ឈុន លន ព្រមទាំងកូនចៅ . ភ.ព.
- ២១៧- ឧ.ស.ទី គ្រៀង និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ ភ.ព.
- ២១៨- ឧ.ស.ខៀវវ៉ាន់ថន+ឧ.សិ.សនទូច+ឧ.ហ៊ុយជិន+ឧ.សិ.ទិត្យស៊ុន ភ.ព.
- ២១៩- ព្រះបាទ្យាត់គណ ទេព ធីន+ភិក្ខុ សុចាន់ស៊ីម+ភិក្ខុ ប៊ែនសេដ្ឋា ក.ព.ឆ.
- ២២០- ឯ.ឧ.ឆ្នាំ (ធម្ម) ប៊ុនស្រុន លោកជំទាវ ឃើម សួស្តី+បុត្រ. ភ.ព.
- ២២១- ឧ.ស.នាក់ ឌីឡែន និង ឧ.សិ.ខៀវ បុណ្យថា ព្រមទាំងបុត្រ .. ភ.ព.
- ២២២- ឧ.ស.នុត វន្តា និង ឧ.សិ.ម៉ៅ សុភា ព្រមទាំងបុត្រ ភ.ព.
- ២២៣- ឧ.សិ.ប៉ក់ សុភាព ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ ភ.ព.
- ២២៤- ឧ.ស.ប៉ុល នាង និង ឧ.សិ.គ្រៀល ស៊ីយ៉ា +បុត្រ+ចៅ . ភ.ព.
- ២២៥- ឧ.សិ.ប៊ូ សៀកលីវ+ឧ.ស.ឈុនចន្ទា និងឧ.សិ.ភត់សុផន្តី+បុត្រ ប.ប.
- ២២៦- ឧ.សិ.ប៊ូអាន ស៊ីវិត្តា ភ.ព.
- ២២៧- ឧ.សិ.ប៊ូ ផាវ៉ាណ ភ.ព.
- ២២៨- ឧ.សិ.ប៊ូ សៀកហ៊ុន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ ភ.ព.
- ២២៩- ឧ.ស.ប្អូយ ពៅ និង ឧ.សិ.គីម ឡេង ព្រមទាំងកូនចៅ ភ.ព.
- ២៣០- ឧ.សិ.ព ធារី និងក្រុមគ្រួសារ កូនចៅ ភ.ព.
- ២៣១- ឧ.ស.ព្រុំ សុន+ឧ.សិ.ស៊ុនយុត និង ស្រែងគង់+ផែស៊ីវឡាយ ភ.ព.
- ២៣២- ឧ.ស.ភាវ សាន និង ឧ.សិ.ប៉ក់ សុបុណ្យ+បុត្រ..... ភ.ព.
- ២៣៣- លោកតា ម៉ក់ មេង និង ម៉ា សៀក ព្រមទាំងកូនចៅ ភ.ព.
- ២៣៤- ឧ.ស.មាស ខេង និង ឧ.សិ.មួរ រូច ព្រមទាំងកូនចៅ ... ភ.ព.
- ២៣៥- ឧ.ស.ម៉ុង យឿនវណ្ណៈ និង ឧ.សិ.ប៉ក់ សុត្រសុន្តី+បុត្រ.. ភ.ព.
- ២៣៦- ឧ.ស.ម៉ែន សឿន ឧ.សិ.អៀង ណារី +កូន សយ វណ្ណា+កូនចៅ ភ.ព.

២៣៧-	ឧ.ស.ម៉ៅ ជុន និងមាតា យស សម្បត្តិ	ភ.ព.
២៣៨-	ឧ.ស.ម៉ៅ ម៉ន និង ឧ.សិ.ទួន យ៉ាន ព្រមទាំងកូនចៅ	ប.ប.
២៣៩-	ឧ.ស.ម៉ៅ វ៉ាន និង ឧ.សិ.ឆន់ សំបូរ ព្រមទាំងកូនចៅ	ភ.ព.
២៤០-	ឧ.ស.ម៉ៅ សយ និង ឧ.សិ.គង់ ចំរើន +បុត្រ+ចៅ	ភ.ព.
២៤១-	ឧ.ស.ម៉ៅ សុគន្ធន្ត និង ឧ.សិ.អ៊ឹង យ៉េកហួយ និងបុត្រ ..	ភ.ព.
២៤២-	ឧ.ស.ម៉ៅ ស្រិន និង ឧ.សិ.ទូច ស៊ុនហ៊ាន+បុត្រ+ចៅ.....	ភ.ព.
២៤៣-	ឧ.សិ.ម៉ៅ សុន្តា	ភ.ព.
២៤៤-	ឧ.សិ.យន់ គឹមជី និង កូនចៅ	ភ.ព.
២៤៥-	ឧ.ស.យន្ត សួន និង ឧ.សិ.តាំង ឈុងប៊ុយ +កូនចៅ	ភ.ព.
២៤៦-	ឯកឧត្តម យិន សារ៉ាន់ លោកជំទាវ អ៊ាន អេឡែន និងបុត្រ	ភ.ព.
២៤៧-	ឧ.សិ.យី ឆាយ ព្រមទាំងកូនចៅ	ភ.ព.
២៤៨-	ឧ.ស.យឹម ស៊ីមុន្នី និង ឧ.សិ.យូ ប៊ុលីន និងបុត្រ+ចៅ ...	ភ.ព.
២៤៩-	ឧ.សិ.យុន គឹមជី និង ឧ.សិ.ហ៊ុន ដារ៉ុង ព្រមទាំងកូនចៅ.	ភ.ព.
២៥០-	ឧ.ស.យូ ម៉េង និង ឧ.សិ.រេង ហ៊ាងស្រីពុំ	ក.ព.ស.
២៥១-	ឧ.ស.យ៉ាំ ស្រេន និង ឧ.សិ.អុល សេងលាង +បុត្រ.....	ភ.ព.
២៥២-	ឧ.ស.រស់ ស៊ីឡាង និង ឧ.សិ.ស្វាយ សាន	ភ.ព.
២៥៣-	ឧ.ស.រស់ សំណាង និង ឧ.សិ.ឈង ម៉ាក់នី ព្រមទាំងកូនចៅ.	ភ.ព.
២៥៤-	លោក រឿង សេដ្ឋា និង អ្នកស្រី នាង ជួនអេង +បុត្រ ..	ភ.ព.
២៥៥-	ឧ.សិ.រៀល យ៉ុន ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
២៥៦-	ឧ.សិ.សី ស៊ីវង្ស ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	ភ.ព.
២៥៧-	ឧ.សិ.សី ឡៃហ៊ាង និង ឧ.ស.តាំង សុងឈឹម+កូនចៅ ..	ភ.ព.
២៥៨-	ឧ.សិ.សី គុយហ៊ុរ និង ឧ.សិ.សី ហ្គេចឡាង+ស្វាមី+បុត្រ	ភ.ព.
២៥៩-	ឧ.សិ.សឹម អេង ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
២៦០-	លោក សឹម ពុយសី និង អ្នកស្រី ណាំ មួយ+កូនចៅ	ភ.ព.

២៦១-	ឧ.ស.លីម សេង និង ឧ.សិ.ទិន សន ព្រមទាំងកូនចៅ	ភ.ព.
២៦២-	ឧ.សិ.លីម ស្រង់ និង កូនចៅ	ភ.ព.
២៦៣-	ឧ.សិ.វណ្ណ មុនី និង កូនចៅ	ភ.ព.
២៦៤-	លោក វង្ស សោភ័ណ្ណ និង ឧ.ស. ឡោ គឹមលាង+មាតាបិតា.	ភ.ព.
២៦៥-	ឧ.ស.វ៉ាន់ ស៊ឹមវ៉ា និង ឧ.សិ.តាំង សានីតា ព្រមទាំងបុត្រ ...	ប.ប.
២៦៦-	ឧ.សិ.រៀន គង់ និង ស្វាមី+ឧ.សិ.ហុត វ៉ាន់ថា និងស្វាមី.	ភ.ព.
២៦៧-	ឧ.ស.វ៉ែន សាវូ និង ឧ.សិ.តូច លីណារ៉ា ព្រមទាំងបុត្រ...	ភ.ព.
២៦៨-	ឧ.ស.សយ ស៊ីផាន់ណា និង ឧ.សិ.ម៉ៅ សុផល+បុត្រ	ភ.ព.
២៦៩-	ឧ.សិ.សាម៉ុល គឹមធន់	ភ.ព.
២៧០-	ឧ.ស.ស៊ា បូរ៉ា និង ឧ.សិ.ប៊ុល បុទម+បុត្រ ស៊ា ស្នឹងីង ..	ភ.ព.
២៧១-	លោក ស៊ា រស់ និងអ្នកស្រី ញ៉ែប ដាវើត ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
២៧២-	ឧ.ស.សាន សុខគីន និង ឧ.សិ.ប៉ក់ សុត្រសេដ្ឋា +បុត្រ .	ភ.ព.
២៧៣-	ឧ.សិ.ស៊ុន លំអង ព្រមទាំងកូនចៅ	ស.វ.
២៧៤-	ឧកញ៉ា ស៊ុន សុខា និង លោកជំទាវ សុខា ផល្លី +បុត្រ+ចៅ	ភ.ព.
២៧៥-	ឧ.សិ.ស៊ីវ យក់លី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	ភ.ព.
២៧៦-	ឧ.ស.ស៊ីវ សោ និង ឧ.សិ.ស្រីង រូចលាង+បុត្រ	ភ.ព.
២៧៧-	ឧ.ស.ស៊ុន វ៉ា+យានថៃ+ឧ.ស.ស៊ុនម៉េងស្រ៊ុន+បូជុំស៊ុន ..	ភ.ព.
២៧៨-	ឧ.ស.ស៊ឹម យ៉ែកហួយ និងម្តាយ ឧ.សិ.វ៉ា គឹមស៊ី	ក.ព.ច.
២៧៩-	ឧ.សិ.សុខ ភួង និង ឧ.សិ.សុខ ផៃ ព្រមទាំងកូនចៅ	ភ.ព.
២៨០-	ឧ.ស.សុខ សារឿន ឧ.សិ.ទូច ម៉ុម ហោយឹម និងបុត្រ .	ភ.ព.
២៨១-	ឧ.សិ.សុខ សាអ៊ុក និង ឧ.សិ.រត្ន អេង ព្រមទាំងកូនចៅ	ភ.ព.
២៨២-	ឧកញ៉ា សុខ សុខា និង លោកជំទាវ ចាន់ លាង+បុត្រ ...	ភ.ព.
២៨៣-	ឧ.ស.ស៊ុយ ជូ និង ឧ.សិ.តាំង ទៀង ព្រមទាំងកូនចៅ ..	ភ.ព.
២៨៤-	ឧ.ស.សួរ សារឹម និង ឧ.សិ.បុង ផល្លី ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.

២៨៥-	ឯ.ឧ.សេក សេដ្ឋា និង លោកជំទាវ ដូង ដរីយ៉ា +បុត្រ ភ.ព.
២៨៦-	ឧ.សិ.សេង គីមលន់ ព្រមទាំងកូនចៅ ភ.ព.
២៨៧-	ឧកញ៉ា សេង ឆាយអ៊ូរ និង ឧ.សិ.កាំង ហ្គិចណៃ+បុត្រ+ចៅ ភ.ព.
២៨៨-	ឧ.សិ.សេង ស៊ាងអូយ និង ឧ.សិ.សេង ស៊ាងអ៊ឹម+ស្វាមី+បុត្រ ភ.ព.
២៨៩-	ឧ.ស.សេង ហេង និង ឧ.សិ.អៀ អៀមចេង ព្រមទាំងកូនចៅ ភ.ព.
២៩០-	លោក សែន សុវណ្ណវិទូ និងភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ ភ.ព.
២៩១-	ឧ.ស.សោម រតនៈ និង ឧ.សិ.ស៊ុប វណ្ណា ព្រមទាំងកូនៗ ... ភ.ព.
២៩២-	ឧ.ស.ស្នួន សុធីរី ភ.ព.
២៩៣-	ឧ.សិ.ស្នួន កស្យាណ ភ.ព.
២៩៤-	ឧ.សិ.ស្នួន ចរណៃ ភ.ព.
២៩៥-	ឧ.សិ.ស្នួន កញ្ជាវត្ត ភ.ព.
២៩៦-	ឧ.ស.ស្នួន ស្ងៀម និង ឧ.សិ.ញឹក ស៊ីថន ព្រមទាំងកូនចៅ ... ប.ប.
២៩៧-	ឯ.ឧ.ស្បោង សារ៉ាត់ លោកជំទាវ ស៊ាន ឈុនហេង+បុត្រ ក.ព.ស.
២៩៨-	ឧ.ស.ស្រួ ងាម និង ឧ.សិ.ហ៊ឹង នាង ព្រមទាំងកូនចៅ.... ភ.ព.
២៩៩-	ឧ.ស.ហ៊ាន រ៉ាវឿន និង ឧ.សិ.ប៉ែន បុត្តា ព្រមទាំងបុត្រ . ភ.ព.
៣០០-	ឧ.ស.ហ៊ឹម ឆែម និង ឧ.សិ.ឈូ ណៃ ភ.ព.
៣០១-	ឧ.ស.ហ៊ី អ៊ុនសេង និង ឧ.សិ.ហ៊ឹង ស៊ឹមណៃ+កូនចៅ ... ភ.ព.
៣០២-	ឧ.ស.ហុង ជ្រិន និង ឧ.សិ.ឡេង ចំរើន+កូនចៅ+ចៅទូត ប.ប.
៣០៣-	ឧ.សិ.ហ៊ុន ផេង និង ឧ.ស.យូ ហាក់ ភ.ព.
៣០៤-	ឧ.សិ.ហ៊ុន អ៊ុរ និង ឧ.សិ.កាន់ ឆឿង+ឧ.សិ.ហ៊ុន ហេង.. ភ.ព.
៣០៥-	ឧ.សិ.ហ៊ុយ សុខម៉ា និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ ភ.ព.
៣០៦-	ឧ.សិ.ហ៊ុយ ព្រឿងគិមស្រីង ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ ... ភ.ព.
៣០៧-	ឧ.សិ.ហ៊ុយ រ៉ារី និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ ភ.ព.
៣០៨-	ឧ.សិ.ហ៊ុយ សុមេតធី និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ ភ.ព.

៣០៩-	ឧ.សិ.ហួន ចាន់បូដា និងម្តាយ ឧ.សិ.ថៃ នាថ +បុត្រ និងចៅ .	ភ.ព.
៣១០-	ឧ.ស.ហេ អេន និង ឧ.សិ.កាំង ប៉ោទាង +កូនចៅ	ភ.ព.
៣១១-	ឧ.សិ.ហេង កែវជា និង ឯកឧត្តម ហេង បូរ៉ា+លោកជំទាវ	ភ.ព.
៣១២-	ឧ.សិ.ហេង ស៊ីវខេង និង បងប្អូន	កណ្តាល
៣១៣-	ឧ.ស.ហេង ឆែន និង ឧ.សិ.រស់ ម៉ាសី ព្រមទាំងបុត្រ .	ភ.ព.
៣១៤-	ឧ.សិ.ហែម វណ្ណា និង ឧ.សិ.ហែម វុឌ្ឍី +បុត្រ	ភ.ព.
៣១៥-	ឧ.ស.ឡាយ សុខុម និង ឧ.សិ.សួន ចន្ទា ព្រមទាំងបុត្រ .	ភ.ព.
៣១៦-	ឧ.ស.ឡាយ យូម៉េង និង ឧ.សិ.លោក ណាក់+បុត្រ+ចៅ	ភ.ព.
៣១៧-	ឧ.ស.ឡាយ អៀងម៉េង និង ឧ.សិ.លី តាំងគួយ (ផល)....	ភ.ព.
៣១៨-	ឧ.ស.ឡុង ហេង និង ឧ.សិ.ស៊ុយវី ព្រមទាំងកូនចៅ	ភ.ព.
៣១៩-	ឧ.សិ.ឡេ ណន និងកូនស្រី ហាច ព្រមទាំងកូនចៅ	ប.ប.
៣២០-	ឧ.សិ.ឡេង សុជាតិ	ភ.ព.
៣២១-	ឧ.ស.ឡោ ជិនអេង ព្រមទាំងកូនចៅ	ភ.ព.
៣២២-	ឧ.ស.ឡៅ ឈីវឃួយ និង ឧ.សិ.ផៃ ស៊ីវលាង+ញាតិមិត្ត	ភ.ព.
៣២៣-	ឧ.សិ.ឡាំង គីមសេង និង កូនចៅ	ភ.ព.
៣២៤-	ឯ.ឧ.អ៊ុត ប្រាំង និង លោកជំទាវ ញ៉ែម សេដ្ឋា+បុត្រចៅ	ភ.ព.
៣២៥-	ឧ.សិ.អ៊ុត លាងពិន ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
៣២៦-	លោក អ៊ុវ វិសាល និង អ្នកស្រី សុង ចន្ទា ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
៣២៧-	ឧ.ស.អ៊ុវ ភីរុណ និង ឧ.សិ.ឈឹម មីកុល ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
៣២៨-	ឧ.ស.អ៊ុក សាម៉ាណារ៉ា និង ឧ.សិ.ហ៊ាប តេង និងបុត្រ..	ភ.ព.
៣២៩-	ឧ.សិ.អ៊ុក លន់ ឧ.សិ.ធីវ ស៊ុមអយ និងក្រុមវេន ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
៣៣០-	ឧ.ស.អ៊ុក សំណាង និង ឧ.សិ.ប៉ាល់ ធីតា ព្រមទាំងកូនចៅ	ភ.ព.
៣៣១-	ឧ.សិ.អ៊ុច សានី និង ស្វាមី បុត្រ+ឧ.សិ.ឈួន សុ និងកូន	ភ.ព.
៣៣២-	ឧ.ស.អ៊ុន សុង និង ឧ.សិ.ឆាយ ម៉ាឡៃត+បុត្រ	ភ.ព.

៣៣៣-	ឧ.សិ.អៀង ឃឹម និង កូនចៅ	ភ.ព.
៣៣៤-	ឧ.សិ.អេង ផល និង ម្តាយ ហម ជន់	ភ.ព.
៣៣៥-	ឧ.សិ.ឯម សុខឃឹម និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
៣៣៦-	ឧ.ស.អិត ឆែវ៉ាន និង ឧ.សិ.ធាន ស៊ុនលី +បុត្រ+ចៅ ...	ភ.ព.
៣៣៧-	ឧ.ស.ប្លោក ដួនថៃ និង ឧ.សិ.ធាន ត្រលុច+បុត្រ+ចៅ...	ភ.ព.
៣៣៨-	ឧ.សិ.សាក់ សាំងអេង និង លោក សៀ ស្រី ព្រមទាំងកូនចៅ	ភ.ព.
៣៣៩-	ឧ.សិ.អិតឆេងស៊ី ក្រុមវេនថ្ងៃ២កើតវត្តព្រះពុទ្ធមានបុណ្យ	ភ.ព.
៣៤០-	ក្រុមឧ.សិ.អ៊ុក ស៊ីនួន វត្តសំពៅមាស	ភ.ព.
៣៤១-	ក្រុមឧ.សិ.ផាំង ស្រួយ វត្តទួលទំពូង	ភ.ព.
៣៤២-	ក្រុមព្រែកខ្ចិត ព្រែកលៀប និងទួលគោក	ភ.ព.
៣៤៣-	ក្រុមចាប់ម៉ុងឡេង+ឈាងហុង វេនន់កើតសំពៅមាស..	ភ.ព.
៣៤៤-	ក្រុមឧ.សិ.រស់ ជិន វេនប្រគេនភត្តព្រះសង្ឃ ១០ វត្ត	ភ.ព.
៣៤៥-	មណ្ឌលសិក្សាព្រះពុទ្ធសាសនាមណិវត្ត ខេត្តពោធិ៍សាត់.....	ព.ស.
៣៤៦-	ក្រុមពុទ្ធបរិស័ទស្រុកមង្គលបូរី+សិរីសោភ័ណ	ប.ម.ជ.
៣៤៧-	ក្រុមពុទ្ធបរិស័ទខេត្តសៀមរាប	ស.វ.
៣៤៨-	ក្រុមពុទ្ធបរិស័ទនៅទីក្រុងស៊ីដនី និងមែលប៊ិន	អូស្ត្រាលី

នាមពុទ្ធបរិស័ទដែលមានសន្ទុក
បរិច្ចាគប្រាក់បោះពុម្ពសៀវភៅនេះ

១	ភិក្ខុ ឈួម សម្បូរ និង ភិក្ខុ អុំ សារឿន+ពុទ្ធបរិស័ទវត្តពន្លឺពុទ្ធចក្រ ..	៥០០ \$
២	ឧ.ស.រសាម រតនៈ និង ឧ.សិ.ស៊ុប វណ្ណា ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ ..	៣០០ \$

៣	ឧកញ៉ា សុខ សុខា និងលោកជំទាវ ចាន់ ណាង ព្រមទាំងបុត្រ	៣០០ \$
៤	ឧ.ស.ជា សុខុម និង ឧ.សិ.អ៊ុន ពួន ព្រមទាំងបុត្រ	៣០០ \$
៥	កូនចៅ លោកយាយ ប៊ុន យ៉ាំ	៣០០ \$
៦	ឧ.សិ.ជួន ស្រី	៣០០ \$
៧	ឧកញ៉ា សេង ឆាយអ៊ូរ និង ឧ.សិ.កាំង ហ្គិចណៃ ព្រមទាំងបុត្រ	២០០ \$
៨	ឧ.ស.ច័ន្ទ សុខុម និង ឧ.សិ.តឹម ចន្ថា ព្រមទាំងកូនចៅ	២០០ \$
៩	ឧ.ស.វស់ ផាន និង ឧ.សិ.ឌី ម៉ុង ព្រមទាំងកូនចៅ	២០០ \$
១០	ក្រុមវេនឧ.សិ.អ៊ុក លន់ និង ឧ.សិ.ធីរី ស៊ឹមអយ	១៣០ \$
១១	ពុទ្ធបរិស័ទ មេមត់ ខេត្តកំពង់ចាម ៦៣០.០០០\$+	១១០ \$
១២	ឧ.ស.ឆាយ អ៊ុវសាំង និង ឧ.សិ.ហុង តឹមសៃ ព្រមទាំងបុត្រ ...	១០០ \$
១៣	ឯកឧត្តម អ៊ុត ប្រាំង លោកជំទាវ ញ៉ែម សេដ្ឋា ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ	១០០ \$
១៤	ឧ.សិ.ឆាយ សិន ព្រមទាំងបុត្រធីតា និងចៅ+ចៅទួត	១០០ \$
១៥	ឧ.ស.ពុច ប៉ោលាង និងឧ.សិ.ហ៊ុន ស៊ីវអៀង ព្រមទាំងបុត្រ	១០០ \$
១៦	CHHEM SOKRETH et PUTH KUNTHEA+Rothmony.Bunnawat...	១០០ \$
១៧	M. SU SOKUNORA et Mme INN VISAL+NARITA et RAKSA ...	១០០ \$
១៨	ឧ.ស.ប៊ូ ហោនាង និង ឧ.សិ.អ៊ុង វិទ្ធារី ព្រមទាំងបុត្រ	១០០ \$
១៩	លោកគ្រូបណ្ឌិត អឿ សៅ	១០០ \$
២០	ឧ.សិ.ច័ន្ទ បុប្ផណា ព្រមទាំងបុត្រ	១០០ \$
២១	ឧ.ស.ស្វាយ ហាំង ឧ.សិ.ទំ យ៉ម+កូនៗ ហៃ-នី+ចៅៗ ឌីណា-ខេមា ...	១០០ \$
២២	ឧ.សិ.តឹម សុខុន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០០ \$
២៣	ឧ.ស.វង្ស ម៉ៅ និង ឧ.សិ.ឆាន់ កាន់ជួង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០០ \$
២៤	ឧ.សិ.ឆាន់ ហៃកឹង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០០ \$
២៥	ឧ.សិ.ឌឹម កេសរណា ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០០ \$
២៦	ឧ.សិ.ឡុង នាងរំចនា និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	១០០ \$
២៧	ឧ.សិ.ហេង លាភ និង កូនចៅ	១០០ \$

២៨	ពុទ្ធបរិស័ទ ក្រុមសាមគ្គីក្រុងច្បារមន ខេត្តកំពង់ស្ពឺ	១០០ \$
២៩	ឧ.សិ.ឯក សារម៉េ និង កូនចៅ	១០០ \$
៣០	ឧ.សិ.កាន់ គីន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០០ \$
៣១	ឧ.សិ.ប័ក់ សុភាព ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០០ \$
៣២	ឧ.ស.ឡាយ សេង និង ឧ.សិ.ម៉ែន វណ្ណ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០០ \$
៣៣	ឧ.ស.ហេង ឆៃទិត និង ឧ.សិ.រស់ ម៉ាលី ព្រមទាំងបុត្រ	១០០ \$
៣៤	ឧ.ស.ធ្នាំ (ធម្ម) ប៊ុនស្រុន និង ឧ.សិ.យ៉ែម សូស្តី ព្រមទាំងបុត្រ ...	១០០ \$
៣៥	ឧ.សិ.ឈិន ណារី និង កូនចៅ	១០០ \$
៣៦	ឧ.ស.ឡុង ហេង និង ឧ.សិ.ស៊ុយ វី ព្រមទាំងកូនចៅ	១០០ \$
៣៧	ឧ.សិ.សូ វិឡា និង បងប្អូន កូនចៅ	១០០ \$
៣៨	ឧ.ស.លឹម ហុងលី និង ឧ.សិ.ស៊ុម តេងគី+បុត្រ លឹម ស៊ុវឡែង ...	១០០ \$
៣៩	ឧ.ស.វង្ស សោភ័ណ និង ឧ.សិ.ឡោ គីមលាង ព្រមទាំងបុត្រ	១០០ \$
៤០	ឯកឧត្តម យិន សារ៉ាន់ លោកជំទាវ អ៊ាន អេឡែន ព្រមទាំងបុត្រ	១០០ \$
៤១	ឧ.សិ.កាន់ គីន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០០ \$
៤២	ឧ.សិ.លីប៊ូលីន ស៊ុមប៊ូ ព្រមទាំងក្មួយ និង ចៅ	១០០ \$
៤៣	ឧ.សិ.តាំង ប៉េជីង ហោទន់ ព្រមទាំងក្រុមគ្រួសារកូនចៅ	១០០ \$
៤៤	ឧ.សិ.ជា សុណារី និង ក្មួយស្រី ជា សុមេធាធីតា	១០០ \$
៤៥	លុយ តេជះសាស្តា (ហៅម៉ុល)	៨០ \$
៤៦	ឧ.ស.ខុម ពុធដានី និង ឧ.សិ.គាប ពុទ្ធារិ	៦០ \$
៤៧	ក្រុមវេនប្រគេនភត្តព្រះសង្ឃតាមវត្តនានា ឧ.សិ.រស់ ជិន	៥៥ \$
៤៨	ឯកឧត្តម ថែម វីឡា លោកជំទាវ សុខា ស៊ុលីវណ្ណ និងបុត្រធីតា	៥០ \$
៤៩	ឧកញ៉ា ស៊ុន សុខា និងលោកជំទាវ សុខា ផល្លី ព្រមទាំងបុត្រ	៥០ \$
៥០	ឧ.សិ.ត្រា វ៉ានី និង ឧ.ស.ត្រា គិមពិសារ	៥០ \$
៥១	ឧ.ស.តាន់ ស៊ុនឡាយ និង ឧ.សិ.ឡេង គីមហ៊ុយ +បុត្រ+ចៅ ..	៥០ \$
៥២	ឧ.សិ.ស្រង់ អៃ ព្រមទាំងបុត្រ និង ចៅ	៥០ \$

៥៣	ឧ.សិ.សឹម ស៊ីនេង ព្រមទាំងកូនចៅ	៥០ \$
៥៤	ឧ.សិ.មឿង ឡាំងហាយ និង ឧ.សិ.អ៊ុត នារី ព្រមទាំងកូនចៅ	៥០ \$
៥៥	ឧ.ស.អៀង ឆាយ និង ឧ.សិ.អៀ កេសរ ព្រមទាំងបុត្រ	៥០ \$
៥៦	ឧ.ស.ណៃ សារិន និង ឧ.សិ.ជា សុភី	៥០ \$
៥៧	ឧ.ស.កែម សុគន្ធ និង ឧ.សិ.ជា សុភាព	៥០ \$
៥៨	ឧ.ស.ហ៊ុន មុល និង ឧ.សិ.ជា សុផា	៥០ \$
៥៩	ឧ.សិ.ពិន សាត	៥០ \$
៦០	ឧ.ស.យន្ត សួន និង ឧ.សិ.តាំង ឈុងប៊ុយ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	៥០ \$
៦១	ឯកឧត្តម ម៉ា ស៊ុនហួត និងលោកជំទាវ ណាំង ណារី+បុត្រចៅ	៥០ \$
៦២	ឧ.ស.ហាន សិហៈ និង ឧ.សិ.សុខ ពិសិ	៥០ \$
៦៣	ភិក្ខុអគ្គមន្ត្រី នូវ ប្លូរ៉ា និង វរធម្មោ ហ៊ុំ ជីតៅ	៥០ \$
៦៤	លុយ សោភ័ណនារី និង បុត្រ	៥០ \$
៦៥	ឧ.សិ.វស់ សុផល និង កូន សុន	៥០ \$
៦៦	ឧ.ស.ប៉ាត់ គឹមស៊ិន និង ឧ.សិ.សៀក យាម ព្រមទាំងកូនចៅ	៥០ \$
៦៧	ឧ.ស.កាំង ង៉ែត និង ឧ.សិ.តាង គន្ធពិដោរ ព្រមទាំងបុត្រ	៥០ \$
៦៨	ឧ.ស.ហ៊ុន អ៊ុវ និង ឧ.សិ.កាន់ ឆឿង ព្រមទាំងកូនចៅ	៥០ \$
៦៩	ឧ.សិ.កេត ជ្រាច ព្រមទាំងកូនចៅ	៥០ \$
៧០	ឧ.សិ.យឹម ឡាង ហៅ អ៊ុយ ព្រមទាំងកូនចៅ	៥០ \$
៧១	ឯកឧត្តម អ៊ុំ សុផា និង លោកជំទាវ ព្រមទាំងកូនចៅ	៥០ \$
៧២	ឧ.ស.ស្នួន សៀប និង ឧ.សិ.ញឹក ស៊ីថន ព្រមទាំងកូនចៅ	៥០ \$
៧៣	ឧ.ស.សាយ សុគន្ធ និង ឧ.សិ.គង់ គឹមស្រួយ ព្រមទាំងកូនចៅ	៥០ \$
៧៤	ឧ.សិ.ជា ផល្លា និង បុត្រ	៥០ \$
៧៥	ភិក្ខុ បិតធម្មោ សៅ នោ	៥០ \$
៧៦	ឧ.សិ.ងួន ឆវ័ណ្ណ	៥០ \$
៧៧	ឧ.ស.ព្រុំ សុន និង ឧ.សិ.ស៊ុន យុត ព្រមទាំងកូនចៅ	៥០ \$

៧៨	ឧ.សិ.បេ សែង័ម	៥០ \$
៧៩	ឧ.សិ.ធាំង ស្រួយ ព្រមទាំងបុត្រ និង ចៅ	៥០ \$
៨០	ឧ.សិ.អ៊ឹង សាន ព្រមទាំងកូនចៅ	៥០ \$
៨១	ឧ.ស.ជីម អេងស្រីន និង ឧ.សិ.វ៉ា សុខគីន ព្រមទាំងកូនចៅ	៥០ \$
៨២	ឧ.ស.វ៉ា គង្គា	៥០ \$
៨៣	ឧ.សិ.ពុំ សុគន្ធារិ +កូនៗ ដានី-វិណែត +ចៅៗ ទិតា	៤០ \$
៨៤	ឧ.ស.យូ ម៉េង និង ឧ.សិ.រេង ហាំងស្រីពុំ ព្រមទាំងបុត្រ	៤០ \$
៨៥	ឧ.សិ.សាម៉ុល គីមធន់	៤០ \$
៨៦	ឧ.ស.យុំ ប្រេន និង ឧ.សិ.អ៊ុល សេងលាង ព្រមទាំងកូនចៅ	៤០ \$
៨៧	ឧ.ស.ហេ អេន និង ឧ.សិ.កាំង ប៉ៅឡេង ព្រមទាំងកូនចៅ	៤០ \$
៨៨	ឧ.សិ.ហេង ស៊ីវខេង និង បងប្អូន	៤០ \$
៨៩	ឧ.ស.ហ៊ុយ កេង និងឧ.សិ.លីម គៀម ព្រមទាំងបុត្រ	៣០ \$
៩០	ឧ.សិ.ហូ វ៉ាន់ណៃ ព្រមទាំងកូនចៅ	៣០ \$
៩១	ឧ.ស.ស្នួន សៀប និង ឧ.សិ.ញឹក ស៊ុចន ព្រមទាំងកូនចៅ	៣០ \$
៩២	លោកអាចារ្យ សេង លន	៣០ \$
៩៣	ឧ.ស.មួង យឿនវណ្ណៈ និង ឧ.សិ.ប៉ក់ សុត្រសន្តិ ព្រមទាំងកូនចៅ ...	៣០ \$
៩៤	ឧ.ស.សាន សុខគីន និង ឧ.សិ.ប៉ក់ សុត្រសេដ្ឋា ព្រមទាំងកូនចៅ ...	៣០ \$
៩៥	ឧ.ស.ហ៊ាន់ ហេង និង ឧ.សិ.មៀង ផណ្ណា ព្រមទាំងបុត្រ	៣០ \$
៩៦	លោក លីម ពួយសិ និង អ្នកស្រី ណាំ មួយ ព្រមទាំងកូនចៅ	៣០ \$
៩៧	ឧ.សិ.ជា ថាវ	៣០ \$
៩៨	ភិក្ខុបញ្ញាបដ្ឋោតោ ទេព បញ្ញា និង សាមណេរ សុខ លាងឆាយ ...	៣០ \$
៩៩	ឧ.ស.ទិត្យ វណ្ណចន និង ឧ.សិ.យុត វណ្ណថា ព្រមទាំងកូនចៅ	៣០ \$
១០០	ឧ.ស.ឡឹម ក្រហម និង ឧ.សិ.តាំង ធីយន ព្រមទាំងបុត្រ	២៥ \$
១០១	ឧ.សិ.លីម ផលវិទ្យា និងក្មួយ វុណ ភក្តី	២៥ \$
១០២	ឧ.សិ.ចុង ថ្ម និង កូនចៅ	២៥ \$

១០៣	ឧ.សិ.ញ៉ែម ទេពប៊ូរី និង សួរ សេរីន ព្រមទាំងកូនចៅ	២២ \$
១០៤	ឧ.សិ.យុគ ជា និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	២០ \$
១០៥	ឧ.ស.កៅ សេក និង ឧ.សិ.យី សាកុណ ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ \$
១០៦	ឧ.សិ.សំណាង ស្រីពៅ និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	២០ \$
១០៧	ឧ.ស.គួង លាងផេង និង ឧ.សិ.ជួ ស្នំហៀង ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ	២០ \$
១០៨	ឧ.សិ.សិម ឈីវិធី និង កូនចៅ	២០ \$
១០៩	ឧ.ស.អ៊ឹង ហេង និង ឧ.សិ.យ៉ែម សុធារី ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ \$
១១០	ឧ.ស.កាង ប៉ែងហាក់ និង ឧ.សិ.អេង ភានី	២០ \$
១១១	នាង គឹមស៊ាង	២០ \$
១១២	ឧ.សិ.នាង ហ៊ុន + តាន់ រុំទ្វា	២០ \$
១១៣	ឧ.ស.តាន់ ប៊ុន និង កូនចៅ	២០ \$
១១៤	ឧ.ស.លីម លាង និង ឧ.សិ.គាត ស៊ុន ព្រមទាំងបុត្រ	២០ \$
១១៥	ឧ.ស.ផុក ស៊ីផា និង ឧ.សិ.ម៉ម ម៉ាឡា ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ \$
១១៦	ឧ.សិ.ឈុន មុំ និង ឧ.សិ.រត្ន ផល្លី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	២០ \$
១១៧	លោក ផាយ រឿន និង លោកស្រី រត្ន សុភាព ព្រមទាំងបុត្រ .	២០ \$
១១៨	ឧ.សិ.រត្ន សុខា ព្រមទាំងបុត្រ និង ចៅ	២០ \$
១១៩	ឧ.សិ.នេត នារភី និង គ្រួសារ ព្រមទាំងបុត្រ	២០ \$
១២០	ឧ.ស.ប្លោក យិត និង ឧ.សិ.ស៊ូ ស៊ឹម ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	២០ \$
១២១	ឧ.ស.យិច ឈិន និង ឧ.សិ.តែ សុម៉ាលី (ប៊ូយ) ព្រមទាំងកូនចៅ ..	២០ \$
១២២	លោក គឹម ឡុង និង អ្នកស្រី កាំង ដានី ព្រមទាំងបុត្រ	២០ \$
១២៣	ឧ.ស.មាស ចាន់ណារ៉ា និង ឧ.សិ.សុខ ស៊ាងណេង ព្រមទាំងបុត្រ ..	២០ \$
១២៤	ឧ.ស.សុខ លាងហ៊ាប និង ឧ.សិ.សុភ័ណ្ណ ព្រមទាំងបុត្រ	២០ \$
១២៥	ឧ.សិ.ជីវ រ៉ូចម៉េង និង កូនចៅ	២០ \$
១២៦	ឧ.សិ.ម៉ា អេងហ៊ុន+លោក តាំង ហេង និង អ្នកស្រី កែ វ៉ានី	២០ \$
១២៧	ឧ.សិ.អ៊ូវ មុយអ៊ី ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ \$

១២៨	ឧ.ស.ក្រែម ហាន និង ឧ.ស.យិន ជានី ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ \$
១២៩	ឧ.ស.អុំ សៀង និង កូនចៅ	២០ \$
១៣០	ឧ.ស.ការម្យ (ហៅភី) និង ឧ.ស.ធួ សុជាតា+ បុត្រ អមរា	២០ \$
១៣១	ឧ.ស.នេត សយ និង ឧ.ស.លាង អេងនា ព្រមទាំងកូនចៅ ..	២០ \$
១៣២	ឧ.ស.នង តែលាង និង កូនចៅ	២០ \$
១៣៣	ឧ.ស.ហុង ជ្រិន និង ឧ.ស.ឡេង ចំរើន ព្រមទាំងកូនចៅ និងចៅទូត	២០ \$
១៣៤	ឯកឧត្តម នួន សំអាត និងលោកជំទាវ ម៉េង ផាន់ណូរ៉ា+កូនចៅ .	២០ \$
១៣៥	ឧ.ស.ស្រី សម្បត្តិ និង ឧ.ស.គាង លក្ខិណា	២០ \$
១៣៦	ឧ.ស.ពៅ ចន និង ឧ.ស.ទឹម ឆែអាន	២០ \$
១៣៧	ឧ.ស.ហាង គិន និង កូនចៅ	២០ \$
១៣៨	អ្នកស្រី តាំង សូងឆេង និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	២០ \$
១៣៩	ឧ.ស.ង៉ុវ គា និង ឧ.ស.ឈួន គីមអេង ព្រមទាំងបុត្រ	២០ \$
១៤០	ឧ.ស.យិន យិន និង កូនចៅ	២០ \$
១៤១	ឧ.ស.ប៊ុត ម៉ាលី ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ \$
១៤២	ឧ.ស.ប៊ុត សារីវី និង ឧ.ស.និន រ៉ន ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ \$
១៤៣	ឧ.ស.ប៊ុត សេដាដួង និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	២០ \$
១៤៤	ឧ.ស.លីម សេង និង ឧ.ស.ទិន សន ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ \$
១៤៥	ឧ.ស.ម៉ុង ឈីវី និង ឧ.ស.ប៊ុច ប៊ុឡាយ	២០ \$
១៤៦	ឧ.ស.ម៉ៅ ស្រិន និង ឧ.ស.ទូច ស៊ិនហ៊ិន ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ \$
១៤៧	ឧ.ស.ហោ គីមស្រស់	២០ \$
១៤៨	ឧ.ស.អ៊ុន ឡាង និង ឧ.ស.រោគ ច្រិប ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ \$
១៤៩	ឧ.ស.សេន សារីង	២០ \$
១៥០	ឧ.ស.មែន យុន និង ឧ.ស.ព្រំ សារី ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ \$
១៥១	ឧ.ស.ហ៊ុម ម៉ានិច និង ម្តាយ ទូច មារិទ្ធ	២០ \$
១៥២	ឧ.ស.មាស ឆរី និង បុត្រ	២០ \$

១៥៣	ឧ.ស.ធី អ្នកស្រី ស្រែង ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ \$
១៥៤	ឧ.សិ.គូ រេងគុយ និង ឧ.សិ.គូ ជី ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ \$
១៥៥	ឧ.ស.សាម ទ្រី និង ឧ.សិ.ទូច សុបញ្ញាណារី	២០ \$
១៥៦	ឧ.សិ.អៀវ អៀមចេង និង កូនចៅ	២០ \$
១៥៧	ឧ.សិ.វណ្ណ មុនី និង កូនចៅ	២០ \$
១៥៨	ឧ.សិ.រិន ចិន្តា និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	២០ \$
១៥៩	ឧ.ស.ខៀវ រៀប និង ឧ.សិ.ប៉ៅ គឹមស្រ្រាង ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ \$
១៦០	ឧ.ស.តាក គីអាំង និង ឧ.សិ.ឱម លាងគ្រី +កូន តាក វិវរណ្ណ+ចៅ ..	២០ \$
១៦១	លោកតា ទីវ លីវគី និង លោកយាយ ផ្លុង ថូ ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ \$
១៦២	ឧ.សិ.ឈួន សុ និង កូន ហួត ស្រី +សួន ម៉ាសី	២០ \$
១៦៣	ឧ.សិ.អាយ ស្លឹក និង ឧ.សិ.សុខ ម៉េង	២០ \$
១៦៤	ឧ.ស.ជាន យ៉ែត និង ឧ.សិ.សុក ចេង ព្រមទាំងបុត្រ +ចៅ	២០ \$
១៦៥	ឧ.ស.ម៉ៅ សយ និង ឧ.សិ.គង់ ចំរើន ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ \$
១៦៦	ឧ.ស.ឡៅ លីវឃួយ និង ឧ.សិ.ផៃ ស៊ីវលាង ព្រមទាំងកូនចៅ .	២០ \$
១៦៧	ឧ.ស.លន់ គឹមស៊ុយ ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ \$
១៦៨	ឧ.សិ.សឹម ស្រីប៊ុច	២០ \$
១៦៩	ឧ.ស.ជា សុថារី (ហៅកុយ) និង ឧ.សិ.គឹម លឹម + កូនចៅ	២០ \$
១៧០	ឧ.សិ.ហ៊ុន សុផា និង កូនចៅ	២០ \$
១៧១	លោកតា គាំង និង លោកយាយ ស៊ុំ ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ \$
១៧២	ឧ.សិ.លឹម ប៊ូ ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ \$
១៧៣	ឧ.សិ.ឈៀង ប៊ុច ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ \$
១៧៤	ឧ.សិ.ជា វណ្ណាត និង កូនចៅ	២០ \$
១៧៥	ឧ.សិ.គួយ យេកហាំង និង កូនចៅ	២០ \$
១៧៦	ឧ.សិ.គ្រុយ ភាស់ និង កូនចៅ	២០ \$
១៧៧	ឧ.សិ.អេង គឹមមុយ និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	២០ \$

១៧៨	ឧ.សិ.សេង គីមលន់ និងចៅ សេង សុមេច	២០ \$
១៧៩	លោក សេង វ៉ានី និង ភរិយា	២០ \$
១៨០	ឧ.សិ.សី ឡៃហាំង និង ស្វាមី ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ \$
១៨១	ឧ.សិ.គង់ គីមស្រួយ និង ឧ.ស.សាយ សុគន្ធ ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ \$
១៨២	ឧ.សិ.ហុត ម៉ាឡៃ ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ \$
១៨៣	ឧ.ស.មុច កុយ និង កូនចៅ	២០ \$
១៨៤	ឧ.ស.ខៀវ សារឿន និង កូនស្រី ខៀវ វុត្តា	២០ \$
១៨៥	ឧ.ស.ស៊ីវ សៅ និង ឧ.សិ.ត្រាំង រូចលាង ព្រមទាំងបុត្រ	២០ \$
១៨៦	ឧ.សិ.ខេង លាភានី (ភា) និងម្តាយ ឈរ ហុកសិវី	២០ \$
១៨៧	ឧ.សិ.ទី ចន្ទា និង កូយៗ	២០ \$
១៨៨	ឧ.សិ.ក្រៀល ស៊ុយ៉ា ប៉ុនលាង ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ \$
១៨៩	ឧ.សិ.ប៊ុត ច័ន្ទបុញ្ញ និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	២០ \$
១៩០	ឧ.ស.ឃួន ឃឿន និង មាតាបិតា ព្រមទាំងបុត្រ	២០ \$
១៩១	ឧ.សិ.ឡឿ ស៊ីឌីម និង ស្វាមី ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ \$
១៩២	ឧ.ស.អៀ ប៉ុនគាង និង ឧ.សិ.សិម មួយហាំង ព្រមទាំងកូនចៅ ...	២០ \$
១៩៣	ឧ.ស.ទៀង វ៉ាន់ថា និង ឧ.សិ.សន ទូច ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ \$
១៩៤	ឧ.សិ.ទិត្យ ស៊ុន និង ស្វាមី ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ \$
១៩៥	ឧ.សិ.ទី ស្រេង និង ឧ.សិ.លន់ គីមអេង ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ \$
១៩៦	ឧ.ស.ប៊ុត ង៉ា និង ឧ.សិ.ជុង គីម ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ \$
១៩៧	ឧ.ស.គុយ សុផន ឧ.សិ.ខាត់ កាន និងកូនចៅ+ចៅទ្វេត	១៥ \$
១៩៨	ឧ.សិ.មៀច ខេម និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១៥ \$
១៩៩	ឧ.សិ.អ៊ឹម យ៉ាន ព្រមទាំងកូនចៅ	១៥ \$
២០០	ឧ.សិ.ទី សុផិ+ឧ.សិ.យ៉ា សុខគីម+ឧ.សិ.ស្រី វណ្ណី និងស្វាមី+បុត្រ ...	១៥ \$
២០១	ឧ.សិ.មាស សិដា	១៥ \$
២០២	ឧ.សិ.ច្រឹង គីមស្រី ព្រមទាំងកូនចៅ	១៥ \$

២០៣	ឧ.ស.អ៊ីវ ភីរុណ និង ឧ.ស.លឺម មីកុល ព្រមទាំងបុត្រ	១៥ \$
២០៤	ឧ.ស.អ៊ុង សាប៊ិន និង ឧ.ស.ពត ណាន់ ព្រមទាំងបុត្រ	១៥ \$
២០៥	ភិក្ខុញាណសារោ សំ បុរី និង ញោមប្រុសស្រី	១៥ \$
២០៦	ភិក្ខុ យឿន សុវណ្ណយ៉ារ៉ា និង ញោមប្រុសស្រី	១៥ \$
២០៧	ឧ.សិ.ដួង សារមៀន ព្រមទាំងកូនចៅ	១៥ \$
២០៨	ឧ.សិ.ប៉ាង និម និង ឧ.សិ.អ៊ុច ណារី ព្រមទាំងកូនកួយ	១៣ \$
២០៩	ឧ.ស.សួស សាផល និង ឧ.សិ.ស៊ឹម វណ្ណនី ព្រមទាំងកូនចៅ	១២ \$
២១០	ឧ.សិ.ជ្រុន ស៊ីដេត	១២ \$
២១១	ឧ.ស.អ៊ុន ម៉យ និង ឧ.សិ.ជ្រុន ម៉ាក់ឡែន ព្រមទាំងកូនចៅ	១២ \$
២១២	ឧ.ស.សិម ឆាយ និង ឧ.សិ.ជ្រុន ម៉ាច ព្រមទាំងកូនចៅ	១២ \$
២១៣	ឧ.សិ.ច័ន្ទ ណារឿន	១២ \$
២១៤	ឧ.សិ.ជ្រុន ស៊ីថាត និង កួយ +ចៅ	១២ \$
២១៥	ឧ.ស.ជ្រុន មករា និង ឧ.សិ.អេន ព្រមទាំងបុត្រី	១២ \$
២១៦	ឧ.សិ.ឆាយ ម៉ាលីកូណ៍	១២ \$
២១៧	ឧ.ស.សួស ធីដេត និង ឧ.សិ.ឆាយ ម៉ាលីន ព្រមទាំងបុត្រ	១២ \$
២១៨	ឧ.ស.អ៊ុន សុង និង ឧ.សិ.ឆាយ ម៉ាឡែត ព្រមទាំងបុត្រ	១២ \$
២១៩	ឧ.ស.ទួច ថារីវិទូ និង ឧ.សិ.ឆាយ ម៉ាលីកា ព្រមទាំងបុត្រី	១២ \$
២២០	ឧ.ស.សុខ ច័ន្ទភក្ដី និង ឧ.សិ.ឆាយ ម៉ាលីគន្ធី	១២ \$
២២១	កុមារី សុង សុទិនាត+កុមារា សុង សិរីរុង+កុមារា សុង សំណាង ...	១២ \$
២២២	កុមារី សួស ដេលីយ៉ា + កុមារី សួស ដេលីពុសា	១២ \$
២២៣	កុមារី ជ្រុន កុណ្ណសី	១២ \$
២២៤	កុមារី ថារី វិទូប៊ីតា	១២ \$
២២៥	ឧ.ស.ហេង វិន្ទ ព្រមទាំងក្រុមគ្រួសារ	១១ \$
២២៦	កុមារា ចែម វណ្ណវរបូទិ និង កុមារា ចែម ចេស្ដា	១០ \$
២២៧	លោកស្រី សុខា គងពិសី និង ស្វាមី	១០ \$

២២៨	លោក នុត អ៊ុន វិណារ៉ា និងលោកស្រី សុខា អ៊ុនវ៉ែន	១០ \$
២២៩	ឧ.សិ.ហ៊ុំ វ៉ែន (ហៅប៊ុច) +បុត្រ និងកុមារី ថែម រស់សាន្តសិរីវឌ្ឍនា	១០ \$
២៣០	លោកយាយ យឹម ស៊ុយ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
២៣១	ឧ.សិ.គី គឹមហាប់ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០ \$
២៣២	ឧ.ស.ម៉ោល អាន និង ឧ.សិ.ប៉ាល់ ឡាអ៊ុំ	១០ \$
២៣៣	ឧ.សិ.ឆេង អៀង ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
២៣៤	ឧ.សិ.ឡុង មុនីបញ្ញា ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
២៣៥	ឧ.សិ.សុខា កាត់ដេរ	១០ \$
២៣៦	ឧ.ស.ទុយ ដាវ និង កូន ឧ.សិ.វី	១០ \$
២៣៧	ឧ.សិ.ឡោ រ៉ូចឡេង ព្រមទាំងបុត្រ និង ចៅ	១០ \$
២៣៨	ឧ.ស.យូ ទ្រី និង ឧ.សិ.ឡោ ស៊ីវនី	១០ \$
២៣៩	ឧ.ស.ឡាក់ ឡាយ និង ឧ.សិ.ឡោ ស៊ីវប៊ុន	១០ \$
២៤០	ឧ.ស.លាម ឈា និង ឧ.សិ.ឡោ ស៊ីវប៉ារ៉ូ	១០ \$
២៤១	ឧ.សិ.ឡោ ស៊ីវផែ	១០ \$
២៤២	ឧ.ស.កាង អេងម៉េង និង ឧ.សិ.ឡាយ ស៊ីវហុង ហៅមួយ	១០ \$
២៤៣	ឧ.សិ.ហាយ ម៉ន្តឆី	១០ \$
២៤៤	ឧ.សិ.ហ៊ុន ហេង	១០ \$
២៤៥	ឧ.សិ.ហ៊ុន ផេង និង ឧ.ស.យូ ហាក់	១០ \$
២៤៦	ឧ.ស.សែន សុវណ្ណវិទ្ធី និង ឧ.សិ.យន់ ចន្ទា ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
២៤៧	ឧ.ស.យន់ កៅ និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
២៤៨	ឧ.ស.នាក់ លៀម និង ភរិយា	១០ \$
២៤៩	ជឹង សេរីមរកត+ជឹង សេរីបុត្រ+មាតាបិតា+ដាវ សុវណ្ណរាជ	១០ \$
២៥០	ឧ.សិ.ស៊ឹម កញ្ជារី + សួន សារីណូ	១០ \$
២៥១	ឧ.សិ.គយ សាយ និង ឧ.ស.សារិន សួន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
២៥២	សុកជាពេជ្រ + ផេង វិសិដ្ឋ + មាតាបិតា	១០ \$

២៥៣	ឧ.ស.ដាវ សែ និង ឧ.ស.ងួន ស៊ីវិលីម + ឧ.ស.ផាន់ ស្រីនាង	90 \$
២៥៤	ឧ.ស.ប៉ែន សឿន និង ឧ.ស.អ៊ែម ម៉ុ ព្រមទាំងកូនចៅ	90 \$
២៥៥	ឧ.ស.អ៊ូ សុខុម និង ឧ.ស.ផេង មួយ ព្រមទាំងកូនចៅ	90 \$
២៥៦	ឧ.ស.ផេង យាង និង ឧ.ស.សាំង លី	90 \$
២៥៧	ឧ.ស.អ៊ូ ហុង + កូន តាន់ បូនីន + ចៅ និច ធី	90 \$
២៥៨	ឧ.ស.អ៊ូ ហុង និង ឧ.ស.ស៊ុម កញ្ជារី	90 \$
២៥៩	ឧ.ស.អ៊ូ ចាន់សុខា +ឧ.ស.ម៉ារីចំរើន +កូនចៅព្យាតិមិត្ត	90 \$
២៦០	Mr.JohnE Moller+GlennE Moller+Margret olsheskie	90 \$
២៦១	Donald Joseph Me Coy Jr +Pen Bunnak+Elizabeth	90 \$
២៦២	ឧ.ស.ប៊ុច ហុង និង ឧ.ស.ប៊ុច អេង ព្រមទាំងធម្មមិត្ត	90 \$
២៦៣	ឧ.ស.អ៊ីង ម៉េងរុង និង ឧ.ស.អ៊ីង ម៉េងឈុន ព្រមទាំងធម្មមិត្ត	90 \$
២៦៤	ឧ.ស.គង់ សារ៉េត និង ឧ.ស.ឃុត គីម ព្រមទាំងធម្មមិត្ត	90 \$
២៦៥	ឧ.ស.កែវ ថន និង ឧ.ស.អុំ សុផាត ព្រមទាំងធម្មមិត្ត	90 \$
២៦៦	ឧ.ស.អ៊ុន នាង និង ឧ.ស.ចាន់ សារ៉េត ព្រមទាំងធម្មមិត្ត	90 \$
២៦៧	ឧ.ស.នីម វណ្ណី និង បុត្រ	90 \$
២៦៨	ឧ.ស.ទិត្យ នារី ព្រមទាំងកូនចៅ	90 \$
២៦៩	ឧ.ស.ស៊ុន គុម និង កូនកួយ	90 \$
២៧០	ឧ.ស.ដួង ដារីយ៉ា និង កូនចៅ	90 \$
២៧១	លោក ត្រី បូរិន និង អ្នកស្រី ម៉ៅ គីមដាវ ព្រមទាំងបុត្រ	90 \$
២៧២	ឧ.ស.ថេង បាយ ព្រមទាំងកូនចៅ	90 \$
២៧៣	ឧ.ស.ឯក សារី និង ប្អូនប្រុស	90 \$
២៧៤	ឧ.ស.តាំង អៀងស៊ុយ និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	90 \$
២៧៥	ឧ.ស.ប្រាក់ ច័ន្ទសុខា និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	90 \$
២៧៦	ឧ.ស.សំ សោភ័ណ្ណ និង ស្វាមី ព្រមទាំងកូនចៅ	90 \$
២៧៧	ឧ.ស.ណា អ៊ាន និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ +ចៅ	90 \$

២៧៨	ឧ.សិ.តែ គីមឡេង និង ឧ.សិ.សោម ជី ព្រមទាំងកូនចៅ	90 \$
២៧៩	ឧ.សិ.សេង លីមហួន និង ស្វាមី ព្រមទាំងកូនចៅ	90 \$
២៨០	ឧ.សិ.គង់ ប៊ុន្នា និង ឧ.សិ.គីម សុភាព + ស្វាមី + បុត្រ	90 \$
២៨១	ឧ.សិ.ឡូ សែការ ព្រមទាំងកូនចៅ	90 \$
២៨២	ឧ.សិ.តិច ណារី និង ឧ.សិ.ហួន សុផល ព្រមទាំងកូនចៅ	90 \$
២៨៣	ឧ.សិ.មាស មុត និង ឧ.សិ.យ៉ង់ ចន្ទ ព្រមទាំងបុត្រ	90 \$
២៨៤	លោកស្រីវេជ្ជ.គង់ សោភា ព្រមទាំងក្រុមគ្រួសារ	90 \$
២៨៥	លោក ឆិល ផាត និង លោក គង់ ចន្ទា + ភរិយា និង បុត្រ	90 \$
២៨៦	លោកស្រី សុខ ជា ព្រមទាំងស្វាមី និង បុត្រ	90 \$
២៨៧	លោកស្រី ឡុង វុទ្ធី ព្រមទាំងស្វាមី និង បុត្រ	90 \$
២៨៨	ឧ.ស.អ៊ុយ ចេង និង ឧ.សិ.ហ៊ុយ លានហិ ព្រមទាំងបុត្រ	90 \$
២៨៩	ឧ.ស.អ៊ុក មឿន និង ឧ.សិ.ហ៊ុយ លានទី ព្រមទាំងបុត្រ	90 \$
២៩០	ឧ.ស.លីម ទន និង ឧ.សិ.ម៉ា កែមណារី ព្រមទាំងបុត្រ	90 \$
២៩១	ឧ.ស.ប៊ូង ទ្រី និង ឧ.សិ.ហ៊ុយ លានអ៊ឹង ព្រមទាំងបុត្រ	90 \$
២៩២	ឧ.ស.ហ៊ីស សុរិយា និង ភរិយា + បុត្រ	90 \$
២៩៣	ឧ.ស.អ៊ុង គីមសាន និង ឧ.សិ.រត្ន អឿង ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ ...	90 \$
២៩៤	ឧ.ស.ទីង គីមហេង និង ឧ.សិ.ឡៅ សាមីលី ព្រមទាំងបុត្រ	90 \$
២៩៥	ឧ.ស.ស្នូ យិន និង ឧ.សិ.ហ៊ុយ យ៉េង ព្រមទាំងបុត្រ	90 \$
២៩៦	ឧ.ស.ទន់ កាណែល និង ឧ.សិ.ទ្រី លាងធីម ព្រមទាំងបុត្រ.....	90 \$
២៩៧	ឧ.ស.ម៉ៃ ឌុល និង ឧ.សិ.ហ៊ុង សុំ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	90 \$
២៩៨	ឧ.ស.ជា សុខុម និង ឧ.សិ.ងួន គីមអ៊ុវ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	90 \$
២៩៩	ឧ.ស.គ្រួច ឡាំង និង ឧ.សិ.យិន ពណ្ណាំង ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ ..	90 \$
៣០០	ឧ.ស.ស្រី វណ្ណា និង ឧ.សិ.គ្រួច សុមាលី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ ..	90 \$
៣០១	ឧ.ស.វ៉ាន វ៉ាន និង ឧ.សិ.វ៉ាន អុំ ព្រមទាំងកូនចៅ	90 \$
៣០២	ឧ.ស.កឹក សុវណ្ណ និង ឧ.សិ.លី សុខា ព្រមទាំងបុត្រ	90 \$

៣០៣	ឧ.ស.ជា ខេង និង ឧ.ស.សៀង យូណាក ព្រមទាំងបុត្រ +ចៅ	១០ \$
៣០៤	ឧ.ស.ឈៀ តុន និង ឧ.ស.ប៉ាស់ សុខុម ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
៣០៥	ឧ.ស.ប៊ុត សម្បត្តិ និង ឧ.ស.ប៊ុត ប៊ុនថន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
៣០៦	ឧ.ស.ជា គ្រី និង កូនចៅ	១០ \$
៣០៧	ឧ.ស.ជន ឈាងសី និង ឧ.ស.ហាំ លន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
៣០៨	ឧ.ស.អូយ មិនា និង ឧ.ស.ចេង យិកលន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
៣០៩	លោក ជាង វ៉ាន់ធី និង អ្នកស្រី ឆេង គឹមហៀក ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
៣១០	ឧ.ស.ជ័យ ជួនសុផល ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
៣១១	ឧ.ស.សុខ ណារ៉ា ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
៣១២	ឧ.ស.សុខ ណារិន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
៣១៣	ឧ.ស.ប៊ុត នាង ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
៣១៤	ឧ.ស.ជា ធឿន និង ឧ.ស.សៀង គឹមហុន ព្រមទាំងកូនចៅ ...	១០ \$
៣១៥	ឧ.ស.ឈុន ប៊ុនសាវ និង ឧ.ស.ទិត្យ សាជានី ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
៣១៦	ឧ.ស.រស់ សំបូរ និង ឧ.ស.ខៀ សំអឿន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
៣១៧	ឧ.ស.អ៊ឹង យឹមស្រៀន និង កូនចៅ	១០ \$
៣១៨	ឧ.ស.កែវ ម៉ាលិស និង ឧ.ស.អ៊ុន មុន្នីលាក (រត្ន) ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
៣១៩	ឧ.ស.កែវ សារិទ្ធ និង កូនចៅ	១០ \$
៣២០	ឧ.ស.ប៊ែន សុន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
៣២១	ឧ.ស.ណែម វណ្ណា និង ឧ.ស.កែ ផុន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
៣២២	ឧ.ស.សា គឹមហេង និង ឧ.ស.ជន សាងហៃ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
៣២៣	ឧ.ស.សុង ចន្ទា និង ឧ.ស.លាស់ សារឿន +ស្វាមី +កូនចៅ	១០ \$
៣២៤	ឧ.ស.ស៊ីវ ស៊ីនុន និង កូនចៅ	១០ \$
៣២៥	ឧ.ស.គឹម ប៊ុក និង កូនចៅ	១០ \$
៣២៦	ឧ.ស.ឃុន ជេដ្ឋា និង ឧ.ស.អ៊ា គឹមហេង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
៣២៧	ឧ.ស.វ៉ា ជែន និង ឧ.ស.វ៉ា គឹមហោ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$

៣២៨	លោក ជា ស៊ីថា និង ឧ.សិ.ម៉ង់ ច័ន្ទណា ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
៣២៩	លោក ជួប សែ និង ឧ.សិ.អោម នារី ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
៣៣០	ឧ.សិ.ហាស់ សំជិន និង ឧ.សិ.អោ គន្ធារី +ស្វាមី + កូនចៅ	១០ \$
៣៣១	ឧ.ស.ជា ប៊ុនហេង និង ឧ.សិ.ជួ វណ្ណថា ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
៣៣២	ឧ.ស.គង់ ជួរ និង ឧ.សិ.លឹម ភា ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
៣៣៣	លោក លឹម អៀងភារី និង ឧ.សិ.គង់ លាងស៊ុម ព្រមទាំងកូនចៅ ..	១០ \$
៣៣៤	ឧ.សិ.លឹម សុខហ៊ុន +កូន លោក ព្រំ វាសនា និង ភរិយា +បុត្រ ..	១០ \$
៣៣៥	ឧ.ស.ព្រំ យឿន និង ឧ.សិ.រាម សាយឿន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
៣៣៦	ឧ.សិ.សោម ច័ន្ទថន និង ឧ.សិ.នន់ សុភាព ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
៣៣៧	ឧ.សិ.ស្រែង ក្រឹង និង ឧ.សិ.ឃ្នាំង ថាវុធថា ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
៣៣៨	លោក អាំង ជួប និង ភរិយា ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
៣៣៩	លោក ទិត្យ ពន្លឹក និង លោកស្រី សុខ គាង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
៣៤០	ឧ.សិ.រស់ ស៊ីនួន និង កញ្ញា ស្រី ល័ក្ខស្វីរតេយ្យ និង បិតា+ ប្អូន	១០ \$
៣៤១	ឧ.សិ.ផាន់ សុវណ្ណ និង ឧ.សិ.ផាន់ សារុន +ស្វាមី និង កូនចៅ	១០ \$
៣៤២	ឧ.សិ.ហ៊ុយ ផាន្តិ និង ម្តាយ	១០ \$
៣៤៣	ឧ.ស.តូច ចេង និង ឧ.សិ.អ៊ូ ម៉ិច ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
៣៤៤	ឧ.សិ.ខាយ វណ្ណី	១០ \$
៣៤៥	ឧ.ស.សេង ហាន់ និង ឧ.សិ.ហេង យ៉ាន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
៣៤៦	កញ្ញា ប៊ុន បិត	១០ \$
៣៤៧	ឧ.ស.យ៉ប់ ខែ និង ឧ.សិ.ស្រី សម្បត្តិ	១០ \$
៣៤៨	ឧ.សិ.គុំ ចាន់ថន	១០ \$
៣៤៩	អ្នកគ្រូ ជីវ យ៉ា និងកូន គង់ ភិញ	១០ \$
៣៥០	ឧ.ស.ផាន ពុទ្ធានុភាព	១០ \$
៣៥១	ឧ.សិ.មៀង សំបូរ និង កូនចៅ	១០ \$
៣៥២	ឧ.សិ.អ៊ុក ច័ន្ទថា និង គ្រួសារ	១០ \$

៣៥៣	ឧ.សិ.សីម តិមណា និង ឧ.សិ.ពៅ ស្វ័រ្យាង	១០ \$
៣៥៤	ឧ.សិ.អ៊ុង ច្រប និង កូនចៅ	១០ \$
៣៥៥	ឧ.សិ.សៀង សុវឌ្ឍនា និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
៣៥៦	ឧ.ស.ហេង ឡី និង ឧ.សិ.គាង រស្មីសោភា	១០ \$
៣៥៧	ឧ.សិ.ស៊ុន ជឹម និង កូនចៅ	១០ \$
៣៥៨	ឧ.ស.ឃ្លាំង វុទ្ធី និង លោកស្រី យឹម ចាន់ថន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
៣៥៩	ឧ.ស.ធន់ សារម៉ែន និង ឧ.សិ.អ៊ឹម ត្រឿន ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
៣៦០	ឧ.សិ.ហាក់ អូន និង ឧ.ស.អ៊ុវ ហុកម៉េង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
៣៦១	ឧ.ស.សាយ ប៊ុន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
៣៦២	ឧ.សិ.លាង សេង និង លោក ប៊ុន ឆាយ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
៣៦៣	លោក សិត មុនី និង អ្នកស្រី យិច ឈាណារី	១០ \$
៣៦៤	លោក យិច សមិទ្ធិ និង លោកស្រី សុខ ច័ន្ទសុគន្ធារី ព្រមទាំងបុត្រ ..	១០ \$
៣៦៥	ឧ.ស.ឈឹម ពេជ្រស្នូ និង ឧ.សិ.មូល សុខសី ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
៣៦៦	លោក សួន សុវណ្ណ និង លោកស្រី យិច វិជយិនី ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
៣៦៧	លោក តៃ ហៅ និង លោកស្រី ជុន ណែអ៊ឹម ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
៣៦៨	ឧ.សិ.យឹម សយ និង កូនចៅ	១០ \$
៣៦៩	ឧ.ស.ពៅ ថន និង ឧ.សិ.អ៊ុន តុន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
៣៧០	ឧ.ស.សុខ សេន និង ឧ.សិ.ប្រាក់ សារី ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
៣៧១	លោក តាំង យុងម៉េង និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
៣៧២	លោក តាំង យុងហេង និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
៣៧៣	ឧ.សិ.គី ពេញ និង បុត្រ	១០ \$
៣៧៤	ឧ.សិ.លីវ ថងមួន និង កូនចៅ	១០ \$
៣៧៥	ឧ.សិ.នួន តាំង	១០ \$
៣៧៦	ឧ.ស.តាំង សុខលាង	១០ \$
៣៧៧	ឧ.ស.សេង ហាន់ និង ឧ.សិ.ហេង យ៉ាន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$

៣៧៨	ឧ.ស.ជុំ សុវណ្ណ និង ឧ.ស.រាជ យឿង	១០ \$
៣៧៩	ឧ.ស.យន និង ឧ.ស.តន់ សារិន	១០ \$
៣៨០	ឧ.ស.គង់ សុផល និង ឧ.ស.ថេត ថុន	១០ \$
៣៨១	ឧ.ស.សោម ឡុង និង កូនចៅ	១០ \$
៣៨២	ឧ.ស.ហុង ជ្រិន និង ឧ.ស.ឡេង ចំរើន ព្រមទាំងកូនចៅ និងចៅទួត	១០ \$
៣៨៣	ឧ.ស.ជា នាង និង ស្វាមី ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
៣៨៤	ឧ.ស.យិន យីម និង កូនចៅ	១០ \$
៣៨៥	ឧ.ស.ញីប យ៉ែម និង កូនចៅ	១០ \$
៣៨៦	ឧ.ស.សាន កី និង ឧ.ស.អៀង សុភី ព្រមទាំងបុត្រធីតា	១០ \$
៣៨៧	ឧ.ស.អៀង សីលា និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
៣៨៨	ឧ.ស.ហួត រី និង កូនចៅ	១០ \$
៣៨៩	ឧ.ស.ខាង អាំង និង ឧ.ស.ខាត់ ផាន់សី	១០ \$
៣៩០	ឧ.ស.ម៉ែន ចាប់ និង កូនចៅ	១០ \$
៣៩១	ឧ.ស.ខ្លួត សារ៉ាន់	១០ \$
៣៩២	ឧ.ស.យីម នី	១០ \$
៣៩៣	ឧ.ស.នូ សុង និង កូនចៅ	១០ \$
៣៩៤	ឧ.ស.ង្វ័រ មុយអ៊ី ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
៣៩៥	ឧ.ស.គួច សារុន	១០ \$
៣៩៦	ឧ.ស.មុយ យួម និង កួយ	១០ \$
៣៩៧	ឧ.ស.អឿ ថេង និង កូនចៅ	១០ \$
៣៩៨	ឧ.ស.ប៊ូ ជន និង ឧ.ស.សយ សារើយ ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
៣៩៩	ឧ.ស.ប៊ុន បិត	១០ \$
៤០០	ឧ.ស.ហ៊ឹង អេង ស៊ីម និង បុត្រ	១០ \$
៤០១	ឧ.ស.សឹម ស៊ាកទាង និង បុត្រ	១០ \$
៤០២	ឧ.ស.រ៉េប៉ា ប៊ុនយឿន និង ឧ.ស.ឡោ សុខ ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$

៤០៣	ឧ.ស.ណាំ ប៊ី និង បុត្រ	90 \$
៤០៤	ឧ.សិ.គីម ទូច និង កូនចៅ	90 \$
៤០៥	ឧ.សិ.ចាំង ឈឺន និង បុត្រ	90 \$
៤០៦	ឧ.ស.ប៉ាវ សុខយ៉ន និង ឧ.សិ.ងៃ សុខអឿន ព្រមទាំងបុត្រ	90 \$
៤០៧	ឧ.សិ.ឃឹម សោ និង បុត្រ	90 \$
៤០៨	ឧ.សិ.ស យ៉ក និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	90 \$
៤០៩	ឧ.សិ.អាត់ រឹម ព្រមទាំងបុត្រ	90 \$
៤១០	ឧ.សិ.ងៃ លឹម និង បុត្រ	90 \$
៤១១	ឧ.សិ.ទូច ចរិយា និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	90 \$
៤១២	ឧ.ស.ហុង ហ៊ាន និង ឧ.សិ.ហ៊ឹង សាត ព្រមទាំងបុត្រ	90 \$
៤១៣	ឧ.សិ.ណុប ធីរី និង កូនចៅ	90 \$
៤១៤	ឧ.សិ.ជ័យ អេង ព្រមទាំងកូនចៅ	90 \$
៤១៥	លោក ឡាយ អៀងម៉េង និង ឧ.សិ.លី តាំងគួយ (ផល) + កូនចៅ .	90 \$
៤១៦	ឧ.សិ.វង ចាន់ដីរា និង កូនចៅ	90 \$
៤១៧	ឧ.ស.ម៉េង ផេង និង ឧ.សិ.ហូ ង៉ៅ ព្រមទាំងកូនចៅ	90 \$
៤១៨	ឧ.ស.ខ្វរ ភាវ និង ឧ.សិ.គួច គឹមលាង ព្រមទាំងកូនចៅ	90 \$
៤១៩	លោក ហូ គឹមសៀង និង លោកស្រី ខ្វរ លីឡឿង ព្រមទាំងកូនចៅ ..	90 \$
៤២០	កញ្ញា ម៉ែ ចាន់ណា និង មាតាបិតាបងប្អូន	90 \$
៤២១	ឧ.សិ.ប៊ូ ឈុនលី	90 \$
៤២២	ឧ.សិ.ចាន់ ថា និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	90 \$
៤២៣	ឧ.សិ.គី ពេញ និង បុត្រ	90 \$
៤២៤	ឧ.សិ.ងៃត យូអេង និង កូនចៅ	90 \$
៤២៥	ឧ.សិ.ឃឹម វ៉ន	90 \$
៤២៦	ឧ.សិ.នង តាំងឡេង និង កូនចៅ	90 \$
៤២៧	កញ្ញា យិន ចាន់សុខអេង និង កញ្ញា យិន ចាន់ សុខនីន	90 \$

៤២៨	លោកស្រី លីម លីហៀង និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	90 \$
៤២៩	កញ្ញា ប៉ារ ចាន់ថន និង ម្តាយ	90 \$
៤៣០	ឧ.ស.ប៉ាត ម៉ុង និង ឧ.ស.លី សារ៉ន	90 \$
៤៣១	ឧ.ស.ម៉ៅ ម៉ុង និង ឧ.ស.ប៉ាត ម៉េង ព្រមទាំងកូនចៅ	90 \$
៤៣២	ឧ.ស.សុខ សារឿន និង ឧ.ស.ទូច ម៉ុម (ហៅយីម) +បុត្រ	90 \$
៤៣៣	ឧ.ស.កែន អ៊ែត និង បុត្រ	90 \$
៤៣៤	ឧ.ស.ម៉ុ ថោ និង ឧ.ស.សោម សុខខេង +ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	90 \$
៤៣៥	កុមារា ពៅពិស្សុត+កុមារា ពៅសិរីបុត្រ+កុមារី ពៅសុខេង សុមេធា	90 \$
៤៣៦	លោក ជឹង ម៉េងជី អ្នកស្រី សេង វ៉ានី ព្រមទាំងកូនចៅ	90 \$
៤៣៧	ឧ.ស.នោ គីមហាក់ និង ឧ.ស.ជា សុខុម ព្រមទាំងកូនចៅ	90 \$
៤៣៨	ឧ.ស.ហ៊ុ ហ៊ាន និង ឧ.ស.ឃុន លីហេង	90 \$
៤៣៩	ឧ.ស.ស៊ូ សាមី និង កូនចៅ	90 \$
៤៤០	ឧ.ស.ផៃ សុខហេង និង បង + ក្មួយ	90 \$
៤៤១	ឯកឧត្តម គិន ឡាយ និងលោកជំទាវ អុំ គីមទី ព្រមទាំងបុត្រ	90 \$
៤៤២	ឧ.ស.អុំ យិន និង កូនចៅ	90 \$
៤៤៣	ឧ.ស.ប៉ែន សុខុម ព្រមទាំងកូនចៅ	90 \$
៤៤៤	ឧ.ស.តន់ ម៉ន់តារ៉ា និង បុត្រ	90 \$
៤៤៥	ឧ.ស.កែវ ជិន ព្រមទាំងកូនចៅ	90 \$
៤៤៦	ឧ.ស.នាង ម៉ៅ	90 \$
៤៤៧	ឧ.ស.សុខ សារឿន និង ឧ.ស.ប៉ែន សិរីសុខុម ព្រមទាំងកូនចៅ	90 \$
៤៤៨	ឧ.ស.ឈិន ពិសី និង ឧ.ស.ជុន ជីវន្តី	90 \$
៤៤៩	ឧ.ស.មាន ផានិត និង ឧ.ស.ឈុំ ស៊ីផួន ព្រមទាំងម្តាយ	90 \$
៤៥០	ឧ.ស.ជា ឡាង និង កូនចៅ	90 \$
៤៥១	ឧ.ស.ខឹម សៀងហៃ និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	90 \$
៤៥២	ឧ.ស.ស៊ុន គួយ និង កូនចៅ	90 \$

៤៥៣	ឧ.សិ.ម៉ម ស្រីម៉ម និង ស្នាមី ព្រមទាំងបុត្រ	90 \$
៤៥៤	ឧ.ស.ឡាយ និង ឧ.សិ.គង់ សារម្យីន ព្រមទាំងបុត្រ	90 \$
៤៥៥	ឧ.សិ.យឹម សាកិត ព្រមទាំងកូនចៅ	90 \$
៤៥៦	ឧ.ស.សក សារិន និង ឧ.សិ.យ៉ែម សំអួន ព្រមទាំងកូនចៅ	90 \$
៤៥៧	ឧ.ស.សាង សុចរិត	90 \$
៤៥៨	ឧ.ស.សាំង ជាន និង ឧ.សិ.សុខ គាត ព្រមទាំងកូនចៅ	90 \$
៤៥៩	ឧ.ស.ពចរី និង ឧ.សិ.ជាន ជិនហួយ ព្រមទាំងបុត្រ	90 \$
៤៦០	ឧ.សិ.សួរ លន់អេង និង កូនចៅ	90 \$
៤៦១	ឧ.សិ.ខុវ ម៉ែងហាំង និង កូនចៅ	90 \$
៤៦២	ឧ.សិ.វៀន គង់ និង កូនចៅ	90 \$
៤៦៣	ឧ.សិ.កាក់ រូងលាង និង កូនចៅ	90 \$
៤៦៤	ឧ.ស.នុត វន្តា និង ឧ.សិ.ម៉ៅ សុភា ព្រមទាំងបុត្រ	90 \$
៤៦៥	ឧ.សិ.ម៉ៅ សុផល និង បុត្រ	90 \$
៤៦៦	ឧ.ស.សាំង ភឿន និង ឧ.សិ.សេក សាំងហៀង ព្រមទាំងកូនចៅ	90 \$
៤៦៧	ឧ.សិ.ជួង ខេន និង កូនចៅ	90 \$
៤៦៨	ឧ.សិ.ស៊ុន គុម និង កូនកួយ	90 \$
៤៦៩	ឧ.សិ.គូ ឆេងគុយ និង កូនចៅ	90 \$
៤៧០	ឧ.សិ.គូ ជី និង កូនចៅ	90 \$
៤៧១	ឧ.សិ.យឹម សាមុត ព្រមទាំងបុត្រ	90 \$
៤៧២	ឧ.សិ.ពី គឹមរាង និង កូនចៅ	90 \$
៤៧៣	ឧ.ស.កែវ សារិន និង ឧ.សិ.មាស សារី	90 \$
៤៧៤	ឧ.សិ.នេត ឡាយ និង បុត្រ	90 \$
៤៧៥	ឧ.សិ.គ្រូច ជិនលាភ និង កូនចៅ	90 \$
៤៧៦	ឧ.សិ.ឥន លន់អេង ព្រមទាំងកូនចៅ	90 \$
៤៧៧	ឧ.សិ.មោក យី និង កូនចៅ	90 \$

៤៧៨	លោកស្រី ឥន សុផណ្ណា និង បុត្រ	90 \$
៤៧៩	កញ្ញា ឥន ថារី	90 \$
៤៨០	កញ្ញា ឥន ដារ៉ា	90 \$
៤៨១	កញ្ញា សាខន សុផាណា	90 \$
៤៨២	សាមណេរ ឡុំ ផាត់ទីយ៉ា និង ញោមស្រី	90 \$
៤៨៣	ឧ.សិ.សូ យឿន និង កូនចៅ	90 \$
៤៨៤	ឧ.សិ.អ៊ូ គឹមសៀង និង កូនចៅ	90 \$
៤៨៥	ឧ.ស.អ៊ូ ប៊ុនសេង និង ឧ.សិ.លាង ឡាំង ព្រមទាំងកូនចៅ	90 \$
៤៨៦	ឧ.ស.ហេង វេងហួត និង ឧ.សិ.ប៊ុន ស៊ីណា ព្រមទាំងកូនចៅ	90 \$
៤៨៧	ឧ.សិ.ប៊ុន ថារី និង ឧ.សិ.ប៊ុន ឆេងលី ព្រមទាំងកូនចៅ	90 \$
៤៨៨	ឧ.សិ.ខ្លឹង ណាត ព្រមទាំងកូនចៅ	90 \$
៤៨៩	ឧ.សិ.ង៉ែត យូអេង និង កូនចៅ	90 \$
៤៩០	ឧ.សិ.ប៉េង សុខលីម និង បុត្រ	90 \$
៤៩១	ឧ.សិ.អ៊ុំ សៅរី និងម្តាយ ឈុំ សាយ + ឧ.សិ.ផេង អង់	90 \$
៤៩២	ឧ.ស.ទូច កៅ និង ឧ.សិ.ឈីវ ឡាន ព្រមទាំងកូនចៅ	90 \$
៤៩៣	ឧ.សិ.សូរី ទី (ម៉ាពោធិ៍សាត់)	90 \$
៤៩៤	ឧ.សិ.ព្រហ្ម ហោ និង ឧ.សិ.ទេព ប៊ូថង	90 \$
៤៩៥	ឧ.សិ.ម៉ុក វណ្ណា និង បុត្រ ប្រង់ ពេជមាណា	90 \$
៤៩៦	ឧ.សិ.យិន ដានី និង ស្វាមី ព្រមទាំងកូនចៅ	90 \$
៤៩៧	ឧ.សិ.ពេជ្រ សុយិត	90 \$
៤៩៨	ឧ.ស.ឈួរ ទ្រី ហៅសាន្ត និង ឧ.សិ.សុខ ច័ន្ទ ព្រមទាំងកូនចៅ	90 \$
៤៩៩	ឧ.ស.នៃ ឡេង និង ឧ.សិ.ព្រំ សំ ព្រមទាំងកូនចៅ	90 \$
៥០០	ឧ.សិ.សរ ដារី ព្រមទាំងកូនចៅ	90 \$
៥០១	ឧ.សិ.ជុន អុខេង និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	90 \$
៥០២	ឧ.ស.អ៊ុក អឿន និង ឧ.សិ.ចាន់ ឡាត់ ព្រមទាំងកូនចៅ	90 \$

៥០៣	ឧ.ស.សៀ សារាយ និង ឧ.ស.នី នួន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
៥០៤	ឧ.ស.សុខ ជា និង ឧ.ស.ម៉េង ណែ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
៥០៥	ឧ.ស.អ៊ុយ យ៉ង់	១០ \$
៥០៦	ឧ.ស.រស់ សំណាង និង ឧ.ស.ឈង ម៉ាក់នី ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
៥០៧	ឧ.ស.ឡាយ ថ្មន្ត និង កូនចៅ	១០ \$
៥០៨	ឧ.ស.ហែម សុខមាន និង ឧ.ស.តូច សាលូត ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
៥០៩	ឧ.ស.លឹម អេង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
៥១០	ឧ.ស.ហង់ វណ្ណៈ និង ឧ.ស.ប៉ែក ចរិយា ព្រមទាំងកូនៗ	១០ \$
៥១១	លោក សុទ្ធ រតនា និង អ្នកស្រី ស្រី ម៉ៅ ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
១	ឧ.ស.លាង អ៊ុត	២៥ អ៊ីវ៉ូ
២	ឧ.ស.ចាន់ សុស ហៅ សាម៉េត និង ឧ.ស.ឆាយ អួន ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ អ៊ីវ៉ូ
៣	ឧ.ស.អ៊ុន សុខុម និង ឧ.ស.យ៉ង់ រឿន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ អ៊ីវ៉ូ
៤	ឧ.ស.លី ឈុនសិ (ហៅ ស)	១០ អ៊ីវ៉ូ
១	ឧ.ស.ប៊ុន ហេង និង ឧ.ស.ជុំ សុខុម ព្រមទាំងបុត្រ ធីតា.	១០០ អូស្ត្រាលី
២	ឧ.ស.ឡៅ គឹមងួន និង ឧ.ស.ដួង លី ព្រមទាំងបុត្រ	១០០ អូស្ត្រាលី
៣	ឧ.ស.យ៉ង់ សិន និង ឧ.ស.នន់ ហេង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០០ អូស្ត្រាលី
៤	លោកម្ចាស់ សីលហាំរោ ឡូញ ផល្លី	១០០ អូស្ត្រាលី
៥	ឧ.ស.ចំរើន រ៉ាក់ជិត	១០០ អូស្ត្រាលី
៦	កុង ហេង ឡេងថៃ និង ម៉ា អ៊ាគឹមទាង+ចៅថៃលីកុង+ថៃយីផុង	៦០ អូស្ត្រាលី
៧	ឧ.ស.ហេង ពាអ៊ី+ឧ.ស.អេង តាយ+កូន ឡាយ ហរ+ឡាយ ហួរ	៦០ អូស្ត្រាលី
៨	ឧ.ស.ហេង ពាស៊ីម ឧ.ស.ង្វីវឈីវ+កូនស៊ូភីង.សុខឈុង.ឡេង.ផ័រ	៦០ អូស្ត្រាលី
៩	ក្រុមគ្រួសារឧបាសិកា ឈ គឹមស៊ិន	៥០ អូស្ត្រាលី
១០	ឧ.ស.ឈិត ទ្រី និង ឧ.ស.បាត់ ណែហាំង ព្រមទាំងបុត្រ ...	៥០ អូស្ត្រាលី
១១	លោកយាយ ប្រាក់ ខាត់+ឧ.ស.ស៊ុន សាន្ត .ឧ.ស.គង់ សម្បត្តិ	៥០ អូស្ត្រាលី

១២	ឧ.ស.ប៉ុច រឿត និង ឧ.សិ.ញុង សាំងម៉េង ព្រមទាំងបុត្រ	៥០ អូស្ត្រាលី
១៣	ឧ.ស.លីម ហុងលី និង ឧ.សិ.ស៊ីម តេងគី ព្រមទាំងកូនចៅ	៥០ អូស្ត្រាលី
១៤	ឧ.ស.រស់ សារ៉េន និង ឧ.សិ.គង់ សារឿង ព្រមទាំងកូនចៅ ...	៥០ អូស្ត្រាលី
១៥	ឧ.ស.ពួន ស្រែង និង ឧ.សិ.សុខ ឡាង	៥០ អូស្ត្រាលី
១៦	ឧ.សិ.នូ ធុច	៥០ អូស្ត្រាលី
១៧	ឧ.សិ.អ៊ុង ណែសេង	៤០ អូស្ត្រាលី
១៨	ឧ.ស.ដែន គង់ហួត និង ឧ.សិ.កាំង គីមស៊ុន ព្រមទាំងបុត្រ .	៣០ អូស្ត្រាលី
១៩	ឧបាសក ស ប៊ុនធឿង	២០ អូស្ត្រាលី
១	ឧ.សិ.គង់ សុខុម និង កូនចៅ	៨០០.០០០\$
២	ពុទ្ធបរិស័ទវត្តព្រហ្មចាន់ សៀមរាប	៣០០.០០០\$
៣	ឧ.ស.ហង់ ច័ន្ទិន្ទ និង ឧ.សិ.ដួង រ៉ារី ព្រមទាំងបុត្រ ...	២៥០.០០០\$
៤	សមាគមយុវជនយុវនារីអាស្រមមុន្នលីន្ទ ហៅកោះត្រើង	២០០.០០០\$
៥	ពុទ្ធបរិស័ទវត្តពិជ័យសាគរ ឃុំពោធិបាន ស្រុកកោះធំ	១៥១.០០០\$
៦	ឧ.សិ.នង យ៉ាន+នង សុខា+នង សុផន+នង សុផាន+នង សុភី .	១៥០.០០០\$
៧	ឧ.សិ.ជា គីមញ៉ាណ និង កូនចៅ	១៤០.០០០\$
៨	ឯកឧត្តម សំ ព្រហ្មនា លោកជំទាវ លុត ឡេង ព្រមទាំងបុត្រ..	១២០.០០០\$
៩	វេជ្ជបណ្ឌិត សំ សាម៉ាណារី និង ម្តាយ សំ ណាជី	១២០.០០០\$
១០	ក្រុមពុទ្ធបរិស័ទ ឬស្សីកែវ	១១០.០០០\$
១១	ឧ.សិ.កេត រុន និង កូនចៅ	១០០.០០០\$
១២	ឧ.ស.ម៉ារ សារីន និង ឧ.សិ.ភោគ ណារិន ព្រមទាំងបុត្រ	១០០.០០០\$
១៣	ឧ.សិ.ជុំ ផល្លី និង កូនចៅ	៨០.០០០\$
១៤	លោកតា ជា ម៉ុន និង ឧ.ស.គួង លាងផេង	៨០.០០០\$
១៥	ក្រុមវេន ៨កើត និង ៩រោង វត្តសំពៅមាស	៧៥.០០០\$
១៦	ឧ.សិ.សោម សុវណ្ណារត់ +ឧ.សិ.តាន់ បុញ្ញ +ឧ.សិ.យ៉ា សុផីរី ...	៧០.០០០\$
១៧	ឧ.សិ.សោម អៃ និង ឧ.ស.ចាន់ ប្រាជ្ញ ព្រមទាំងបុត្រ	៥០.០០០\$

១៨	ឧ.ស.ក្រៀម ឆៀន និង ឧ.ស.អុំ សារី ព្រមទាំងបុត្រ	៥០.០០០\$
១៩	ឧ.ស.ជា សុខទាង	៥០.០០០\$
២០	លោក សឹម កុកសៀម និង ឧ.ស.ជា ស៊ីវឡាយ +បុត្រ	៥០.០០០\$
២១	លោក ជឹង ម៉េងជី និង អ្នកស្រី សេង រ៉ានី ព្រមទាំងបុត្រ	៥០.០០០\$
២២	ឧ.ស.គួច មួយសី	៥០.០០០\$
២៣	ឧ.ស.ម៉ៅ សៀវក្រុយ និង ម៉ា សុខឡាង	៥០.០០០\$
២៤	ឧ.ស.អ៊ុង ណារឿន+ឧ.ស.ប៉ូ គឹមអាំង និង ឧ.ស.ជា យូអ៊ិន ..	៥០.០០០\$
២៥	កុង វី និង ម៉ា ស៊ិន ព្រមទាំងកូនចៅ	៥០.០០០\$
២៦	ឧ.ស.ផុន គៀប និង បុត្រ	៥០.០០០\$
២៧	ឧ.ស.ម៉ក់ គឹមអូន ព្រមទាំងកូនចៅ	៥០.០០០\$
២៨	ឧ.ស.ហុង ហ៊ាន និង ឧ.ស.ហ៊ឹង សាត ព្រមទាំងបុត្រ	៥០.០០០\$
២៩	ឧ.ស.បេ សំផន និង ឧ.ស.ប៊ុន វង់ឡឿន	៥០.០០០\$
៣០	ឧ.ស.អ៊ុន ស៊ីហ៊ុង និង បុត្រ ព្រមទាំងម្តាយ	៥០.០០០\$
៣១	ឧ.ស.នួ គឹមលាង និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	៥០.០០០\$
៣២	ឧ.ស.ហ៊ឹង សៀកមួយ	៥០.០០០\$
៣៣	ឧ.ស.សី គឹមហៀក ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	៥០.០០០\$
៣៤	ឧ.ស.ណាំ សាកី និង បុត្រ	៤៧.៥០០\$
៣៥	ឧ.ស.កែវ គឹមឡេង និង បង	៤៥.០០០\$
៣៦	ឧ.ស.នាង មនោ និង ឧ.ស.ឌូ ចាន់ឡេង	៤៥.០០០\$
៣៧	ឧ.ស.នី ហ៊ាន និង បុត្រ	៤១.០០០\$
៣៨	ឧ.ស.ប៊ុន យន និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	៤០.០០០\$
៣៩	ឧ.ស.ខ្មៅ គុន និង កូនចៅ	៤០.០០០\$
៤០	ពុទ្ធបរិស័ទវត្តប្រជុំនទី ក្រពើហា	៤០.០០០\$
៤១	ឧ.ស.ខេង រុតឡឿន និង ឧ.ស.ដាង សេង+ ភរិយា +បុត្រ	៤០.០០០\$
៤២	ឧ.ស.មេង ឆែគឹម និង ឧ.ស.យូ គឹមឡា ព្រមទាំងកូនចៅ	៤០.០០០\$

៤៣	ឧ.សិ.ង៉ែត ញ៉ែន និង ឧ.សិ.គី តាំងតា ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ ..	៤០.០០០ រៀ
៤៤	ឧ.សិ.ភា គីមទន និង ឧ.សិ.ទុយ វិរិយា + ស្វាមី+កូនចៅ	៤០.០០០ រៀ
៤៥	ឧ.សិ.កាង អាន និង ឧ.សិ.នួន សុខន ព្រមទាំងកូនចៅ	៤០.០០០ រៀ
៤៦	ឧ.សិ.ប៉ែន វិ និង ឧ.សិ.ជិន សារេត + ស្វាមី ព្រមទាំងកូនចៅ ..	៤០.០០០ រៀ
៤៧	ឧ.សិ.ឌឹម សូ និង ឧ.សិ.រស់ ថាវ៉ាន់ ព្រមទាំងកូនចៅ	៤០.០០០ រៀ
៤៨	ឧ.សិ.ខឹម ប៊ុណ្ណា និង ឧ.សិ.អ៊ុក ស៊ីវី ព្រមទាំងបុត្រ	៤០.០០០ រៀ
៤៩	ឧ.សិ.សំ ទី និង ឧ.សិ.គឹម អន ព្រមទាំងកូនចៅ	៤០.០០០ រៀ
៥០	ឧ.សិ.សួន សុគុណ និង ឧ.សិ.ជា ចិន្តា + ឧ.សិ.ទេព ស្រីមុំ	៤០.០០០ រៀ
៥១	ឧ.សិ.ដួង ស៊ីនួន ព្រមទាំងកូនចៅ	៤០.០០០ រៀ
៥២	ឧ.ស.ហួន ទ្រី និង ឧ.សិ.ងួន មួយតា	៤០.០០០ រៀ
៥៣	ឧ.សិ.ជា ព្រឿង និង កូនចៅ	៤០.០០០ រៀ
៥៤	ឧ.សិ.ថាវ សាយហួយ និង កូនចៅ	៤០.០០០ រៀ
៥៥	ឧ.ស.វ៉ាន់ ធី និង ឧ.សិ.ទុំ ជុំ	៤០.០០០ រៀ
៥៦	ឧ.សិ.ស៊ុយ ចានូ និង បុត្រ	៤០.០០០ រៀ
៥៧	ឧ.សិ.ង៉ាន់ ណែហាំង និង បុត្រ	៤០.០០០ រៀ
៥៨	ឧ.ស.យូ រឹម និង ឧ.សិ.សុខ យឹម ព្រមទាំងបុត្រ	៤០.០០០ រៀ
៥៩	ឧ.សិ.យឹម សន និង បុត្រ	៤០.០០០ រៀ
៦០	ឧ.សិ.ស៊ុយ ចន្តា	៤០.០០០ រៀ
៦១	ពុទ្ធបរិស័ទវត្តសំរោង ដឹកនាំដោយ ឧ.សិ.ឡែ	៤០.០០០ រៀ
៦២	ឧ.ស.ជឹម ស៊ុម និង ឧ.សិ.សូ ឡាំ ព្រមទាំងបុត្រ	៤០.០០០ រៀ
៦៣	ឧ.សិ.តេង សុខុម និង កូនចៅ	៤០.០០០ រៀ
៦៤	ឧ.ស.ប៉ែន យ៉ែន និង ឧ.សិ.ញឹក ស្នងសាន	៤០.០០០ រៀ
៦៥	ឧ.ស.ខៀប លាង និង ឧ.សិ.សំ អួន ព្រមទាំងបុត្រ	៤០.០០០ រៀ
៦៦	ឧ.សិ. ពៅ	៤០.០០០ រៀ
១	ឧ.សិ.វ៉ាន់ ទូច	៣០០ បាត

១	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	៣០.០០០ រ	មានចំនួន	២ នាក់
២	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	២៥.០០០ រ	មានចំនួន	២ នាក់
៣	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	២០.០០០ រ	មានចំនួន	១១ នាក់
៤	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	១០.០០០ រ	មានចំនួន	៥ នាក់
៥	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	៦ ដុល្លារ	មានចំនួន	១ នាក់
៦	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	៥ ដុល្លារ	មានចំនួន	៧ នាក់

សព្វធានំ ធម្មធានំ ជីវិតិ
ធម្មទានឈ្នះអស់ទានទាំងពួង ។

បោះពុម្ពជាធម្មធាន ៣០.០០០ ក្បាល
ក្នុងតម្លៃ ១៥.៣០០ ដុល្លារ
រោងពុម្ពវិទ្យាសាស្ត្រកម្ពុជា ជំរុំ

I

ស្ថានីយវិទ្យុ ផ្សព្វផ្សាយព្រះធម៌ព្រះពុទ្ធសាសនា

ដោយសហគមន៍ធម្មទាន នៃពុទ្ធបរិស័ទ

ខេត្ត-ក្រុង	វេលាផ្សាយ	ស្ថានីយវិទ្យុ
រាជធានីភ្នំពេញ	-05h00 mn -05h30 mn -06h00 mn -12h10 mn -18h00 mn -19h00 mn -19h00 mn -20h00 mn -20h30 mn	-FM 99 MHz -FM 96 MHz -FM 98 MHz -FM 96 MHz -FM 95 MHz -AM 918 KHz -FM105.75MHz -FM 98 MHz -FM 96 MHz
ខេត្តព្រះសីហនុ	-13h00 mn -17h30 mn -18h00 mn -19h00 mn -20h00 mn	-FM 93 MHz -FM100.5 MHz -FM 92 MHz -FM107.5 MHz -FM 98.5 MHz
ខេត្តបាត់ដំបង	-05h30 mn -06h00 mn -11h00 mn -18h00 mn -18h00 mn -18h30 mn -19h30 mn -20h00 mn	-FM103.2 MHz -FM 92.7 MHz -FM 88.5 MHz -FM 91 MHz -FM 104 MHz -FM 92.7 MHz -FM103.2 MHz -FM101.5 MHz
ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ	-05h20 mn -17h00 mn	-FM 96.5 MHz -FM 96.5 MHz
ខេត្តប៉ៃលិន	-18h00 mn	-FM 90.5 MHz
ខេត្តពោធិ៍សាត់	-06h00 mn -18h00 mn	-FM 98.5 MHz -FM 91.5 MHz
ខេត្តកោះកុង	-05h45 mn -18h30 mn	-FM 95.75MHz -FM 95.5 MHz

II

ស្ថានីយវិទ្យុ ផ្សព្វផ្សាយព្រះធម៌ព្រះពុទ្ធសាសនា ដោយសហគមន៍ធម្មទាន នៃពុទ្ធបរិស័ទ

ខេត្ត-ក្រុង	វេលាផ្សាយ	ស្ថានីយវិទ្យុ
ខេត្តកំពង់ឆ្នាំង	-05h00 mn	-FM 92.30MHz
ខេត្តកំពង់ចាម	-18h00 mn	-FM 91.5 MHz
ខេត្តព្រះវិហារ	-18h00 mn -18h30 mn	-FM 95 MHz -FM 99 MHz
ខេត្តសៀមរាប	-05h30 mn -17h00 mn -18h00 mn -20h00 mn	-FM 105.5 MHz -FM 106.25MHz -FM 93 MHz -FM 98 MHz
ខេត្តកំពង់ធំ	-18h00 mn	-FM 91 MHz
ខេត្តកំពត	-05h00 mn -18h00 mn -18h30 mn	-FM 93.25MHz -FM 91 MHz -FM 93.25MHz
ខេត្តក្រចេះ	-05h30 mn -18h00 mn	-FM 98.5 MHz -FM 91 MHz
ខេត្តស្ទឹងត្រែង	-18h30 mn	-FM 100.5 MHz
ខេត្តស្វាយរៀង	-05h30 mn -21h00 mn	-FM 103.75MHz -FM 103.75MHz
ខេត្តរតនគិរី	-18h00 mn	-FM 94 MHz

ការផ្សាយធម៌នៃស្ថានីយវិទ្យុបាយ័ន FM 95 MHz
ព្រមទាំងគ្រប់សាខា ជាធម្មទានរបស់ម្ចាស់ស្ថានីយ
សូមអនុមោទនា !

សេចក្តីតវ៉ាដែលរៀបរៀងដោយ

✍ គ្រូព្រះករុណា គ្រូធាន ម៉ុត សាវណ្ណ ✍

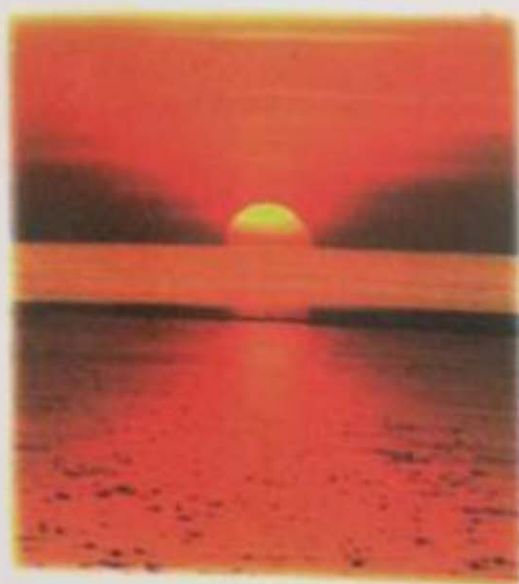

- ១. សិក្សាព្រះសូត្រភាគទី ២
- ២. ជំនួយសតិភាគទី ១ ដល់ភាគទី ១៨
- ៣. មនុស្សជាមួយនឹងការងារ
- ៤. សិក្ខាបទមនុស្សល្អ
- ៥. ពរ ៤ ប្រការ
- ៦. ព្រះពុទ្ធភាសិត ៤៣ គាថា
- ៧. ខ្លឹមសារគួរយល់ដឹង
- ៨. ព្រះពុទ្ធសាសនា
- ៩. កូនមាសឪពុក
- ១០. ម៉ែ !!!
- ១១. វិធីរម្ងាប់សេចក្តីក្រោធន
- ១២. សុខចិត្ត និងគុណភាពនៃជីវិត
- ១៣. មេរៀនជីវិត
- ១៤. ពាក្យពេចន៍ម៉ែឪ
- ១៥. បទពិចារណា
- ១៦. ពន្លឺធម៌ព្រះពុទ្ធ
- ១៧. បារមីភាគទី ១ និងខ្លឹមសារខ្លីៗ
- ១៨. បារមីភាគទី ២ និងខ្លឹមសារខ្លីៗ

- ១៩. ៤៨ ធម្មទស្សន៍
- ២០. ស្ត្រីក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា
- ២១. ឧបមាភាសិត ៤៩
- ២២. ព្រះពោធិសត្វ ភាគទី ១
- ២៣. ព្រះពោធិសត្វ ភាគទី ២ (ព្រះសុវណ្ណសាម)
- ២៤. ព្រះពោធិសត្វ ភាគទី ៣
- ២៥. ព្រះពោធិសត្វ ភាគទី ៤
- ២៦. អភិធម្ម មេរៀនដំបូង
- ២៧. ព្រះពុទ្ធភាសិត អធិប្បាយខ្លី ៗ
- ២៨. ទានកថា
- ២៩. គតិធម៌
- ៣០. ព្រះថេរីគាថា ភាគទី ១
- ៣១. ព្រះថេរីគាថា ភាគទី ២
- ៣២. សិក្សាព្រះសូត្រភាគទី ១

សូមអនុមោទនាធម្មទាន !

បោះពុម្ពជាធម្មទាន ៣០.០០០ គ្រឿង
ក្នុងតម្លៃ ១៥.៣០០ ដុល្លារ
រោងពុម្ពវិគ្គតាពកម្ពុជា_ស៊ីធីន

ព្រះអាទិត្យល្ងើបនឹងអស្តង្គត

- គួរដឹងច្បាស់ចំពោះការមិនទៀងនៃរបស់ទាំងពួង
- របស់ដែលជាទីស្រឡាញ់ពេញចិត្តក្នុងថ្ងៃនេះ អាចនឹងប្រែប្រួលនៅក្នុងថ្ងៃស្អែក
- គ្រប់គ្នាគេចមិនផុតអំពីសេចក្តីស្លាប់ ព្រោះចាស់ ឈឺស្លាប់ ជាមរតករបស់ជីវិត
- ពេលស្លាប់ត្រូវប្រាក់ចាកនូវរបស់គ្រប់យ៉ាង អ្វីៗមិនអាចជាប់ជំពាក់ប្រកាន់ថា ជាតួខ្លួនយើងតទៅទៀតបានឡើយ ។